70

ശ്രീ നാരായണഗുരുവിന്റെ സമുജ്ജ്വല സംഭാവനകൾ

INDIAN INSTITUTE OF SCIENTIFIC HERITAGE

अमृतं तु विद्या

ഡോ.എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

ശ്രീ നാരായണഗുരുവിന്റെ സമുജ്ജ്വല സംഭാവനകൾ

ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെ
കർമ്മസന്ദേശവും ധർമ്മ സന്ദേശവും
ഗുരുദേവകൃതികളും സന്ദേശങ്ങളും
ഗുരുദേവന്റെ സന്ദേശാമൃത ബിന്ദുക്കൾ

DR. N. GOPALAKRISHNAN,
M.Sc (Pharm), M.Sc (Chem), M.A. (Soc), MBA, Ph.D., D.Litt.
(Scientist & Director IISH)

ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് ഓഫ് സയിന്റിഫിക് ഹെറിറ്റേജ്
തിരുവനന്തപുരം - 695 018

Heritage Publication Series - 205
(Old series 104 B + 113 + 36 broucher)

ശ്രീ നാരായണഗുരുവിന്റെ സമുജ്ജ്വല സംഭാവനകൾ

Dr. N. Gopalakrishnan
M.A., M.Sc, MBA., Ph.D., D. Litt
Scientist & Director, IISH

Published by :

Indian Institute of Scientific Heritage (IISH)
Registered Charitable Trust 328/99/IV
Ushus, Estate Road, Pappanamcode
Trivandrum - 695 018
www.iish.org, Ph. 0471 - 2490149

Rs. 70/-

Printed at:

Sree Printers (DTP, Offset & Screenprinting)
Ind. Estate, Pappanamcode, TVM - 19, **Ph. 2490135**

DHANYATHMAN

IISH is spreading the messages of our motherland through our publications in the PDF format to all our well-wishers. Your support for the mission is welcome.

Details of the bank account

Beneficiary : IISH Trivandrum
Ac No : 57020795171
IFSC : SBIN0070030
Bank : SBI industrial estate, papanamcode
Trivandrum-19

In the service of the motherland and dharma

IISH Publication Team

ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവൻ

സനാതനധർമ്മത്തെ അടിമുടി ശുദ്ധീകരിച്ച അവതാരമായ ഋഷി വര്യൻ, കർമ്മങ്ങളിലൂടെയും, രചനകളിലൂടെയും സമൂഹത്തിലെ അശു ദ്ധികളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്ത ജ്ഞാനി, ബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും ശാസ്ത്രത്തിനും നിരക്കുന്നതുമാത്രം പറഞ്ഞ് ജനഹൃദങ്ങളിലടിഞ്ഞുകൂടിയ മാലിന്യങ്ങൾ നീക്കി ശുദ്ധീകരിച്ച സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താവ്, വിദ്യയും, ഐക്യവും, വാണിജ്യ വ്യവസായങ്ങളും പ്രബുദ്ധതക്കും ശക്തിക്കും വളർച്ചക്കുമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ നിർദ്ദേ ശിച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞാനി. ധർമ്മംതന്നെയാണീശ്വരൻ എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ച ധർമ്മജ്ഞൻ. ഒന്നൊന്നായെണ്ണിയെണ്ണിതൊട്ടെണ്ണം പൊരുളൊടുങ്ങിയാൽ നിന്നിടും ദൃക്കുപോലുള്ളം നിന്നിലസ്പന്ദമാകണമെന്നും, ആഴിയും തിര യും കാറ്റും ആഴവുംപോലെ ഞങ്ങളും മായയും നിൻമഹിമയും നീയും എന്നുള്ളിലാകണം എന്നും പറഞ്ഞ് അവനവനേയും ഈശ്വരനേയും ഒന്നാക്കിയ അദ്വൈതാചാര്യൻ. ഭാരതീയ ഈശ്വരസങ്കൽപങ്ങളെ കീർത്ത നങ്ങളിലൂടെ ഭജിച്ച പരമഭക്തൻ, സംസ്കൃതത്തിന്റെ അഗാധതയിലിറ ങ്ങിച്ചെന്ന് സംസ്കൃതമന്ത്രങ്ങളെഴുതിയ മന്ത്രദ്രഷ്ടാവ്. ഹിന്ദുമതത്തിലെ ജാതീയതയ്ക്കെതിരെ രക്തച്ചൊരിച്ചിലില്ലാതെ പടവാളെടുത്തു പയറ്റിയ വിപ്ലവകാരി, സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത്വം അടിവരയിട്ടു വിളിച്ചോ തിയ കർമ്മയോഗി. വേദ-ഇതിഹാസ-പുരാണങ്ങളിലെ അന്തസത്ത വിവ രിച്ച ജ്ഞാനയോഗി, ആരേയും ചവിട്ടിപുറത്താക്കാതെ അടിച്ചകത്താക്കിയ പരമദയാലു, വാദിക്കാനും ജയിക്കാനും തുനിയരുതെന്നുപദേശിച്ച ഗുരു നാഥൻ. എല്ലാത്തിലേയും നന്മകൾ സ്വീകരിക്കാനാഹ്വാനംചെയ്ത ഹൈന്ദ വാചാര്യൻ. മതം മാറരുതെന്നും, മതംമാറ്റം തടയണമെന്നും മതം മാറിയ വരെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരണമെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ച ധീരൻ. മതമേതായാലും അതുകൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനിൽ നന്മവളരാത്തേടത്തോളംകാലം പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞ സത്യദ്രഷ്ടാവ്. തത്വ ചിന്തകളെ ലളിതമായി വ്യാഖ്യാനിച്ച തത്വജ്ഞാനി, ഒരെറുമ്പിനെപോലും നോവിക്കരുതെന്നാഹ്വാനം ചെയ്ത അഹിംസാവാദി. ലളിതമായ ജീവിതം കർമ്മധർമ്മമാക്കിയ ഉപാസകൻ, തളർന്നുപോയ സമൂഹത്തിൽ ഇച്ഛാശ ക്തിയും ജ്ഞാനശക്തിയും ക്രിയാശക്തിയും സൃഷ്ടിച്ച യോഗി, സംസ്കൃ തവും മലയാളവും തമിഴും ഇംഗ്ലീഷും സമന്വയിപ്പിച്ച ഭാഷാപണ്ഡിതൻ, ശാസ്ത്രവും ആത്മീയതയും സമന്വയിപ്പിച്ച വേദാന്തി..... ഇതെല്ലാമാണ് ഗുരുദേവൻ.... ശ്രീനാരായണഗുരുദേവൻ ! താഴ്ന്നവരിൽ താഴ്ന്നവനായി ജനിച്ച് ഉയർന്നവരിൽ ഉയർന്നവനായി വളർന്ന മനുഷ്യസ്നേഹി!

21 സെപ്റ്റംബർ 2010

ഡോ. എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ

ഗുരുദേവന്റെ സന്യാസമഹിമാ സന്ദേശം (സംന്യാസ മഹിമ)

(1) സന്യാസിയെന്നും മഹത്വമുള്ളവനായിരിക്കണം. (2) സന്യാസിയില്ലാത്ത ലോകം പരേതരുടെ ലോകം പോലെയാണ്. (3) ബന്ധത്തിലും ബന്ധനത്തിലും മോചനത്തിലും സന്യാസിക്ക് ജ്ഞാനമുണ്ടാകണം. (4) സന്യാസി ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ആകർഷണങ്ങളെ അതിജീവിച്ചവനാകണം. (5) പഞ്ചജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങളേയും പരമമായ ജ്ഞാനത്തിൽ നിയന്ത്രിക്കുന്നവനാകണം. (6) മോക്ഷ ഭൂമിയിലെ നന്മനിറഞ്ഞ മുകുളമായിത്തീരണം സന്യാസി. (7) മറ്റുള്ളവർക്കസാദ്ധ്യമായത് സന്യാസിക്ക് സാധിക്കണം. (8) പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ദുസ്വാധീനം വ്യക്തമായിട്ടറിയുന്നവനാണ് സന്യാസി. (9) എല്ലാഗുണങ്ങളും ചേരുന്ന സന്യാസിയുടെ കോപം ക്ഷണനേരം മാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ എങ്കിൽപോലും അത് അതികഠിനമാണ്. (10) സന്യാസി എല്ലാ പ്രാണിയിലും ഒരേപോലെ ദയാലുവായിരിക്കണം. (11) ഇങ്ങിനെയുള്ളവരാണ് ശ്രേഷ്ഠമായ സന്യാസിമാർ.

ഗുരുദേവന്റെ സദാചാര സന്ദേശം (സദാചാരം)

(12) നന്മ ചെയ്യുന്നവരിലുള്ള നന്മകൾ ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. (13) നന്മയില്ലാത്തത് ഒരിക്കലും ഓർമ്മിക്കയുമരുത്. (14) എപ്പോഴും സത്യവും ധർമ്മവും ജയിക്കുകതന്നെ ചെയ്യുന്നു. (15) എല്ലായിപ്പോഴും അസത്യവും അധർമ്മവും പരാജയപ്പെടുന്നു. (16) നെല്ലിനുവിടുന്ന ജലം പുല്ലിനും ലഭിക്കുമെന്നോർക്കുക. (17) നെല്ലിനു ജലം നൽകിയില്ലെങ്കിൽ ആ ജലം നിഷ്പ്രയോജനമായിത്തിരുന്നു. (18) നല്ലവൻ അവരുടെ പേരും പ്രശസ്തിയും കൈവിട്ടുകളയരുത്. (19) നല്ലവരൊരിക്കലും തിന്മ ചെയ്യരുത്. (20) മനുഷ്യാ നീ ഭൂവിൽ ശാശ്വതനല്ല എന്നോർക്കണം. (21) ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം സത്യവും ധർമ്മവും കൈവിടരുത്. (22) വസ്തു-സമ്പത്തുകൾ മനുഷ്യനെ മത്തനാക്കുമെന്നോർക്കണം. (23) ദാനം ചെയ്തത് തിരിച്ചു വാങ്ങുന്നവനാണ് ഏറ്റവും നീചൻ.

ആശ്രമങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യസന്ദേശം (ആശ്രമം)

(24) ഓരോ ആശ്രമത്തിലും ശ്രേഷ്ഠരായ ഗുരുക്കന്മാരുണ്ടാകണം. (25) ഗുരു ഉദാരമതിയും, ശാന്തനും, ഇരുത്തംവന്നവനും, സമദൃഷ്ഠിയുള്ളവനുമാകണം. (26) സത്യവാനും, ദീനദയാലുവും,

ജ്ഞാനിയും പരോപകാരിയുമാകണം. (27) സദാചാരവ്രതനും, കർത്തവ്യ ബോധമുള്ളവനുമായിരിക്കണം ഗുരു. (28) ആ ഗുരുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ കർമ്മനിരതമായ ഒരു സമിതി ഉണ്ടായിരിക്കണം. (29) സമിതി അംഗങ്ങൾ സഹോദരന്മാരെപോലെ പ്രവർത്തിക്കണം. (30) സമിതിയിൽ സ്ത്രീകൾക്കും പുരുഷന്മാർക്കും തുല്യസ്ഥാന മുണ്ടാകണം. (31) ആശ്രമത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അവിടവിടെ വിദ്യാ ലയങ്ങളുണ്ടാകണം. (32) ശ്രേഷ്ഠനായ വ്യക്തി വിദ്യാലയത്തിന്റെ ചുമതലയേറ്റെടുക്കണം. (33) ഇതെല്ലാമായിരിക്കണം ആശ്രമത്തി ന്റേയും ആശ്രമത്തിലെ ഗുരുവിന്റേയും കർമ്മമാർഗവും ലക്ഷ്യവും.

ധർമ്മത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സന്ദേശം (ധർമ്മം)

(34) ധർമ്മം തന്നെയാണ് പരമമായ ഈശ്വരൻ. (35) ധർമ്മം തന്നെ യാണ് അക്ഷയ്യമായ ധനം. (36) ധർമ്മം എല്ലായിടത്തും ജയിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും. (37) ധർമ്മത്തിലൂടെ പരമമായ ശ്രേയസ് നേടാം.

ഭാര്യാധർമ്മത്തെക്കുറിച്ച് ഗുരുദേവ സന്ദേശം (ഭാര്യാധർമ്മം)

(38) ഗൃഹത്തിനൊത്തവണ്ണം ഗുണമുള്ളവളായിരിക്കണം. (39) വര വിനൊത്ത്മാത്രം ചിലവുചെയ്യുവാനറിയുന്നവളായിരിക്കണം. (40) ഗൃഹത്തിനും ഗൃഹനാഥനും നന്മവരുത്താനുള്ള മനസ്സുണ്ടാകണം. (41) കുടുംബിനിക്ക് ഗുണമില്ലെങ്കിൽ മറ്റെന്തുണ്ടെങ്കിലും പ്രയോജന മില്ല. (42) മറ്റെന്തില്ലെങ്കിലും ഗുണമുള്ള കുടുംബിനിയാണ് ഗൃഹ ത്തിന് ചൈതന്യം. (43) കുടുംബിനിക്ക് ചാരിത്രശുദ്ധിയുണ്ടായിരി ക്കണം. (44) ഗുണവും ചാരിത്രശുദ്ധിയും ചേർന്നവളായിരിക്കണം ഭാര്യ. (45) പാതിവൃത്യശക്തിയുള്ളവളെ പ്രകൃതിപോലും അനുസ രിക്കുന്നു. (46) തനിക്കും കുടുംബത്തിനും സത്പേരുണ്ടാകുന്നവ ളാകണം സ്ത്രീ. (47) നന്മനിറഞ്ഞ കുടുംബപരിപാലത്തിലൂടെ ഭാര്യക്ക് സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിയുണ്ടാകുന്നു. (48) നന്മനിറ ഞ്ഞ സ്ത്രീകളി ല്ലെങ്കിൽ സമൂഹം സർവനാശത്തിലേക്കു പോകും. (49) നന്മനിറഞ്ഞ സ്ത്രീകൾക്ക് നന്മനിറഞ്ഞ പുത്രഭാഗ്യം ലഭിക്കുന്നു.

ജാതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഗുരുദേവ സന്ദേശം (ജാതിലക്ഷണം)

(50) എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളും അതാതു ജീവികളിലൂടെയുൽഭവിക്കു ന്നെന്നറിയണം. (51) ഓരോ ജീവിയുടേയും ശരീരം പ്രത്യേകതയു ള്ളതാണെന്നറിയുക. (52) ഓരോ ജാതി ജീവിക്കും ആ ജീവിയുടേ

തായ രൂപഭാവഅടയാളങ്ങളുണ്ടെന്നറിയണം. (53) മനുഷ്യന്റെ ശരീരം കണ്ടാൽ അവൻ ഏതു ജാതിയിലുള്ള ജീവിയാണെന്നറിയാമല്ലോ. (54) അതുകൊണ്ട് ഏതു ജാതിയാണെന്നു പറയേണ്ട കാര്യമേയില്ല. (55) പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടത് പേര്, നാട്, ജോലി ഇവ മാത്രമാണെന്ന റിയുക. (56) മനുഷ്യശരീരം കണ്ടാലറിയാവുന്ന കണ്ണുള്ളവർ മനു ഷ്യനെ ഏതു ജാതി (മൃഗം) ആണെന്നു ചോദിക്കില്ലെന്നറിയണം. (57) നാമെന്നും നുണ പറയാതെ സത്യം മാത്രം പറയുന്നവനാകണം. (58) നെറ്റിയിലെ കുറികൊണ്ട് ആണോ പെണ്ണോ എന്ന് തിരിച്ചറിയണം. (59) സമുദ്രത്തിലെ ജലത്തിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ ജലാശയത്തിലേയും ജലം വരുന്നതെന്നറിയണം. (60) മനുഷ്യനും ജീവജാലങ്ങൾക്കും ഉത്ഭവസ്ഥാനം ഈശ്വരൻതന്നെയാണെന്നറിയണം. (61) ഓരോന്നി നേയും അറിയിക്കാനായി മാത്രമാണ് ജീവജാലങ്ങളെ ഓരോ ഇന മായിത്തിരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നറിയണം. (62) ഇനം വ്യക്തമാക്കേണ്ട ആവ ശ്യമില്ലെങ്കിൽ എല്ലാം ഒരേ ചൈതന്യത്തിന്റെ തന്നെ ഭാഗമാണ്.

ജാതിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഗുരുദേവ സന്ദേശം (ജാതിനിർണ്ണയം)

(63) മനുഷ്യനു വേണ്ടത് മനുഷ്യത്വമാണെന്നറിയണം. (64) പശു ക്കൾക്കാകട്ടെ പശുത്വവുമാണെന്നറിയണം. (65) മനുഷ്യരിൽ ബ്രാഹ്മ ണരെന്നതുപോലുള്ളതൊന്നുമില്ലെന്നറിയണം. (66) ആരും അറി യാത്ത ഈ തത്വം നാമെല്ലാമറിയണം. (67) മനുഷ്യനെന്ന ഒരു ജാതി, മനുഷ്യന്റേതായ ഒരു മതം, പരമമായ ഒരു ദൈവം ഇതേയുള്ളൂ എന്നറിയണം. (68) മനുഷ്യരെല്ലാം ജന്മമെടുക്കുന്ന ഒരേതരം ഗർഭ പാത്രത്തിലാണെന്നറിയണം. (69) മനുഷ്യർ തമ്മിൽ ഒരു ഭേദവുമി ല്ലെന്നറിയണം. (70) നരനെന്ന ജാതിയിൽ നിന്നാണ് എല്ലാ മനുഷ്യനും ജനിക്കുന്നത്. (71) അതുകൊണ്ട് മനുഷ്യന് നരജാതി എന്നൊരു ജാതി മാത്രമേയുള്ളൂ. (72) ബ്രാഹ്മണനും പറയനും മനുഷ്യജാതിയിൽ ജനി ച്ചവരാകായാൽ അവർ തമ്മിലൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. (73) ഒരു പറ ച്ചിയിൽ നിന്നാണ് പരാശരമുനിക്ക് പന്ത്രണ്ടു മക്കളുണ്ടായത്. (74) മനുഷ്യരിലെന്തെങ്കിലും ഭേദമുണ്ടെങ്കിൽ ആ വ്യത്യാസം വ്യക്തിത്വ ത്തിൽ മാത്രമാണ്.

ഹിംസയെക്കുറിച്ച് ഗുരുവിന്റെ സന്ദേശം (അഹിംസ)

(75) തന്റെ സ്വാർത്ഥതക്കായി നിരുപദ്രവകാരികളായ ജന്തുക്കളെ

വധിച്ചാലും ഹിംസിച്ചാലും ഒരുകാലത്തും മനുഷ്യന് സൗഖ്യമുണ്ടാകില്ല. (76) ജീവിക്കുമ്പോഴും മരിക്കുമ്പോഴും അവൻ നിരന്തരം വേദനിക്കേണ്ടിവരും. (77) ജന്തുക്കളെ ഉപദ്രവിക്കാതിരിക്കുക, ബന്ധിക്കാതിരിക്കുക, കൊല്ലാതിരിക്കുക. (78) ജന്തുപ്രിയനായ മനുഷ്യനെന്നും സുഖസൗഖ്യങ്ങളുണ്ടാകും. (79) അഹിംസ ജീവിതവ്രതമാക്കിയവന്റെ ചിന്തകളും കർമ്മങ്ങളും, ബുദ്ധിയും ശ്രേഷ്ഠമായി നിലനിൽക്കുന്നു. (80) കൊല്ലാതെയൊരിക്കലും മാംസം ലഭിക്കുകയില്ലെന്നറിയണം. (81) ജീവിയുടെ അനുവാദമില്ലാതെ കൊന്നൊടുക്കുന്ന മാംസം കളവുമുതലാണ് അത് പാപത്തിനു കാരണവുമായിത്തിരുന്നു. (82) മാംസ ഭക്ഷണം എന്നത് ഓരോ ജീവിയേയും കൊല്ലുന്നതിലൂടെയും അവയെ കഠിനമായി വേദനിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെയുമാണെന്ന് മാംസഭോജികളോർക്കണം.

ജീവജാലങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം ഗുരുദേവസന്ദേശം (ജീവകാരുണ്യ പഞ്ചകം)

(83) എല്ലാവരും ആത്മസഹോദരരാണെന്ന ബോധം വേണം. (84) ആത്മബന്ധമുള്ളതിനെയാണ് ക്രൂരനായി മനുഷ്യൻ കൊല്ലുന്നത്. (85) ആ ക്രൂരതയാണവനെ മാംസഭോജിയാക്കുന്നത്. (86) ഒന്നിനേയും കൊല്ലാതിരിക്കുന്നതാണ് ഉത്തമമായ വ്രതം. (87) കൊന്നതിനെ തിന്നാതിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഉത്തമമതാണ്. (88) എല്ലാ മതത്തിന്റേ അന്തസത്തയുമിതുതന്നെയാണെന്നറിയണം. (89) വധിക്കപ്പെടുന്ന മൃഗത്തിന്റെ വധിയാർക്കുമുണ്ടാകുമെന്നറിയണം. (90) കൊല്ലരുതെന്നെല്ലാവരോടും പറയേണ്ടത് നമ്മുടെ ധർമ്മമാണ്. (91) മാംസം ഭക്ഷിക്കനാളില്ലെങ്കിൽ മൃഗത്തെ മാംസത്തിനായി കൊല്ലുന്നവനുണ്ടാകില്ല. (92) തിന്നുന്നവനുവേണ്ടി കൊല്ലുന്നതായതിനാൽ കൊല്ലുന്നവനും തിന്നുന്നവനും തുല്യപാപമാണ്. (93) കൊല്ലാതിരിക്കുന്നവനാണ് ശ്രേഷ്ഠനായ മനുഷ്യൻ. അല്ലാത്തവൻ മൃഗം തന്നെയാണ്. (94) മറ്റെന്തു ഗുണമുണ്ടെങ്കിലും കൊല്ലുന്നവനും കൊന്നതിനെ തിന്നുന്നവനും ഒരാശ്രയവും ജിവിതത്തിൽ ലഭിക്കില്ല.

ദയാലുവായിരിക്കേണ്ട മനുഷ്യന്റെ സംസ്കാര സന്ദേശം (അനുകമ്പാദശകം)

(95) ഒരു വേദനയും ഒരെറുമ്പിനുപോലും ഉണ്ടാക്കരുത്. (96) എന്നുമെന്നും ഈശ്വരസ്മരണയുണ്ടാകണം. (97) ദയയില്ലാത്തവന് എല്ലാവിധ ദുഃഖവും വന്നെത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കും. (98) ഈശ്വരനും, ആത്മാവും, അനുകമ്പയും ജീവിതഭാഗമാണെന്നറിയണം. (99) ജീവനില്ലാത്ത

ശരീരം ചീഞ്ഞുനാറുന്നതായിത്തീരും. (100) അനുകമ്പയില്ലാത്ത മനുഷ്യജീവിതം മരുഭൂമിയിൽ വീഴുന്ന ജലംപോലെ നിഷ്ഫലമാണ്. (101) ആറുവിധത്തിലുള്ള വികാരങ്ങൾ മനുഷ്യനിലുണ്ടാകുന്നു. (102) അതിൽ അനുകമ്പയോളം ശ്രേഷ്ഠമായ വികാരം മറ്റൊന്നുമില്ല. (103) അനുകമ്പയാർന്ന മരിച്ചവന്റെ കീർത്തിപോലും എന്നുമെന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. (104) രഥത്തിലിരുന്നു ഗീത ചൊല്ലിയ ശ്രീകൃഷ്ണനിലും അനുകമ്പയുണ്ട്. (105) ഋഷിവര്യന്മാരിലും പരമഗുരുക്കന്മാരിലും അനുകമ്പയുണ്ട്. (106) പുരുഷാകൃതിപൂണ്ട അവതാരങ്ങളിലുമതുണ്ട്. (107) അനുകമ്പ തന്നെ ധർമ്മത്തിന്റെ മൂർത്തിമദ്ഭാവമാണ്. (108) നബിത്തിരുമേനിയിലുമതുണ്ട്. (109) രോഗം മാറ്റി സ്വസ്ഥനാക്കുന്നവനിലും, മനുഷ്യനന്മക്കായി ലോകം ചുറ്റുന്നവനിലും മറ്റുള്ളവന്റെ വേദന സ്വീകരിച്ചവനിലുമതുണ്ട്. (110) ഈശ്വര ഭക്തനിലും, മാമുനീന്ദ്രന്മാരിലും, കാമധേനുവിലും ദാനദേവതയായി രൂപമെടുത്തവനുമെല്ലാം നിലനിൽക്കുന്നതും കർമ്മനിരതനാകുന്നതിനുമുള്ള ചേതോവികാരം അനുകമ്പയാണ്.

☸ പ്രകൃതിയുടെ വരദാനമായ മഴയെക്കുറിച്ച് ഗുരുദേവസന്ദേശം (വാൻചിറപ്പ്)

(111) മഴ ലോകത്തിന് അമൃതവർഷമായി നിലനിൽക്കുന്നു. (112) ഭക്ഷണവിഭവങ്ങളുണ്ടാകുന്നതു മഴകൊണ്ടുതന്നെ. (113) ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നവർക്കും വേണ്ടുന്ന വരദാനമാണ് മഴ. (114) മണ്ണിന്റെ വിശപ്പുംദാഹവും തീർക്കുന്നതു മഴ. (115) മഴ പെയ്യാതെയായാൽ ജീവിതം ദുഃഖപൂരിതമായിത്തീരുന്നു. (116) മഴയെന്നൊരു സമ്പത്തില്ലാതായാൽ കൃഷിയുണ്ടാകില്ല. (117) എല്ലാവർക്കും സഹായമായി വരുന്നതാണ് മഴ. (118) നിലനിൽക്കുന്നതിനെ നിലനിർത്തുന്നതും മഴയാണ്. (119) മഴയില്ലെങ്കിൽ ഈ ഭൂമിയിൽ ഒരു പുല്ലുപോലുമുണ്ടാകില്ല. (120) കടലിൽ നിന്നു വെള്ളമെടുത്തു മേഘങ്ങൾ മഴ പെയ്യിച്ചില്ലെങ്കിൽ കടലിന്റെ മഹത്വംപോലും അറിയാതെപോകും. (121) മഴ പെയ്തില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ദൈവാരാധനപോലും നിന്നുപോകും. (122) മഴ പെയ്തില്ലെങ്കിൽ ദാനവും തപസ്സും വ്യർത്ഥമായിപ്പോകും. (123) വെള്ളമില്ലെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തിലൊന്നും ഉണ്ടാകില്ല. (124) മഴയില്ലെങ്കിൽ ഈ ലോകത്തിൽ വെള്ളവുമുണ്ടാകില്ല.നമുക്ക് പ്രകൃതിയെ സംരക്ഷിക്കാം!

ഗുരുദേവന്റെ പ്രാർത്ഥന (ദൈവദശകം)

(125) ഹേ ഈശ്വരാ അങ്ങു ഞങ്ങളെ എന്നെന്നും കാത്തുകൊള്ളേണമേ. (126) സംസാര സാഗരത്തിൽ അങ്ങു ഒരു നൗകയായിത്തീരേണമേ. (127) അനുനിമിഷം മരണത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്ന എന്റെ ആത്മാവ് അങ്ങയിൽ ശരണം (വിലയം) പ്രാപിക്കേണമേ. (128) ഈശ്വരാ ഭക്ഷണവും വസ്ത്രവും തന്ന് ഞങ്ങളെ എന്നുമെന്നും കാത്തുരക്ഷിച്ചീടേണമേ. അങ്ങുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കു തമ്പുരാനായിത്തീരേണമേ. (129) സമുദ്രവും,തിരമാലയും, കാറ്റും അവയുടെ വിസ്തൃതിയും ഒന്നുചേരുന്നതുപോലെ നിന്റെ മായയും മഹത്വവും നീയും എന്റെ മനസ്സിലെന്നും നിറഞ്ഞിരിക്കേണമേ. (130) സൃഷ്ടിയും, സ്രഷ്ടാവും, സൃഷ്ടകർമ്മവും, സൃഷ്ടിക്കാവശ്യമായ ദ്രവ്യവുമായിത്തീർന്ന സ്രഷ്ടാവേ പ്രണാമം! (131) നീ തന്നെയാണീശ്വരാ മായയും, മായാവിയും, ഈ മായയിൽ വിനോദിപ്പിക്കുന്നവനും, ഈ മായയെല്ലാം നീക്കി യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനവും സായൂജ്യവും നൽകുന്ന ശ്രേഷ്ട ചൈതന്യവും. (132) ഈശ്വരാ നീ തന്നെയാണ് സത്യം , ജ്ഞാനം, ആനന്ദം, നീ തന്നെയാണീശ്വരാ വർത്തമാനകാലവും ഭൂതകാലവും ഭാവികാലവും. (133) നീ തന്നെയീശ്വരാ എല്ലാത്തിന്റെയുമകത്തും പുറത്തും നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു. നിന്നെ ഞങ്ങളിതാ അർച്ചിക്കുന്നു, പൂജിക്കുന്നു. നിന്റെ ചൈതന്യം ലോകമെന്നും ആസുരീക ശക്തികളെ ജയിച്ചു നിലനിൽക്കട്ടെ. (134) ഹേ ദയാവാരിധിയായ ഈശ്വരാ, ഹേ ചിദാനന്ദരൂപാ ഹേ ദയാസിന്ധോ നിന്റെ മഹത്വം ലോകത്തിലെ അജയ്യശക്തിയും ചൈതന്യവുമായിത്തീരട്ടെ. (135) ആഴമേറിയ നിന്റെ മഹത്വം ഞങ്ങൾ ആഴത്തിലറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ നിത്യവും സുഖമായി വാഴുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കേണമേ മഹാദേവാ!

അറിവിനെക്കുറിച്ച് ഗുരുദേവസന്ദേശം (അറിവ്)

(136) ഈ ലോകമെങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് ജ്ഞാനം/അറിവ്. (137) അറിയപ്പെടുന്നത് തിരിച്ചറിയുന്നതും അറിവാണ്. (138) അറിവില്ലെന്നറിയുന്നതും അറിവാണ്. (139) ഏതെല്ലാമാണ് അറിയുന്നതെന്നറിയുന്നതുമറിവാണ്. (140) അറിവിന് ഒരിക്കലും അളവില്ലെന്നതും അറിവാണ്. (141) അറിയുന്നതെല്ലാം വിളങ്ങുന്നു. (142) അറിവല്ലാത്തതെന്താണെന്നുള്ളതുമറിയണം, അതെവിടെയാണുമറിയണം. (143) അറിവേതെന്നും അതെവിടെയാണെന്നുമറിയണം. (144) അറിവ് ഒരി

ക്കലും നശിക്കുകയില്ലെന്നുമറിയണം. (145) അറിയാതിരുന്നതറിഞ്ഞാൽ ആ അറിവും യഥാർത്ഥ അറിവും ഒന്നായിത്തിരുന്നു. (146) അറിയുന്നതിനു മുമ്പുള്ള അവസ്ഥയറിഞ്ഞാൽ അറിവാണിവിടെയുള്ളതെല്ലാമെന്നും അറിയാം. (147) അറിവിന്റെ അതിരന്വേഷിച്ചുപോയാൽ അതൊരിക്കലും കാണുകയില്ല എന്നുമറിയണം. (148) അറിയുന്നു അറിയുന്നില്ല എന്നറിവുമുണ്ടെന്നറിയണം. (149) അറിയപ്പെടുന്നതു അറിവാണെന്നും അറിയണം. (150) അറിവല്ലാതെ ഈ ലോകത്തിൽ മറ്റെന്താണ് സ്ഥരമായി നിലനിൽക്കുന്നത്? (151) അറിവും അറിവില്ലായ്മയും എവിടെയാണെന്നുമറിയണം. (152) അറിവ് എന്നത് വേറെയില്ല അറിവല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമില്ല. (153) അറിയുന്നില്ല, അറിവില്ല എന്ന അവസ്ഥ പോകുവാൻ അറിവ് എവിടെ നിന്നു വന്നീടുമെന്നറിയണം. (154) ഏതെല്ലാമാണ് അറിയാത്തതെന്നുമറിയണം. (155) അറിവിന്റെ അറിവായി നിൽക്കുന്നതായാൽ നാമറിയിക്കുന്ന അറിവുതന്നെ നാമായിത്തീരുമെന്നുമറിയണം. (156) ഏതുതരത്തിലുള്ള അറിവ് എന്നറിഞ്ഞ് അറിയപ്പെടുന്നതേതുതരത്തിലുള്ള അറിവ് എന്നു പറയാനറിയണം. (157) അറിവ് അവനവന്റെയനുഭവത്തിലൂടെയുള്ള അറിവാണെന്നറിയണം. അറിയപ്പെടുന്ന അറിവ് എന്നതും അറിയപ്പെടാനിരിക്കുന്ന അറിവെന്നതുമുണ്ടെന്നും അറിയണം. (158) അറിവിന്റെ പൊരി വീണാൽ പഞ്ചജ്ഞാനേന്ദ്രങ്ങളിലൂടെ അറിവ് അറിവുള്ളവനിൽ നിന്ന് അറിയേണ്ടവനിലേക്ക് പകരുമെന്നുമറിയണം. (159) അറിയുന്നവന് തനിക്കറിയാമെന്നുമറിയണം. ആ അറിവ് അറിയുന്നവനിൽ പലമടങ്ങ് വർദ്ധിച്ചീടും. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിലൂടെ ലഭിക്കുന്ന അറിവിൽ നിന്ന് ആറാമിന്ദ്രിയത്തിലേക്ക് കടക്കുകയും അത് അഷ്ടവിധ പ്രകൃതിയുടെ അറിവായിത്തിരുകയും ചെയ്യും. (പൃഥി, അപ്, തേജ, വായു, ആകാശ, മനസ്, ബുദ്ധി, അഹങ്കാരം = അഷ്ട പ്രകൃതി) (160) അറിവെല്ലാം ജ്ഞാനാഗ്നിയുടെ ജ്യോതിസ്സാണെങ്കിൽ അഗ്നിയിലെ ഏഴുനിറങ്ങൾപോലെ അറിവിനെ പലതായി വിഭജിച്ചറിയാനും സാധിക്കുമെന്നറിയണം.

ശാശ്വത സമാധാനം/സംതൃപ്തിക്കായുള്ള ഗുരുദേവസന്ദേശം (നിർവൃതി പഞ്ചകം)

(161) പേര്, ദേശം, ജാതി, കർമ്മമണ്ഡലം, വയസ് എന്നിപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ആരാണോ പ്രാധാന്യം കാണാത്തത് അവന്

ശാശ്വത സമാധാനം ലഭിക്കുന്നു. (162) വരുന്നത്, പോകുന്നത്, പോകാതിരിക്കുന്നത്, പ്രവേശിക്കുന്നത്, കൂടെ പോകുന്നത് എന്നീ വിഷയങ്ങളിലും (165) എപ്പോൾ വന്നു, എന്തിനു വന്നു, ആരു വന്നു, എന്തുകൊണ്ടു വന്നു എന്നുള്ള വിഷയങ്ങളിലും. (164) ഞാൻ - നീ, അകത്തും - പുറത്തുമുള്ളതിലും, ഉള്ളതിലും ഇല്ലാത്തതിലും. (165) അറിയുന്നതിലും അറിയാത്തതിലും, സ്വന്തമായതിലും അന്യരുടേതായിട്ടുള്ളതിലും, എന്തുകൊണ്ട് എന്തിന് എന്നീ വിഷയങ്ങളിലും. ആരാണോ അഗാധതാൽപര്യമില്ലാതെ നിസ്സംഗനായി ബന്ധനമില്ലാതെ, വാദപ്രതിവാദങ്ങളില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നത് അവന് ശാശ്വത സമാധാനം ലഭിക്കുന്നു.

ഗുരുദേവന്റെ ഗദ്യകൃതികളിലെ വിവരണങ്ങൾ

(ശ്രീനാരായണ ഗുരുദേവന്റെ സമ്പൂർണകൃതികൾ : നാരായണഗുരുകുലം വർക്കല)

ദൈവചിന്തനം - 1

ഈ ഭൂലോകത്തിൽ ബഹുവിധം ജീവകോടികൾ വസിക്കുന്നതുപോലെ ഗന്ധം, ശീതം, ഉഷ്ണം ഈ ഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ വായുലോകത്തിലും അനന്ത ജീവകോടികളിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ തത്ത്വം ചില കല്ലേറു മുതലായ പ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടും, അതു ചില മാന്ത്രികന്മാരാൽ നിവർത്തിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും, ദേവതാഗ്രസ്തന്മാരാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ചില അത്ഭുത കാര്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും സാമാന്യേന വെളിവാകുന്നു. അതുമല്ല, അന്തരചാരികളുണ്ടെന്നും, അവർ ചില ഭക്തന്മാരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷമായി വന്ന് അവർക്ക് വേണ്ടും വരങ്ങളെല്ലാം കൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഇന്നും അവരെ ഉപാസിക്കുന്ന ഭക്തന്മാർക്ക് അങ്ങനെതന്നെ സംഭവിക്കുമെന്നും, ദേവതാസിദ്ധിയുള്ള ആളുകൾ ഇപ്പോഴും അനേകം ഇരിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും മിക്കവാറും ലോകസമ്മതമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇഹലോകവാസികളെപ്പോലെ പരലോകവാസികളും ഉണ്ടെന്ന് നിർവിവാദമാകുന്നു. അവർക്ക് വായുവെപ്പോലെ വേഗമുള്ളതുകൊണ്ടും, അദൃഷ്ടരൂപികളായിരുന്നുകൊണ്ട് അതികഠിന പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്കകൊണ്ടും, ഇവരിൽ വച്ചു ചിലർ അടുക്കുമ്പോൾ ഉഷ്ണവും ചിലരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ശീതവും, ചിലർക്ക് സുഗന്ധവും ചിലർക്ക് ദുർഗന്ധവും, മറ്റും ഇങ്ങനെയുള്ള സകല സംഗതികളെക്കൊണ്ടുമാണ്

ഇവരെ വായുലോകവാസികളെന്ന് ചുരുക്കമായി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇതുകളെല്ലാം ഇവിടെ ഇപ്പോൾ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

ദേവതാ സങ്കൽപങ്ങൾ

ഈ വായുലോകവാസികളിൽ ചിലർക്ക് പാലിലും ചിലർക്ക് നെയ്യിലും ചിലർക്ക് പഴവർഗ്ഗങ്ങളിലും ചിലർക്ക് പലഹാരങ്ങലിലും ചിലർക്ക് കന്ദവർഗ്ഗങ്ങളിലും പ്രീതിയുണ്ട്. ചിലരുടെ പ്രീതി പരിമളദ്രവ്യത്തിൽ, ചിലരുടെ പ്രീതി മന്ത്രത്തിൽ, ചിലർക്ക് തന്ത്രത്തിൽ, ചിലർക്ക് യന്ത്രത്തിൽ, ചിലർക്ക് നൃത്തത്തിൽ, ചിലർക്ക് വാദ്യത്തിൽ, ചിലർക്ക് ഗാനത്തിൽ. ചിലർക്ക് സകലതിലും പ്രീതിയുണ്ട്. ചിലർ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവർ, ചിലർ രക്തം കുടിക്കുന്നവർ, ചിലർ മദ്യപാനികൾ, ചിലർ പ്രേതം ഭക്ഷിക്കുന്നവർ, ചിലർ ശുക്ലഭോജികൾ, ചിലർ കാമികൾ, ചിലർ ഭോഗികൾ, ചിലർ കൃശന്മാർ, ചിലർ സ്ഥൂലന്മാർ. ചിലരുടെ നിറം വെളുപ്പ്. ചിലരുടെ നിറം കറുപ്പ്. ചിലർക്ക് മഞ്ഞൾവർണ്ണം, ചിലർ ചിത്രവർണ്ണന്മാർ, ചിലർ ഹ്രസ്വന്മാർ, ചിലർ ദീർഘന്മാർ, ചിലർ കാളവാഹനമുള്ളവർ, ചിലർ മയിൽവാഹനമുള്ളവർ, ചിലർ ഗരുഡന്മേലേറി നടക്കുന്നവർ. ചിലരുടെ വാഹനം കുതിര. ചിലർ പക്ഷിമുഖമുള്ളവർ, ചിലർ അശ്വമുഖന്മാർ, ചിലർ സർപ്പത്തിന്റെ മുഖംപോലെയുള്ളവർ. ചിലർ അശുദ്ധഭൂവാസികൾ. ചിലർ ശുദ്ധഭൂവാസികൾ. ചിലർ ശുക്ലാംബരധാരികൾ, ചിലർ പീതാംബരധാരികൾ, ചിലർ നീലാംബരികൾ, ചിലർ ജീർണ്ണവസ്ത്രമുള്ളവർ, ചിലർ കൗപീനധാരികൾ, ചിലർ ദിഗംബരമാർ, ചിലർ ജടിലന്മാർ, ചിലർ മുണ്ഡികൾ. ചിലർ ശാന്തന്മാർ, ചിലർ ക്രൂരന്മാർ, ചിലർ ശിഷ്ടന്മാർ, ചിലർ ദുഷ്ടന്മാർ. ചിലർ സംഹാരശക്തിയുള്ളവർ, ചിലർ സൃഷ്ടിക്കുന്നവർ, ചിലർ രക്ഷിക്കുന്നവർ. ചിലർ ദംഷ്ട്രമുള്ളവർ, ചിലർ ഭയങ്കരരൂപികൾ, ചിലർ സൗന്ദര്യമുള്ളവർ, ചിലർ ബലികൊള്ളുന്നവർ, ചിലർ തർപ്പണപ്രീതിയുള്ളവർ, ചിലർ ഹോമത്തിൽ പ്രതീയുള്ളവർ, ചിലർ അമൃതം ഭക്ഷിക്കുന്നവർ. ചിലർ പരമാണുപ്രായേണ പരകായത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നവർ, ചിലർ പർവ്വതംപോലെ ഇരിക്കുന്നതിന് ശക്തിയുള്ളവർ. ചിലർ അങ്ങനെ മലപോലെ ഇരുന്നാലും പൂപോലെ ഭാരമില്ലാത്തവർ, ചിലർ പൂപോലെ ഇരുന്നാലും പർവ്വതംപോലെ ഭാരമുള്ളവർ. ചിലർ സകലർക്കും അധിപത്യം വഹിക്കുന്നവർ, ചിലർ സകല പദാർത്ഥങ്ങളും വശീകരിക്കുന്നവർ, ചിലർ സകല ദിക്കിലും നിർവിഘ്നം സഞ്ചരിക്കുന്നവർ, ചിലർ ഒരു സമയം പലദിക്കിലും

കാണുന്നവർ. ചിലർ ഈ എല്ലാ സിദ്ധികളുമുള്ളവർ, ചിലർ ഏകദേശം ചില സിദ്ധികളുള്ളവർ. ഇതുകൂടാതെയും ഇതുപോലെ അനേകം സിദ്ധിഭേദങ്ങളോടും വർണ്ണവിശേഷങ്ങളോടും ആഹാര വിശേഷങ്ങൾ, ആകൃതിവിശേഷം, വാഹന വിശേഷം ഇതുകളോടും കൂടിയിരിക്കുന്ന ശുദ്ധ ദൈവങ്ങളും അശുദ്ധ ദുഷ്ടഭൂത പ്രേതരാക്ഷസപൈശാചജാതികളും ഇരിക്കുന്നു.

ഇവർ സർവ്വ പ്രാണികളുടെ ഹൃദയത്തിലും പ്രവേശിച്ച് ബുദ്ധിയെ ശുദ്ധി വരുത്തുന്നതിനും ഭ്രമിപ്പിച്ചു മാലിന്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനും നന്നാക്കുന്നതിനും സർവ്വസമ്പത്തുകളേയും കൊടുക്കുന്നതിനും എടുക്കുന്നതിനും രക്ഷിക്കുന്നതിനും ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും മറ്റുമുള്ള പ്രവൃത്തികൾക്കൊക്കെയും ശക്തിയുള്ളവരായുമിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നാം ഇവരെ ഇഷ്ടോപചാരങ്ങളോടുംകൂടി ഭജിച്ച് പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം തന്നെയെങ്കിലും ചില യക്ഷരാക്ഷസ ഭൂതപ്രേതാദികളായ ദുഷ്ട ജന്തുക്കളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ആടുമാടുകോഴികളെ അറുത്ത് അവർക്ക് പാപബലി കൊടുത്ത് ആ ദുഷ്ടഭൂതങ്ങളെ മനസ്സിൽ ആവാഹിച്ച് ഭ്രമിച്ച് തുള്ളി വെറിവാടി ചുറ്റും നിൽക്കുന്ന പാവങ്ങളെക്കൂടെ ഭ്രമിപ്പിച്ച് പ്രസാദം കൊടുത്ത് ഈ ദുഷ്ടപ്രവൃത്തിയിൽ വശപ്പെടുത്തി നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകുന്നത് എന്തൊരു ബുദ്ധിമാന്ദ്യമാണ്.

ദുഷ്ട ദേവതാ ആരാധനയുടെ ദൂഷ്യഫലം

കഷ്ടം ! ഈ ദ്രോഹികൾക്ക് ആ ദുഷ്ടജന്തുക്കളുടെ അനുഗ്രഹം കൊണ്ടിവിടെ സിദ്ധിക്കുന്ന ഫലം ദുർവ്യാധി, ദുഷ്കീർത്തി, ദുർമൃതി മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങൾ തന്നെ. ഇപ്രകാരമില്ലാത്ത ഈവിധമുള്ള ദുഷ്പ്രവർത്തികളെച്ചെയ്യുന്ന ചില പാപികൾ ഇവിടെ സുഖജീവികളായിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും അവരും മരിച്ച് അവരുടെ ഉപാസനാമൂർത്തികളാകുന്ന ദുഷ്ട പ്രാണികൾ വസിക്കുന്ന നരലോകത്ത് ചെന്ന് ആ ഭയങ്കരന്മാരുടെ ദാസപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്ത് അവരുടെ ഭുക്തോച്ഛിഷ്ടങ്ങളായ അസ്ഥി, കുടൽ, തോൽ തുടങ്ങിയുള്ള അമേദ്ധ്യങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ച് രക്ഷം കൊഴുക്കുമ്പോൾ അവർ പിടിച്ചു കടിച്ചു പച്ച തിന്നു കാഷ്ഠിച്ചു കളയുന്നു. ഹാ! കഷ്ടം! ഈ പാപികളുടെ ആവി പിന്നെ തലകുത്തി ഭൂമിയിൽ വീണു പുല്ലു കുരുത്തുപോകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ പാപയോനികളിൽ പിറന്ന് പരിതപിച്ചുമരിക്കുന്നു. ഇപ്ര

കാരം ഇവർക്ക് ഇഹപരങ്ങളിലും നിത്യോപദ്രവ ഫലമല്ലാതെ സുഖത്തിന്റെ ലവലേശംപോലും ഒരു നാളും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

സാത്വീക ഈശ്വരോപാസന

ഈ വിധമുള്ള ഘോരകർമ്മങ്ങളെ മനഃപൂർവ്വമായിത്തന്നെ, ആ ദുഷ്ട ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദ്രവം നേരിടുമെന്നു വിചാരിച്ച് ഭയപ്പെട്ടു ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ആ ദുർദ്ദേവതകളുടെ ഉപദ്രവം നമ്മിൽ നേരിയാതെ ഇരിക്കുന്നതിന് വേറെ ഉപായമുണ്ട്. എങ്ങനെയെന്നാൽ, ഈ ദുഷ്ട ജന്തുക്കളെക്കാളും വളരെ ശക്തിയുള്ളവരായ ശുദ്ധദൈവങ്ങൾ അനേകമിരിക്കുന്നല്ലോ! അവരെ സേവിച്ച് സന്തോഷിപ്പിച്ചാൽ ഈ ഉപദ്രവം നമ്മിൽ ഒരിക്കലും നേരിടുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് നാം യാതൊരു പ്രാണികൾക്കും ഉപദ്രവം വരാത്ത വിധത്തിലുള്ള പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്ത് സന്മാർഗ്ഗികളായി ശുദ്ധോപചാരങ്ങളോടുകൂടി ശുദ്ധദൈവങ്ങളെ ഭജിച്ച് പ്രസാദിപ്പിക്കണം. അപ്പോൾ ഇവരുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് നമുക്ക് ഹൃദയപ്രസാദമുണ്ടായി ഐഹികഭോഗങ്ങളിൽ വൈരാഗ്യമുണ്ടായി. ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളാകുന്നതിനും സംഗതി വരുന്നു. ഒരു പക്ഷം തജ്ജന്മനി കർമ്മശേഷത്താൽ ഇതിന് സംഗതി വരാതെപോയാലും ആയുരന്ത്യത്തിൽ നമ്മുടെ ഉപാസനാമൂർത്തികളായ ശുദ്ധദൈവങ്ങൾ വസിക്കുന്ന ദിവ്യസ്ഥലത്ത് ചെന്ന് അവരോടുകൂടി അങ്ങുള്ള ദിവ്യഭോഗങ്ങളെ ഭുജിച്ച് നിവൃത്തന്മാരായി ഭൂമിയിൽ വന്ന് പുണ്യയോനികളിൽ പിറന്ന് ഉത്തമ ഗുണങ്ങളോടുകൂടി വളർന്ന് സകലഭോഗങ്ങളിലും വിരക്തി സംഭവിച്ച് ബ്രഹ്മജ്ഞാനികളായി സുഖിച്ചിരുന്ന് പരമപദം പ്രാപിക്കുന്നതിലേക്ക് യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

ഹാ! ഹാ! ചിത്രം ! ചിത്രം ! കയ്യിലിരിക്കുന്ന കല്പകവൃക്ഷക്കനിയെ ഭക്ഷിക്കാതെ കളഞ്ഞ് കാഞ്ഞിരക്കനിയെ തേടി ഭക്ഷിച്ച് വിഷം കൊണ്ട് മരിക്കുന്നു. കഷ്ടം ! കഷ്ടം !

മാംസഭോജികളുടെ ഗതി

ഇതിരിക്കട്ടെ! ഇതുകൂടാതെ, ചില ഉദരംഭരികൾ സകലപ്രാണികളെയും ദൈവം നമ്മുടെ ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ടുതന്നെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു, നാം അതുകളെ കൊന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ട് യാതൊരു പാതകവും വരാനില്ല എന്നിങ്ങനെ ആരവാരം ചെയ്തുകൊണ്ട് വായില്ലാ പ്രാണികളെയും ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു

വെങ്കിൽ അതുകൾ അന്യോന്യം പിടിച്ച് ഭക്ഷിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യർ ചിലപ്പോൾ അതുകളാൽ അപഹരിക്കപ്പെട്ടുപോകുന്നതിനും സംഗതിവരുമായിരുന്നോ? ഇല്ല. പുത്രന് തള്ളയുടെ സ്തന്യത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനല്ലാതെ മാതൃനിഗ്രഹം ചെയ്ത് മാംസത്തെ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് ദൈവസങ്കല്പം സംഭവിക്കുമോ? അതു ഒരിക്കലും വരുന്നതല്ല. ഇതുപോലെ ദൈവം മനുഷ്യരുടെ ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ടുതന്ന പ്രാണികളെ സൃഷ്ടിച്ചിരന്നുവെന്നുള്ള വ്യവഹാരം അതുകളുടെ ക്ഷീരാദികളിലായിരുന്നുവെങ്കിൽ എത്രയോ ധ്യായമായിരിക്കുമായിരുന്നു? അപ്പോൾ അചര പദാർത്ഥങ്ങളായ ധാന്യാദികളൊക്കെയും മനുഷ്യരുടെ ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ടുതന്നെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും, ക്ഷീരാദികളുടെ ഉപയോഗത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടല്ലാതെ പശ്വാദികളെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും സ്പഷ്ടമാകുന്നു. അതുമല്ല, പ്രാണികളെ ഭക്ഷിക്കുന്നതിലത്രേ മനുഷ്യത്വം സിദ്ധിക്കുന്നുള്ളൂ എങ്കിൽ വ്യാഘ്രാദികളായ ക്രൂരജന്തുക്കളിലല്ലയോ അതിമാനുഷത്വം സിദ്ധിക്കേണ്ടത്? ഇങ്ങനെ വരുമ്പോൾ ചില ജീവകാരുണ്യമുള്ള ആളുകൾ തന്നേ മൃഗങ്ങളായിരിക്കുന്നുള്ളൂ എന്നല്ലയോ വന്നുകൂടുന്നത്? കൊള്ളാം, ഈ അസംഗതികൾ ദൈവദൂഷണം വല്ലതുമുണ്ടോ? ഈ ദ്രോഹികളുടെ പക്ഷത്തിൽ പരലോകവും പരലോകവാസികളുമുണ്ടെന്നുതന്നെ. എങ്കിലും ആ വ്യവഹാരംകൊണ്ടുയാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. എന്തെന്നാൽ ദൈവം ദൈവം ഒന്നേയുള്ളൂ. അവൻ അരൂപിയായും സർവ്വത്ര വ്യാപിയായും ആയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നാം അവനെ ഭജിക്കുന്നതിനും അവനാൽ നിയമിക്കപ്പെടുന്ന ശിക്ഷാരക്ഷകളെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതിനും അന്യത്ര കൃതവാസം വേണമെന്നില്ല. അങ്ങനെ വേണമെങ്കിൽ ശിക്ഷാരക്ഷകളെ അനുഭവിപ്പിക്കുന്നതിന് അവനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചില ആളുകളും അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കണം. അപ്പോൾ ഇഷ്ടോപചാരങ്ങളോടുകൂടെ അവരെ ഭജിച്ച് അവരുടെ പ്രീതിയെ സമ്പാദിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമായിവരുന്നു. ഇതൊന്നും ആലോചിക്കാതെ ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശിക്ഷാരക്ഷകളെ അനുഭവിക്കുന്നതിന് സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളുണ്ടെന്ന് വൃഥൈവ വ്യവഹരിച്ചുകൊണ്ട് ദുഷ്പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്ന ഈ പാപികളും മരിച്ച് നരകത്തിൽ വീണ് അവിടെയുള്ള നരികളുടെ ഓഹരി കൊടുക്കാതെ ആത്മാർത്ഥം പ്രാണികളെ വധിച്ച് ഭക്ഷിച്ചതുകൊണ്ട് അവരും ക്രുദ്ധന്മാരായി പിടിച്ചു താഡിച്ച് കടിച്ച് പച്ച

തിന്ന് കാഷ്ഠിച്ച് കളയുമ്പോൾ അവരുടെ ആവിയും മേൽപ്രകാരം തന്നെ ഭൂമിയിൽ വീണ് പുല്ലു കുരുത്തുപോകുന്നു.

നിരീശ്വരവാദികളുടെ ഗതി

പിന്നെ ചിലർ ദേവനേത്, ദേവിയേത് എന്നിങ്ങനെ ഉദ്ഘോഷിച്ചു കൊണ്ട് ജീവകാരുണ്യമില്ലാതെയുള്ള പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്ത് കാലം കഴിച്ചുവരുന്നു. അവരും മരിച്ച് മേൽപ്രകാരം നരകത്തിൽ വീണ് അങ്ങുള്ള സർവ്വോപദ്രവഫലവും ഭുജിച്ച് അധോമുഖന്മാരായി ഭൂമിയിൽ വീണ് തൃണജലൂകാദി പാപയോനികലിൽ പിറന്ന് തപിച്ചു മരിക്കുന്നു. പിന്നെ ചിലർ സർവ്വപ്രപഞ്ചവും പരമാണുക്കളുടെ സംയോഗംകൊണ്ട് സംഭവിച്ചതല്ലാതെ ഇതിനുവേറെ ഒരു കാരണവുമില്ല എന്നിങ്ങനെയുള്ള അഹമ്മതികളെയും കൈകൊണ്ട് ദുർവ്യാപാരികളായി തന്നാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ട പരമാവധിയായ സാദ്ധ്യപരമാണുവ്യൂഹം സാധനനിർമ്മുക്തന്മാരായി ആ ശുദ്ധശൂന്യത്തിൽ മോഹിച്ചു കിടക്കുന്നതിനുപോലും സംഗതി വരാതെ അവരും വൃഥൈവ മരിച്ച് നരകത്തിൽ വീണ് ദുഃഖിച്ച് നരകശേഷം ഭൂമിയിൽ വീണ് കൃമികീടങ്ങളായിപ്പോകുന്നു.

ഈ സംഗതികളെല്ലാം പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽത്തന്നെ നിസ്സാരമെന്നു വിചാരിച്ച് തള്ളിക്കളയാതെ സകല സമയികളും യുക്തിന്യായങ്ങളോടു കൂടി ആലോചിച്ച് നോക്കുന്നുവെങ്കിൽ ഇത് നാം ഉജ്ജീവിപ്പാനുള്ളതിൽ ഒരു നല്ല വഴിയാകുന്നു.

ദൈവചിന്തനം – 2

ജീവേശ്വരജഗദ് ഭേദരഹിതാദ്വൈതതേജസേ
സിദ്ധിവിദ്യാധരശിവശ്ചരവേ ഗുരവേ നമഃ
ഓം നമോ നമസ്സമ്പ്രദായപരമഗുരുവേ!

പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി

ജയ ജയ സ്വാമിൻ, ഹാ ! ഇതൊരു മഹാവിചിത്രം തന്നെ! നിരിന്ധനജ്യോതിസ്സായിരിക്കുന്ന നിന്തിരുവടിയിൽ മരുമരീചികാ പ്രവാഹം പോലെ പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ ദൃഷ്ടമായിരിക്കുന്ന സകല പ്രപഞ്ചവും ആലോചിക്കുമ്പോൾ ഗഗനാരവിന്ദത്തിന്റെ സ്ഥിതിപോലെതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. അനൃത–ജഡ–ദുഃഖരൂപമായിരിക്കുന്ന ഇത് നിന്തിരുവടിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമല്ല, സ്വയമേവ ജാതമായതുമല്ല. നിന്തിരുവ

ടിയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയെങ്കിൽ നിന്തിരുവടിക്ക് കരണ കർത്തൃദോഷമില്ലാത്ത നിർവ്യാപാരിയല്ലേ? അതുകൊണ്ട് അതൊരിക്കലും യുക്തമല്ല. ശുദ്ധജഡത്തിന് സ്വയമേവ ജാതമാകുന്നതിന് നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്രകാരം അനിർവ്വചനീയമായിരിക്കുന്ന ഈ പ്രപഞ്ചവും സച്ചിദാനന്ദഘനമായ നിന്തിരുവടിയും കൂടി തമഃപ്രകാശങ്ങൾപോലെ സഹവാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെ ഒരത്യദ്ഭുതം!

ഞങ്ങളും നീയും ഒന്ന്

ഞങ്ങളുടെ ത്രികരണങ്ങളും പ്രവൃത്തികളും എല്ലാം തേജോരൂപമായ നിന്തിരുവടിയുടെ നേരേ തമോമയമായ കർപ്പൂരധൂളിയുടെ അവസ്ഥയെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടിപ്പോൾ നരഹങ്കാരികളായ ഞങ്ങളും നിന്തിരുവടിയും തമ്മിൽ യാതൊരു ഭേദവും ഇല്ല. ഭേദരഹിതന്മാരായ നാം ഇരുവരുടെയും മധ്യവർത്തിയായ ഭേദവ്യവഹാരവും എങ്ങനെയോ ചിരഞ്ജീവിയായുമിരിക്കുന്നു. നിന്തിരുവടിയും ഞങ്ങളും പ്രപഞ്ചവും ഈ ത്രിപദാർത്ഥവും അനാദിനിത്യമായ നിന്തിരുവടി തന്നെ. അപ്പോൾ നിന്തിരുവടിക്ക് അദ്വൈത സിദ്ധിയും ഇല്ല. ഞങ്ങൾക്ക് ബന്ധന നിവൃത്തിയുമില്ല. ഇതുകൂടാതെ നിന്തിരുവടിക്കും ഞങ്ങൾക്കും തമ്മിലുള്ള സേവ്യസേവക ഭാവത്തിനും ഹാനി വരുന്നുവെങ്കിലും നിത്യബന്ധന്മാരായിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ നിത്യമുക്തനായ നിന്തിരുവടിയെ സേവിക്കുന്നത് യുക്തം തന്നെ. നിത്യബദ്ധരുടെ ബന്ധനത്തിനു നിവൃത്തിയില്ല. അതുകൊണ്ട് അത് നിഷ്പ്രയോജനമായിത്തന്നെ തീരുന്നു. പ്രയോജനമില്ലാത്ത പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നത് മൗഢ്യമെന്നത്രേ പറവാൻതന്നെ പാടുള്ളൂ. ഈ അനാദിയായ ഞങ്ങളുടെ മൗഢ്യവും നിന്തിരുവടിയിൽത്തന്നെ അവസാനിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള സർവ്വോപകാരിയായ നിന്തിരുവടിക്കായ്ക്കൊണ്ട് ഒരു വിധത്തിലും ഒന്നും ഉപകരിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് ഭാഗ്യമില്ലതെ ആയല്ലോ! ദൈവമേ, ഈ വ്യസനവും നിന്തിരുവടിയിൽത്തന്നെ നിർധൂളിയായിരിക്കുന്നു!

ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്തിനായി പ്രണാമം

ഇതെല്ലാം പോകട്ടെ! ഏതു പ്രകാരമെങ്കിലും സ്വപ്നത്തിൽകണ്ട കഥയെ ജാഗ്രത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചു ക്രീഢിക്കുന്നതുപോലെ. രാജസതാമസവൃത്തികളിൽ സ്ഫുരിച്ച് പടർന്നിരിക്കുന്ന ഈ അതൃതജഡ

ബാധയെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ശുദ്ധസാത്ത്വിക വ്യപകവൃത്തി പ്രകാശത്തിൽ ക്രീഡീകരിച്ചൊടുക്കി, ആ നിശ്ചലവൃത്തി മാത്രമായി അനുഭവിച്ച് ആ അഖണ്ഡാകാരവൃത്തിയുടെ ഗോളസ്ഥാനത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്കും നിന്തിരുവടിക്കും തമ്മിൽ സൂര്യപ്രകാശ ഗോളങ്ങൾക്കുള്ളതുപോലെ യാതൊരു വൈലക്ഷണ്യവും ഇല്ലെന്നുള്ള അനുഭൂതിയെ ദൃഢീകരിച്ച്, ഭോഗഭോക്തൃ ഭോഗ്യാനുഭൂതി വീട്ട ശരീരചേഷ്ടിമാത്രപ്രവൃത്തിയോടുകൂടി യഥേഷ്ടം വിഹരിക്കുന്നതിന് തിന്തിരുവടിയുടെ അനുഗ്രഹം ഉണ്ടാകണം. അതിന്നായിക്കൊണ്ട് നസ്കാരം ! നമസ്കാരം ! നമസ്കാരം!

ഗദ്യപ്രാർത്ഥന

കാണപ്പെടുന്നതൊക്കെയും സ്ഥൂലം, സൂക്ഷ്മം, കാരണം എന്നീ മൂന്നു രൂപങ്ങളോടുകൂടിയും പരമാത്മാവിൽ നിന്നുണ്ടായി അതിൽത്തന്നെ ലയിക്കുന്നതുമാകുന്നു. അതിനാൽ പരമാത്മാവല്ലാതെ വേറൊന്നുമില്ല. സകല പാപങ്ങളെയും നശിപ്പിക്കുന്ന-വറുത്തുകളയുന്ന-പരമാത്മാവിന്റെ യാതൊരു സ്വരൂപം എന്റെ ബുദ്ധിയെ തെളിയിച്ചു നല്ല വഴിയേ കൊണ്ടുപോകുമോ, ധ്യാനിക്കേണ്ടതായ പരമാത്മാവിന്റെ ആ ദിവ്യരൂപത്തെ ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു. അല്ലയോ പരമാത്മാവേ ഇപ്രകാരം ഇടവിടാതെ എനിക്ക് അങ്ങയെ ധ്യാനിക്കുന്നതിനും അങ്ങയുടെ പരമാനന്ദം ലഭിക്കുന്നതിനും അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹം എന്നിൽ ഉണ്ടാകേണമേ! അല്ലയോ ദൈവമേ കണ്ണുകൊണ്ടു കാണുന്നതൊന്നും നിത്യമല്ല. ശരീരവും നീർക്കുമിളപോലെ നിലയറ്റതാകുന്നു. എല്ലാം സ്വപ്നതുല്യമെന്നല്ലാതെ ഒന്നും പറയുവാനില്ല. നാം ശരീരമല്ല, അറിവാകുന്നു. ശരീരമുണ്ടാകുന്നതിനു മുമ്പിലും അറിവായ നാം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇനി ഇതൊക്കെയും ഇല്ലാതെ പോയാലും നാം ഇപ്രകാരം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും. ജനനം, മരണം, ദാരിദ്ര്യം, രോഗം, ഭയം ഇതൊന്നും നമ്മെ തീണ്ടുകയില്ല. ഇപ്രകാരം ഉപദേശിക്കപ്പെടുന്ന തിരുവാക്കുകളേയും, ഈ തിരുവാക്കുകളുടെ ഉപദേഷ്ടാവായ പരമാത്മാവിനെയും ഞാൻ ഊണിലും ഉറക്കത്തിലും ഇടവിടാതെ എല്ലായിപ്പോഴും ചിന്തിക്കുമാറാകണമേ! നീ എന്റെ സകല പാപങ്ങളെയും കവർന്നെടുത്തുകൊണ്ട് എനിക്ക് നിന്റെ പരമാനന്ദം നൽകേണമേ! എന്റെ ലോകവാസം കഷ്ടപ്പാടു കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനും ഒടുവിൽ നിന്റെ പരമപദം പ്രാപിക്കുന്നതിനും നിന്റെ അനുഗ്രഹം എന്നിൽ ഉണ്ടാകണമേ!

ആത്മവിലാസം

ഓ! ഇതൊക്കെയും നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കണ്ണാടിയിൽ കാണുന്ന നിഴൽപോലെതന്നെയിരിക്കുന്നു. അത്ഭുതം! എല്ലാറ്റിനെയും കാണുന്ന കണ്ണിനെ കണ്ണ് കാണുന്നില്ല. കണ്ണിന്റെ മുൻപിൽ കയ്യിലൊരു കണ്ണാടിയെടുത്തു പിടിക്കുമ്പോൾ കണ്ണ് ആ കണ്ണാടിയിൽ നിഴലിക്കുന്നു. നിഴൽ ജഡമാകുന്നു. അതിന് കണ്ണിനെ കാണുന്നതിന് ശക്തിയില്ല. കണ്ണിന് കണ്ണിനെ എതിരിട്ട് നോക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നില്ല. ഇങ്ങനെ കണ്ണും കണ്ണിന്റെ നിഴലും കണ്ണിൽ കാണാതെ ഇരിക്കുമ്പോൾ, അവിടെ കണ്ണിനെ കാണിക്കുന്നത് നാമാകുന്നു. ഇതുപോലെ, ഈ കണ്ണിനെ കാണുന്ന നമ്മെ നാം കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ മുമ്പിൽ ഒരു കണ്ണാടിയെ സങ്കല്പിക്കുമ്പോൾ നാം ആ കണ്ണാടിയിൽ നിഴലിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആ നിഴലിന് നമ്മെക്കാണുന്നതിന് ശക്തിയില്ല. നിഴൽ ജഡമാകുന്നു. നമുക്ക് നമ്മെ എതിരിട്ടു നോക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നില്ല. നാം നമ്മിൽ കല്പിതമായിരിക്കുന്നു കണ്ണാടിയെയും ആ കണ്ണാടിയുടെ ഉള്ളിൽ നില്ക്കുന്ന നിഴലിനെയും തന്നേ കാണുന്നുള്ളൂ. അപ്പോൾ നമ്മെ കാണുന്നത് നമ്മുടെ മുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ദൈവമാകുന്നു. ചുരുക്കം കല്പിതമായിരിക്കുന്ന കണ്ണാടി, അതിനുള്ളിൽ നില്ക്കുന്ന നമ്മുടെ നിഴൽ, കണ്ണ്, കയ്യിലിരിക്കുന്ന കണ്ണാടി, ആ കണ്ണാടിയുടെ ഉള്ളിൽ നില്ക്കുന്നു കണ്ണിന്റെ നിഴൽ, ഇതഞ്ചും നമ്മുടെ ഇതഞ്ചും നമ്മുടെ കീഴടങ്ങി നില്ക്കുന്നു. ഇതിനെ കാണുന്ന കണ്ണ് നാമാകുന്നു. കണ്ണ് കണ്ണിന്റെ നിഴലിനേയും കണ്ണാടിയെയും തന്നേ കാണുന്നുള്ളൂ. നാം നമ്മുടെ നിഴൽ, കണ്ണാടി, കണ്ണ്, കണ്ണിന്റെ നിഴൽ, കയ്യിലിരിക്കുന്ന കണ്ണാടി – ഇതാറും ദൈവത്തിനെ കീഴടങ്ങി നില്ക്കുന്നു. ഇതിനെ കാണുന്ന കണ്ണ് ദൈവമാകുന്നു.

ഓ! ഇത് ഒരു വലിയ ആശ്ചര്യമാകുന്നു! നാമെന്നല്ല നമ്മാൽ കാണപ്പെടുന്നതൊക്കെയും ഇങ്ങനെ നിഴലിക്കുന്നതിന് ദൈവം ഇടം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇതു കൂടാതെ ഇതിനെയൊക്കെയും ദൈവം തന്നെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ദൈവം ഒരുദിവ്യമായ കണ്ണാടിയും കണ്ണുമായിരിക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ! ഒരു ദിവ്യമായിരിക്കുന്ന കണ്ണാടിയിൽ ഒരു പുതിയ മലയെ കാണുന്നു. അപ്പുറം ഇതാ ഒരു പടം കാണുന്നു. ഇത് നാം പണ്ടു കണ്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നു തന്നെ തോന്നുന്നു. ഓ! ഇതാ മരുന്നുമാമലയും കന്യാകുമാരിയും മധുരയും കാശിയും ചിദംബരവും നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ അടുത്തടുത്തു കാണു

ന്നു. ഓ! ഇത് എത്രയോ ദൂരത്തിലിരിക്കുന്നു. നാം ഇവിടെ നില്ക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ, ഒരു ആനയോടിക്കുന്നു. നാം പേടിച്ച് മലയുടെ മുകളിലേറുന്നു. ഇവിടിരിക്കുന്ന യോഗീശ്വരനോട് നാം ഉപദേശം കേട്ട് യോഗാഗ്നിയിൽ ദഹിക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ ഇങ്ങനെ കിനാവുകണ്ടുകൊണ്ട് ഉണർന്നു നിഷ്കമ്പമായിരുന്ന് നെടുമൂച്ചു വിടുന്നു.

ചിത്രം ! ഇതാ നാം മയങ്ങി എഴുന്നിരുന്നുകൊണ്ട് 'ഒന്നുമറിയാതെ സുഖമായുറങ്ങി.' എന്നിങ്ങനെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന പെരുവെളിയിൽ ഒരു അജ്ഞാനത്തെയും അഹങ്കാരത്തേയും വെറുതെ കല്പിച്ചു വ്യവഹരിക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ! കിളിവാതിലിൽകൂടി വരുന്ന സൂര്യകിരണത്തിൽ കിടന്നു മറിയുന്ന ധൂളിപോലെ അണ്ഡകോടികൾ മറിയുന്നു.

ഓ! ഇതാ! ഇതൊക്കെയും നമ്മിലടങ്ങി നാം നമ്മുടെ മുകളിൽ നില്ക്കുന്ന ദിവ്യമായ കണ്ണാടിയിൽ മറയുന്നു. ഈ കണ്ണാടി ഓ! ഇതാ! പിന്നെയും കനാലിൽ നിന്ന് വെള്ളം പൊങ്ങിവരുന്നതുപോലെ ഇതൊക്കെയും ദൈവത്തിൽ നിന്ന് പൊങ്ങിവരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവാംശമായ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഇതിനെയൊക്കെയും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു താല്പര്യം.

ഓ! ഇതാ! ഇതൊക്കെയും നമ്മോടുകൂടി ദൈവം തന്റെ ദിവ്യമായിരിക്കുന്ന വ്യാപകദർപ്പണത്തിൽ എടുത്തു വിരിച്ച് വിസ്താരമുള്ള കണ്ണുകൊണ്ട് നോക്കുന്നു. പിന്നെയും കണ്ണിലടക്കുന്നു. മറുപടിയും കണ്ണിൽ നിന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇത് ദൈവത്തിന് ഒരു കളിയാകുന്നു. ഇത് ദൈവാംശമാകുന്നു. അല്ല, ദൈവം അംശമില്ലാത്തതാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ദൈവാംശമെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പിന്നെ വല്ല പരമാണുവിൽ നിന്ന് പരിണമിച്ചതോ? എന്നാൽ, അതുമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പരമാണുക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ വിവർത്തങ്ങളാകുന്നു. വിവർത്തമെന്നാൽ ഇവിടെ നിഴലാകുന്നു. നിഴലിന് വേറൊന്നായി മാറുന്നതിന് കഴിയുന്നില്ല. മറ്റൊന്നിനും ദൈവത്തിലിരിക്കുന്നത് ദൈവമാഹാത്മ്യം ഇടം കൊടുക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ വേറൊന്നിന്റെ അംശമെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. അപ്പോൾ ഈ കാണപ്പെടുന്നതൊക്കെയും അനിർവചനീയമാകുന്നു. ഇതൊക്കെയും അഞ്ജനക്കാരന്റെ മഷിയിൽ തെളിയുന്ന ദേവതപോലെയിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ കാണപ്പെടുന്നതും ദൈവവും നാമും ആയിരിക്കുന്ന ഇതൊക്കെയും ദൈവത്തിലടങ്ങുമ്പോൾ ദൈവം തന്നെയായിരിക്കുന്നു.

ഇത് ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപകതയെ ഭേദിക്കുന്നതിന് കഴിയുന്നില്ല എന്നു തന്നെയല്ല നിഴലിനെ യാതൊരു വ്യാപകതയും കളയുന്നില്ല.

ഓ! ഇതാ ഇതൊക്കെയും മനോവേഗമുള്ള ഒരു ഘടീയന്ത്രംപോലെ ആദ്യന്തമില്ലാതെ കറങ്ങുന്നു. വിസ്മയം. നാം നമ്മുടെ കണ്ണിനെ കാണുന്നു. നമ്മെ ദൈവം കാണുന്നു. നാം നമ്മുടെ ശ്രുതിയെ ശ്രവിക്കുന്നു. ദൈവം നമ്മെ ശ്രവിക്കുന്നു. നാം ത്വക്കിനെ സ്പർശിക്കുന്നു. നമ്മെ ദൈവം സ്പർശിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ നാവിനെ രസിക്കുന്നു. നമ്മെ ദൈവം രസിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ മൂക്കിനെ മണക്കുന്നു. നമ്മെ ദൈവം മണക്കുന്നു. നാം വാക്കിനെ തള്ളിവിടുന്നു. നമ്മെ വാക്ക് തള്ളിവിടുന്നില്ല. ദൈവം തള്ളിവിടുന്നു. നാം കൈയെ ആദാനം ചെയ്യിക്കുന്നു. നാം കാലിനെ നടത്തുന്നു. നമ്മെ കാലു നടത്തുന്നില്ല. ദൈവം നടത്തുന്നു. നാം ദൈവത്തെ നടത്തുന്നില്ല. നാം ഗുദത്തെ വിസർജ്ജനം ചെയ്യിക്കുന്നു. നമ്മെ ഗുദം വിസർജ്ജനം ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. ദൈവം വിസർജ്ജനം ചെയ്യിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തെ വിസർജ്ജനം ചെയ്യിക്കുന്നില്ല. നാം ഉപസ്ഥത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മെ ഉപസ്ഥം ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നില്ല. ദൈവം ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. നാം ദൈവത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നില്ല.

ഓ! ഇതാ ! ദൈവത്തിൽ പുരുഷലക്ഷണം കാണുന്നു. ദൈവം കണ്ണില്ലാതെ കാണുകയും ചെവിയില്ലാതെ കേൾക്കുകയും ത്വക്കില്ലാതെ സ്പർശിക്കുകയും മൂക്കില്ലാതെ മണക്കുകയും നാവില്ലാതെ രുചിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു ചിത്പുരുഷനാകുന്നു. നാം ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷനാകുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരം ജഡമാകുന്നു. പഴുത്തിരിക്കുന്ന അയോഗോളം തേജോമയമായിരിക്കുന്നതുപോലെ നാം കണ്ണുതുറന്നു നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ശരീരം തേജോമയമായിരിക്കുന്നു. ഓ! ഇതാ! ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്നതൊക്കെയും ഇതുപോലെ തേജോമയമായിരിക്കുന്നു.

ഓ! നമ്മുടെ ദൈവം ജ്യോതിർമയമായിരിക്കുന്ന ഒരു ദിവ്യസമുദ്രമാകുന്നു. ഇതൊക്കെയും ആ നിസ്തരംഗ സമുദ്രത്തിന്റെ തരംഗമാകുന്നു.

ഓ! ഇതൊക്കെയും കാനലിൽ നിന്നു കവിയുന്ന വെള്ളമാകുന്നു. ദൈവം കാനലാകുന്നു.

ഓ! നാം ഇതുവരെയും ബഹിർമുഖനായിരുന്നു. ഇനി അന്തർമുഖത്തോടുകൂടിയവനായിത്തീരുന്നു ആ ! ഇവിടം എത്രയോ ദിവ്യമായിരിക്കുന്നു. നാം ഇതുവരെയും നിന്നിരുന്നത് ഒരു ദിവ്യമായിരിക്കുന്ന കണ്ണാടിയിലാകുന്നു. ഇതു തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ദൈവം. ഇതിനെ നാം ഇതിനു മുൻപിൽ കണ്ടിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ നമുക്കിവടം യാതൊരു മറവും കാണുന്നില്ല. നാമും ദൈവവും ഒന്നായിരിക്കുന്നു. ഇനി നമുക്ക് വ്യവഹരിക്കുന്നതിനു പാടില്ല. ഓ! ഇതാ ! നാം ദൈവത്തിനോട് ഒന്നായിപ്പോകുന്നു!

പരമകാരുണികനാരായണ ഗുരുസ്വാമിഭിഃ
ശിഷ്യനുഗ്രഹാർത്ഥം പരബ്രഹ്മമാഹാത്മ്യ-
മിദം വിരചിതമത്യദ്ഭുതമനിർവചനീയം

1. विनायकाष्टकम्

1. വിനായകാഷ്ടകം

1. VINAAYAKAASHTAKAM - MESSAGE

1. नमद्देववृन्दं लसद्वेदकन्दं शिरःश्रीमदिन्दुं श्रितश्रीमुकुन्दम् ।

बृहच्चारुतुन्दं स्तुतश्रीसनन्दं जटाहीन्द्रकुन्दं भजेऽभीष्टसन्दम् ।।

നമദ്ദേവവൃന്ദം ലസദ്വേദകന്ദം ശിരഃശ്രീമദിന്ദും ശ്രിതശ്രീമുകുന്ദം ബൃഹച്ചാരുതുന്ദം സ്തുതശ്രീസനന്ദം ജടാഹീന്ദ്രകുന്ദം ഭജേഽഭീഷ്ടസന്ദം.

Sree Narayana guru wrote Vinaayakaashtakam as a prayer/ keerthan of Sree Vinaayaka / Vigneswara. The essence of Vinaayakaashtakam is given below.

2. किलद्देवगोत्रं कनद्धेमगात्रं सदानन्दमात्रं महाभक्तमित्रम् ।

शरच्चन्द्रवक्त्रं त्रयीपूतपात्रं समस्तार्तिदात्रं भजे शक्तिपुत्रम् ।।

കിലദ്ദേവഗോത്രം കനദ്ധേമഗാത്രം സദാനന്ദമാത്രം മഹാഭക്തമിത്രം ശരച്ചന്ദ്രവക്ത്രം ത്രയീപൂതപാത്രം സമസ്താർത്തിദാത്രം ഭജേ ശക്തിപുത്രം.

Variety of names and their synonyms are used in this ashtakam. Many adjectives are also incorporated for making every stanza attractive with devotion

3. गळद्दानमालं चलद्भोगिमालं ग्लाम्भोदकालं सदा दानशीलम्।

सुरारातिकालं महेशात्मबालं लसत्पुण्ड्रफालं भजे लोकमूलम्।।

ഗളദ്ദാനമാലം ചലദ്ഭോഗിമാലം ഗളാമ്ഭോദകാലം സദാ ദാന ശീലം

സുരാരാതികാലം മഹേശാത്മബാലം ലസത്പുണ്ഡ്റഫാലം ഭജേ ലോകമൂലം.

Variety of names and their synonyms are used in this ashtakam. Many adjectives are also incorporated for making every stanza attractive with devotion

4. उरस्तारहारं शरश्चन्द्रहीरं सुरश्रीविचारं हृतार्त्तारिभारम्।

कटे दानपूरं जटाभोगिपूरं कलाबिन्दुतारं भजे शैववीरम्।।

ഉരസ്താരഹാരം ശരച്ചന്ദ്രഹീരം സുരശ്രീവിചാരം ഹൃതാർത്താരിഭാരം

കടേ ദാനപൂരം ജടാഭോഗിപൂരം കലാബിന്ദുതാരം ഭജേ ശൈവവീരം.

Almost all the names have a specific message to convey either as apart of story or explanation.

5. करारूढमोक्षं विपद्भङ्गदक्षं चलत्सारसाक्षं पराशक्तिपक्षम्।

श्रितामर्त्त्यवृक्षं सुरारिद्रुतक्षं परानन्दपक्षं भजे श्रीशिवाक्षम्।।

കരാരൂഢമോക്ഷം വിപദ്ഭങ്ഗദക്ഷം ചലത്സാരസാക്ഷം പരാ ശക്തിപക്ഷം

ശ്രിതാമർത്ത്യവൃക്ഷം സുരാരിദ്രുതക്ഷം പരാനന്ദപക്ഷം ഭജേ ശ്രീശിവാക്ഷം

Many of the names and synonyms have their reference from puranic stories or puranic explanations.

6. सदाशं सुरेशं सदा पातुमीशं निदानोद्भवं शाङ्करप्रेमकोशम्।

धृतश्रीनिशेशं लसद्दन्दकोशम् चलच्छूल पाशं भजे कृत्तपाशम्।।

സദാശം സുരേശം സദാ പാതുമീശം നിദാനോദ്ഭവം ശാങ്കര
പ്രേമകോശം
ധൃതശ്രീനിശേശം ലസദ്ദന്തകോശം ചലച്ഛൂലപാശം ഭജേ കൃത്ത
പാശം.

Those names have their origin from the following Puranas: Ganesa Puraana, Skanda Puraana, Siva Puraana, Linga Puraana and Brahma Puraana. A few might also have been collected from other Puraanaas and Upanishads.

7. ततानेकसन्तं सदा दानवन्तं बुधश्रीकरन्तं गजास्यं विभान्तम्।

करात्मीयदन्तं त्रिलोकैकवृन्तं सुमन्दं परन्तं भजे/हं भवन्तम्।।

തതാനേകസന്തം സദാ ദാനവന്തം ബുധശ്രീകരന്തം ഗജാസ്യം
വിഭാന്തം
കരാത്മീയദന്തം ത്രിലോകൈകവൃന്തം സുമന്ദം പരന്തം ഭജേ/
ഹം ഭവന്തം.

Some of the names used in the ashtakam have their origin based on the size, shape, color, form and organs of Lord Ganesa. Lord Ganesa is a Sankalpa; i.e. gloriously the forms are developed and painted in the mind through meditation by ancient Rushies .

8. शिवप्रेमपिण्डं परं स्वर्णवर्णं लसद्दन्तखण्डं सदानन्दपूर्णम्।

विवर्णप्रभास्यं धृतस्वर्णभाण्डं चलच्चारुशुण्डं भजे दन्तितुण्डम्।।

ശിവപ്രേമപിണ്ഡം പരം സ്വർണ്ണവർണ്ണം ലസദ്ദന്തഖണ്ഡം സദാ
നന്ദപൂർണ്ണം
വിവർണ്ണപ്രഭാസ്യം ധൃതസ്വർണ്ണഭാണ്ഡം ചലച്ചാരുശുണ്ഡം
ഭജേ ദന്തിതുണ്ഡം.

Some of the names also denote the relation of Lord Ganesa with goddess Parvathi, Lord Siva, Subrahmanya and so on.

Vigneswara is the Lord who removes the hindrances and obstacles.

Few names and synonyms from in Vinayakaashtakam : devavrundam, dwedakandam, sirasreemukundam, kiladdevago

thram, sadaanandamaatram, mahaabhakthamitram, saktiputram, sadaasam, suresam, nidaanodbhavam, daanavantham, thirlokaika vrundam..

2. श्रीवासुदेवाष्टकम्

ശ്രീവാസുദേവാഷ്ടകം

SREE VAASUDEVAASHTAKAM

1. श्रीवासुदेव, सरसीरुहपाञ्जजन्य कौमोदकीभयनिवारणचक्रपाणे।
श्रिवत्सवत्स, सकलामयमूलनाशिन्, श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे।।
ശ്രീവാസുദേവ, സരസീരുഹപാഞ്ചജന്യകൗമോദകീഭയനിവാരണ ചക്രപാണേ.
ശ്രീവത്സവത്സ, സകലാമയമൂലനാശിൻ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

Vasudeva is the father of Lord Krishna. His son is Vaasudeva, Lord Krishna..

2. गोविन्द, गोपसुत, गोगणपाललोल गोपीजनाङ्गकमनीयनिजाङ्गसङ्ग।
गोदेविवल्लभ, महेश्वरमुख्यवन्द्य, श्रीभूपते, हर हरे सकलामयं मे।।
ഗോവിന്ദ, ഗോപസുത, ഗോഗണപാലലോല, ഗോപീജനാങ്ഗകമനീയനിജാങ്ഗസങ്ഗ,
ഗോദേവിവല്ലഭ, മഹേശ്വരമുഖ്യവന്ദ്യ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

This ashtakam is composed to adore and praise Lord Krishna, who is incarnation of Mahavishnu in Dasaavataara.

3. नीलाळिकेश परिभूषितबर्हिबर्ह, कालाम्बुदद्युतिकलायकलेबराभ,।
वीर, स्वभक्तजनवत्सल, नीरजाक्ष श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे।।
നീലാളികേശ പരിഭൂഷിതബർഹിബർഹ, കാളാമ്ബുദദ്യുതികളായകളേബരാഭ,
വീര, സ്വഭക്തജനവത്സല, നീരജാക്ഷ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

Lord Krishna 's (Vaasudeva's) stories and historical concepts are explained Puraanaas and Mahabharatha.

4. आनन्दरूप, जनकानकपूर्वदुन्दुभ्यानन्दसागरसुधाकरसौकुमार्य ।
मानापमानसममानसराजहंस, श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ।।
ആനന്ദരൂപ, ജനകാനകപൂർവദുന്ദുഭ്യാനന്ദസാഗരസുധാകരസൗകുമാര്യ,
മാനാപമാനസമമാനസരാജഹംസ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.
In Puraanaas, Lord Krishna is a full form of god himself and in Mahabharatha he is like a divine person in the human form.

5. मञ्जीरमञ्जुमणिशिञ्जितपादपत्म, कञ्जायताक्ष, करुणाकर, कञ्जनाभ ।
सञ्जीवनौषधसुधामय, साधुरम्य, श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ।।
മഞ്ജീരമഞ്ജുമണിശിഞ്ജിതപാദപദ്മ, കഞ്ജായതാക്ഷ, കരുണാകര, കഞ്ജനാഭ,
സഞ്ജീവനൗഷധസുധാമയ, സാധുരമ്യ, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.
Vaasudeva is a key player , as a great intelligent leader in Mahabharatha who has become one of the personified representation of dharma in all human qualities...

6. कंसासुरद्विरदकेसरि वीर, घोरवैराकरामयविरोधकराज, शौरे, ।
हंसादिरम्य सरसीरुहपादमूल, श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे ।।
കംസാസുരദ്വിരദകേസരി വീര, ഘോരവൈരാകരാമയവിരോധകരാജ, ശൗരേ,
ഹംസാദിരമ്യ സരസീരുഹപാദമൂല, ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.
Vaasudeva gives the Bhagavath Geetha advise to Arjuna during the Kurukshetra war and the quotations from Geeta are used even by most modern scientists/ scholars like Albert Einstein, Gorbechev, Fritjoff Capra, Robert Openhaemer,.... while explaining the scientific, political, management facts and truths.

7. संसारसङ्कटविशङ्कटकङ्कटाय सर्वार्थदाय सदयाय सनातनाय ।

सच्चिन्मयाय भवते सततं नमोस्तु श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे।।

സംസാരസങ്കടവിശങ്കടകങ്കടായ സർവാർത്ഥദായ സദയായ സനാതനായ

സച്ചിന്മയായ ഭവതേ സതതം നമോ fസ്തു ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

Majority of the names and synonyms given in this ashtakam are have from Vishnu sahasranamam /Mahabharatha.

8. भक्तप्रियाय भवशोकविनाशनाय मुक्तिप्रदाय मुनिवृन्दनिषेविताय।

नक्तन्दिवं भगवते नतिरस्मदीया श्रीभूपते, हर हरे, सकलामयं मे।।

ഭക്തപ്രിയായ ഭവശോകവിനാശനായ മുക്തിപ്രദായ മുനിവൃന്ദ നിഷേവിതായ

നക്തന്ദിവം ഭഗവതേ നതിരസ്മദീയാ ശ്രീഭൂപതേ, ഹര ഹരേ, സകലാമയം മേ.

The background messages of the names and synonyms come from Mahabhaagavatha purana a few from Vaayu Puraana and Vishnu Puraana.

These names have connections with puranic stories or the stories and historical facts given in Mahabharata.

Some of the names and adjectives are connected with the qualities, qualifications, size, shape, color, form of Vaasudeva (Lrod Krishna)..

Puranic stories, particularly from Bhaagavatha , has much to contribute for this ashtakam.

Few names and synonyms used in this ashtakam: saraseeruha paancha janya, koumodakee, sreevatsavatsa, govinda, gopasutha, goganapala, sreebhoopathey, aanandaroopa, veera, swabhaktajana vatsala, manjeeramanjumanisinjithapaadapadma, kanchaayathaaksha.......

3. विष्ण्वष्टकम्

വിഷ്ണ്വഷ്ടകം

VISHNU ASHTAKAM

1. विष्णुं विशालारुणपद्मनेत्रं विभान्तमीशाम्बुजयोनि पूजितम्।
सनातनं सन्मतिशोधितं परं पुमांसमाद्यं सततं प्रपद्ये।।

വിഷ്ണും വിശാലാരുണപദ്മനേത്രം വിഭാന്തമീശാമ്ബുജയോനി പൂജിതം
സനാതനം സന്മതിശോധിതം പരം പുമാംസമാദ്യം സതതം പ്രപദ്യേ

Vishnu ashtakam has eight stanzas adoring Lord Mahavishnu.

2. कल्याणदं कामफलप्रदायकं कारुण्यरूपं कलिकल्मषघ्नम्।
कलानिधिं कामतनूजमाद्यं नमामि लक्ष्मीशमहं महान्तम्।।

കല്യാണദം കാമഫലപ്രദായകം കാരുണ്യരൂപം കലികല്മഷഘ്നം
കലാനിധിം കാമതനൂജമാദ്യം നമാമി ലക്ഷ്മീശമഹം മഹാന്തം.

Variety of names and synonyms of Mahavishnu are presented in this ashtakam in a beautiful manner to make a prayer /poem.

3. पीताम्वरं भृङ्गनिभं पितामह प्रमुख्यवन्द्यं जगदादिदेवम्।
किरीटकेयूरमुखैः प्रशोभितं श्रीकेशवं सन्ततमानतो/स्मि।।

പീതാമ്ബരം ഭൃങ്ഗനിഭം പിതാമഹപ്രമുഖ്യവന്ദ്യം ജഗദാദിദേവം
കിരീടകേയൂരമുഖൈഃ പ്രശോഭിതം ശ്രീകേശവം സന്തതമാനതോ/സ്മി

Mahavishnu is the Lord of all lords and hence all incarnations /avatars are connected with him, particularly, the dasaavataara.

4. भुजङ्गतल्पं भुवनैकनाथं पुनः पुनः स्वीकृतकायमाद्यम्।
पुरन्दराद्यैरपि वन्दितं सदा मुकुन्दमत्यन्तमनोहरं भजे।।

ഭുജങ്ഗതല്പം ഭുവനൈകനാഥം പുനഃ പുനഃ സ്വീകൃതകായമാദ്യം
പുരന്ദരാദ്യൈരപി വന്ദിതം സദാ മുകുന്ദമത്യന്തമനോഹരം ഭജേ.

Mahavishnu is also the lord of creation, maintenance and annihilation. Brahma Vishnu Maheswara.

5 क्षीराम्बुराशेरभितः स्फुरन्तं शयानमाद्यन्त विहीनमव्ययम् ।
सत्सेवितं सारसनाभमुच्चैर्विघोषितं केशिनिषूदनं भजे ।।

ക്ഷീരാമ്ബുരാശേരഭിതഃ സ്ഫുരന്തം ശയാനമാദ്യന്തവിഹീനമവ്യയം
സത്സേവിതം സാരസനാഭമുച്ചൈർവിഘോഷിതം കേശിനി
ഷൂദനം ഭജേ.

Mahavishnu is the supreme lord explained through narrations and stories in Many Puranas. He has thousands of synonyms and names mentioned in epics also.

6. भक्तार्तिहन्तारमहर्निशन्तं मुनीन्द्रपुष्पाञ्जलिपादपङ्कजम् ।
भवघ्नमाधारमहाश्रयं परं परापरं पङ्कजलोचनं भजे ।।

ഭക്താർത്തിഹന്താരമഹർന്നിശന്തം മുനീന്ദ്രപുഷ്പാഞ്ജലിപാദപങ്കജം
ഭവഘ്നമാധാരമഹാശ്രയം പരം പരാപരം പങ്കജലോചനം ഭജേ.

The synonyms presented by Sree Narayana Guru in this ashtakam have many background stories mentioned in Vaayu purana. Vishnu Puraana, padma purana, Bhagavatha purana, Vishnu dharmotthara purana, soura purana and so on

7. नारायणं दानवकाननानलं नतप्रियं नामविहीनमव्ययम् ।
हर्तुं भुवो भारमनन्तविग्रहं स्वस्वीकृतक्ष्मावरमीडितो*f* स्मि ।।

നാരായണം ദാനവകാനനാനലം നതപ്രിയം നാമവിഹീനമവ്യയം
ഹർത്തും ഭുവോ ഭാരമനന്തവിഗ്രഹം സ്വസ്വീകൃതക്ഷ്മാവരമീ
ഡിതോ *f*സ്മി.

Mahavishnu is said to be the personified symbolical presentation of Brahmam itself. Hence Mahavishnu is also known as paramathma chaitanyam because the unverse itself is presented as prapancha pursha – the cosmic form of universe.

8. नमोऽ स्तु ते नाथ! वरप्रदायिन् नमोस्तु ते केशव! किङ्करोऽ स्मि।
नमोस्तु ऽ ते नारदपूजिताङ्घ्रे नमो नमस्त्वच्चरणं प्रपद्ये।।

നമോ ഽസ്തു തേ നാഥ! വരപ്രദായിൻ നമോ ഽസ്തു തേ കേശവ! കിങ്കരോ ഽസ്മി

നമോ ഽസ്തു തേ നാരദപൂജിതാങ്ഘ്രേ നമോ നമസ്ത്വച്ചരണം പ്രപദ്യേ.

Mahavishnu is adored in all the four Vedas particularly as Purusha sukta etc.

फलश्रुतिः

विष्ण्वष्टकमिदं पुण्यं यः पठेद् भक्तितो नरः सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति।।

ഫലശ്രുതിഃ

വിഷ്ണ്വഷ്ടകമിദം പുണ്യം യഃ പഠേദ് ഭക്തിതോ നരഃ

സർവ്വപാപവിനിർമുക്തോ വിഷ്ണുലോകം സ ഗച്ഛതി.

Mahavishnu is adored in Vishnu sahasranaama also through a thousand synonyms and names..

All the ten avatars are mentioned whenever the name of Mahavishnu comes, in a poem.

A Few names and synonyms used in this ashtakam: visaalaruna padmanetram, vibhaanthameesam, sanaathanam, kalyanapadam, peethaambaram, bhrunganibham, jagadaadidevam, ksheeram buserabhtha pshurantham, naarayanam, naamaviheena mavyayam.......

4. चिदंबराष्टकम्

ചിദംബരാഷ്ടകം

CHIDAMBARAASTAKAM

1. ब्रह्ममुखामरवन्दित लिङ्गं जन्मजरामरणान्तकलिङ्गम्।
कर्म्मनिवारण कौशललिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबरलिङ्गम्।।

ബ്രഹ്മമുഖാമരവന്ദിത ലിങ്ഗം ജന്മജരാമരണാന്തകലിങ്ഗം കർമ്മ
നിവാരണ കൗശലലിങ്ഗം തൻമൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.

All the eight stanzas are directly connected with Lord Siva consecrated in the temple of Chidambaram,

2. कल्पकमूल प्रतिष्ठितलिङ्गं दर्प्पकनाश युधिष्ठिरलिङ्गम्।
कुप्रकृति प्रकरान्तकलिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबर लिङ्गम्।।

കല്പകമൂല പ്രതിഷ്ഠിതലിങ്ഗം ദർപ്പകനാശ യുധിഷ്ഠിരലിങ്ഗം
കുപ്രകൃതി പ്രകരാന്തകലിങ്ഗം തൻമൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.

The prayer is composed with a variety of names and synonyms of Lord Siva as mentioned in many Puranas , particularly in Siva Puraana. Linga purana, ganesa Puraana, and so on.

3. स्कन्दगणेश्वर कल्पितलिङ्गं किन्नरचारण गायकलिङ्गम्।
पन्नगभूषण पावनलिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबरलिङ्गम्।।

സ്കന്ദഗണേശ്വര കല്പിതലിങ്ഗം കിന്നരചാരണ ഗായകലിങ്ഗം
പന്നഗഭൂഷണ പാവനലിങ്ഗം തൻമൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.

Many of the synonyms are evolved from the relation of Lord Siva with Sakti, Parvathi, Ganesa, Skanda and other puranic characters.

4. सांबसदाशिव शङ्करालिङ्गं काम्यवरप्रद कोमललिङ्गम्।
साम्यविहीन सुमानसलिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबरलिङ्गम्।।

സാംബസദാശിവ ശങ്കരലിങ്ഗം കാമ്യവരപ്രദ കോമളലിങ്ഗം സാമ്യ
വിഹീന സുമാനസലിങ്ഗം തൻമൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.

Many names used in this ashtakam also link with the power of lord Siva as Mruthyunjaya and Lord of annihilation and avatars of Lord Siva as mentioned for the avatars of Lord Vishnu

5. कलिमलकानन पावकलिङ्गं सलिलतरंग विभूषणलिङ्गम्।
पलितपतंग प्रदीपकलिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबरलिङ्गम्।।

കലിമലകാനന പാവകലിങ്ഗം സലിലതരംഗ വിഭൂഷണലിങ്ഗം
പലിതപതംഗ പ്രദീപകലിങ്ഗം തൻമൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.

All the ashtakams and other prayer adoring the gods of Hindu dharma are composed in the same pattern . Hence the description given in other writings can be extrapolated to this ashtakam also.

6. अष्टतनु प्रतिभासुरलिङ्गं विष्टपनाथ विकस्वरलिङ्गम्।
शिष्टजनावन शीलितलिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबरलिङ्गम्।।
അഷ്ടതനു പ്രതിഭാസുരലിങ്ഗം വിഷ്ടപനാഥ വികസ്വരലിങ്ഗം
ശിഷ്ടജനാവന ശീലിതലിങ്ഗം തൻമൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.

Few names and synonyms used in this ashtakam: Brahmamukhaamaravanditha lingam, karmanivaarana, chidambaralingam, skanda ganeswara, sambasadaasiva, kalimalakaanana, anthakamardhana, janthuhrudisthitha, ashtathanum……

7. अन्तकमर्दन बन्धुरलिङ्गं कृन्तितकाम कलेबरलिङ्गम्।
जन्तुहृदिस्थित जीवकलिङ्गं तन्मृदु पातु चिदंबरलिङ्गम्।।
അന്തകമർദ്ദന ബന്ധുരലിങ്ഗം കൃന്തിതകാമ കളേബരലിങ്ഗം
ജന്തുഹൃദിസ്ഥിത ജീവകലിങ്ഗം തൻമൃദു പാതു ചിദംബരലിങ്ഗം.

8. पुष्टधियस्सुचिदंबर लिङ्गं दृष्टमिदं मनसानुपठन्ति।
अष्टकमेतदवाङ्मनसीयं अष्टतनुं प्रति यान्ति नरास्ते।।
പുഷ്ടധിയസ്സുചിദംബര ലിങ്ഗം ദൃഷ്ടമിദം മനസാനുപഠന്തി
അഷ്ടകമേതദവാങ്മനസീയം അഷ്ടതനും പ്രതി യാന്തി നരാസ്തേ.

5. आश्रमम्

ആശ്രമം

AASRAMAM

1. आश्रमेऽस्मिन् गुरुः कश्चिद् विद्वान् मुनिरुदारधीः।
समदृष्टिः शान्तगंभीराशयो विजितेन्द्रियः।।

1. ആശ്രമേ *f* സ്മിൻ ഗുരുഃ കശ്ചിദ് വിദ്വാൻ മുനിരുദാരധീഃ
സമദൃഷ്ടിഃ ശാന്തഗംഭീരാശയോ വിജിതേന്ദ്രിയഃ

2. परोपकारी स्याद्दीनदयालुः सत्यवाक् पटुः।
सदाचाररतः शीघ्रकर्तव्यकृदतन्द्रितः।।

2. പരോപകാരി സ്യാദ്ദീനദയാലുഃ സത്യവാക് പടുഃ
സദാചാരരതഃ ശീഘ്രകർത്തവ്യകൃദതന്ദ്രിതഃ

3. अधिष्ठायास्य नेतृत्वं कुर्यात् काञ्चित् सभां शुभाम्।
अस्यामायान्ति ये ते स्युः सर्वे सोदरबुद्धयः।।

3. അധിഷ്ഠായാസ്യ നേതൃത്വം കുര്യാത് കാഞ്ചിത് സഭാം ശുഭാം;
അസ്യാമായാന്തി യേ തേ സ്യുഃ സർവേ സോദരബുദ്ധയഃ

4. यद्वदत्रैव तद्वच्च स्त्रीणणं पुँसां पृथक् पृथक्।
विद्यालया दिशि दिशि क्रियन्तामाश्रमाः सभाः।।

4. യദ്വദത്രൈവ തദ്വച്ച സ്ത്രീണാം പുംസാം പൃഥക് പൃഥക്
വിദ്യാലയാ ദിശി ദിശി ക്രിയന്താമാശ്രമാഃ സഭാഃ.

5. एकैकस्यामासु नेता चैकैकः स्यद्विचक्षणः।
सर्वाभिरनुबन्धो*f* द्वैताश्रमस्याभिरन्वहम्।।

5. ഏകൈകസ്യാമാസു നേതാ ചൈകൈകഃ സ്യാദ്വിചക്ഷണഃ
സർവാഭിരനുബന്ധോ *f* ദ്വൈതാശ്രമസ്യാഭിരന്വഹം.

Here lives a great Rushi having great knowledge. He is not attached with anything in this world except the divine power.

He helps all, he is compassionate always, he always tells the truth, he does the work fast with all sincerity, he conducts teaching classes, near by the ashrams the school is being run by the Rushi….thus go the explanation of an hermitage and also the Rushi who is living in the hermitage.

6. भद्रकाल्यष्टकम्

ഭദ്രകാള്യഷ്ടകം

BHADRAKAALYASHTAKAM

1. श्रीमच्छङ्करपाणिपल्लवकिरल्लोलंबमालोल्लस
न्मालालोलकलापकालकबरी भारावलीभासुरीम् ।
कारुण्यामृतवारिराशिलहरी पीयूषवर्षावलीम्
बालांबां ललितालकामनुदिनं श्रीभद्रकालीं भजे ।।

ശ്രീമച്ഛങ്കരപാണിപല്ലവകിരല്ലോലംബമാലോല്ലസ-
ന്മാലാലോലകലാപകാളകബഹരീഭാരാവലീഭാസുരീം
കാരുണ്യാമൃതവാരിരാശിലഹരീപീയൂഷവർഷാവലീം
ബാലാംബാം ലളിതാളകാമനുദിനം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Bhadra kaali is the feminine form of the kaalam (time). It is a form of goddess Mahaamaaya, Devi, Durga .

2. हेलादारितदारिकासुरशिरः श्रीवीरपाणोन्मद
श्रेणीशोणितशोणिमाधरपुटीं वीटीरसास्वादिनीम् ।
पाटीरादि सुगन्धिचूचुकतटीं शाटीकुटीरस्तनीम्
घोटीवृन्दसमानधाटियुयुधीं श्रीभद्रकालीं भजे ।।

ഹേലാദാരിതദാരികാസുരശിരഃശ്രീവീരപാണോന്മദ-
ശ്രേണീശോണിതശോണിമാധരപുടീം വീടീരസാസ്വാദിനീം
പാടീരാദി സുഗന്ധിചൂചുകതടീം ശാടീകുടീരസ്തനീം
ഘോടീവൃന്ദസമാനധാടിയുയുധീം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Bhadra means glorious, kaali means as mentioned earlier the symbolic presentation of the time / kaalam.

3. बालार्कायुतकोटिभासुरकिरीटामुक्तमुग्धालक-
श्रेणीनिन्दितवासिकामरुसरोजागाञ्चलोरुश्रियम् ।
वीणावादनकौशलाशय श्र्यानन्दसन्दायिनी
मंबामंबुजलोचनामनुदिनं श्रीभद्रकालीं भजे ।।

ബാലാർക്കായുതകോടിഭാസുരകിരീടാമുക്തമുഗ്ധാളക-
ശ്രേണീനിന്ദിതവാസികാമരുസരോജാഗാഞ്ചലോരുശ്രിയം
വീണാവാദനകൗശലാശയശ്ര്യാനന്ദസന്ദായിനീ-
മംബാമംബുജലോചനാമനുദിനം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Kaali worship was very common in olden days and still continue in many north Indian temple like Kolkaatta kaali temple, Kaamaakshi temple and so on.

4. मातङ्गश्रुतिभूषिणीं मधुधरी वाणीसुधामोषिणीम् ।
भ्रूविक्षेपकटाक्षवीक्षणविसर्ग्गक्षेमसंहारिणीम् ।
मातङ्गीं महिषासुरप्रमथिनीं माधुर्यधुर्य्याकर
श्रीकारोत्तरपाणि पङ्गजपुटीं श्रिभद्रकालीं भजे ।।

മാതങ്ഗശ്രുതിഭൂഷിണീം മധുധരീവാണീസുധാമോഷിണീം
ഭ്രൂവിക്ഷേപകടാക്ഷവീക്ഷണവിസർഗ്ഗക്ഷേമസംഹാരിണീം
മാതങ്ഗീം മഹിഷാസുരപ്രമഥിനീം മാധുർയ്യധുർയ്യാകര-
ശ്രീകാരോത്തരപാണിപങ്കജപുടീം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Swami Vivekananda and Ramakrishna Paramahamsa were the great devotees of Kaali mother.

5. मातङ्गाननबाहुलेयजननीं मातङ्गसंगामिनीं
चेतोहारि तनुच्छवीं शफरिका चक्षुष्मतीमंबिकाम् ।
जृंभत्प्रौढनिसुभसुंभमथिनीमंभोजभूपूजिताम्
सम्पत्सन्ततिदायिनीं हृदि सदा श्रीभद्रकाळीं भजे ।।

മാതങ്ഗാനനബാഹുലേയജനനീം മാതങ്ഗസംഗാമിനീം
ചേതോഹാരി തനുച്ഛവീം ശഫരികാചക്ഷുഷ്മതീമംബികാം
ജൃംഭത്പ്രൗഢനിസുംഭസുംഭമഥിനീമംഭോജഭൂപൂജിതാം
സമ്പത്സന്തതിദായിനീം ഹൃദി സദാ ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Many names and synonyms are used by Sree Narayana Guru for adoring the mother , goddess, Kaali in this ashtakam.

6. आनन्दैकतरङ्गिणीममलहृन्नालीकहंसीमणीम्
पीनोत्तुङ्गघनस्तनां घनलसत् पाटीरपङ्कोज्ज्वलाम् ।
क्षौमावीतनितंबबिंबरशनास्यूतक्वणत् किङ्किणीम्
एणांकांबुज भासुरास्यनयनां श्रीभद्रकालीं भजे ।।

ആനന്ദൈകതരങ്ഗിണീമമലഹൃന്നാളീകഹംസീമണീം
പീനോത്തുങ്ഗഘനസ്തനാം ഘനലസത് പാടീരപങ്കോജ്ജ്വലാം
ക്ഷൗമാവീതനിതംബബിംബരശനാസ്യൂതക്വണത് കിങ്കിണീം
ഏണാംകാംബുജ ഭാസുരാസ്യനയനാം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Many synonyms and names are directly linked with the mother nature / prakruti Devi.

7. कालांभोदकलाय कोमलतनुच्छायाशितीभूतिमत्
संख्यानान्तरितस्तनान्तरलसन्मालाकिलन्मौक्तिकाम् ।
नाभीकूपसरोज (नालिवि)लसच्छातोदरीशापदीम्
दूरीकुर्वयि देवी घोरदुरितं श्रीभद्रकालीं भजे ।।

7. കാളാംഭോദകളായ കോമളതനുച്ഛായാശിതീഭൂതിമത്-
സംഖ്യാനാന്തരിതസ്തനാന്തരലസന്മാലാകിലന്മൗക്തികാം
നാഭീകൂപസരോജ(നാളിവി)ലസച്ഛാതോദരിശാപദീം
ദൂരീകുർവയി ദേവി ഘോരദുരിതം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Prakruti Devi is the feminine form of the prapancha purusha, which when combine the nature creates all living and non living beings.

8. आत्मीयस्तनकुंभकुंकुमरजः पङ्कारुणालंकृत
श्रीकण्ठौरसभूरिभूतिममरी कोटीरहीरायिताम् ।
वीणापाणी सनन्दनन्दितपदा मेणीविशालेक्षणाम्
वेणीह्रीणितकालमेघपटलीं श्रीभद्रकालीं भजे ।।

ആത്മീയസ്തനകുംഭകുംകുമരജഃപങ്കാരുണാലംകൃത-
ശ്രീകണ്ഠൗരസഭൂരിഭൂതിമമരീകോടീരഹീരായിതാം
വീണാപാണീ സനന്ദനന്ദിതപദാമേണീവിശാലേക്ഷണാം
വേണീഹ്രീണിതകാളമേഘപടലീം ശ്രീഭദ്രകാളീം ഭജേ.

Many natural phenomenon and nature's forces are described in this ashtakam for adoring the Mother Kaali.

Many names used in this ashtakam have their origin in Sree Varaha Puraana, Markandeya purana, Brahmaanda purana and Devi Bhaagavatha.

One of the specialty of this ashtakam is that , the reward and merits of chanting this ashtakam has been mentioned by Guru, as given in Puranas and prayers written in olden days.

फलश्रुतिः

देवीपादपयोजपूजनमिति श्रीभद्रकाल्यष्टकम्
रोगौघाघघनानिलायितमिदं प्रातः प्रगेयन् पठन् ।
श्रेयः श्रीशिवकीर्ति सम्पदमलं संप्राप्य सम्पन्मयीम्
श्रीदैवीमनपायिनीं गतिमयन् सो/यं सुखी वर्त्तते ।।

ഫലശ്രുതിഃ

ദേവിപാദപായോജപൂജനമിതി ശ്രീഭദ്രകാള്യഷ്ടകം രോഗൗഘാ
ഘഘനാനിലായതിതമിദം പ്രാതഃ പ്രഗേയൻ പഠൻ

ശ്രേയ: ശ്രീശിവകീർത്തിസമ്പദമലം സംപ്രാപ്യ സമ്പന്മയീം
ശ്രീദൈവീമനപായിനീം ഗതിമയൻ സോ ƒയം സുഖീ വർത്തതേ.

G Few names and synonyms used in this ashtakam: Sreemathsankara paani pallavakirallolambamaalollasa... kaarunyaamrutha, peeyooshavashaavaleem, baalaarkaayuthakotibhaasurkire taamuktamugdaalaka

7. देवीप्रणामदेव्यष्टकम्

7. ദേവിപ്രണാമദേവ്യഷ്ടകം

DEVIPRANAAMA DEVYASHTAKAM

1. पादभक्तजन पालनाधिक परायणा भवभयापहा
पूतमानस पुराणपूरुष पुरन्दरादि पुरुपूजिता।
साधु साधित सरस्वती सकल संप्रदाय समुदाहृता
शातशारद शशांकशेखर शिवा शिवा शिवमुदीयताम्।।

പാദഭക്തജന പാലനാധിക പരായണാ ഭവഭയാപഹാ
പൂതമാനസ പുരാണപൂരുഷ പുരന്ദരാദി പുരുപൂജിതാ
സാധു സാധിത സരസ്വതീ സകല സംപ്രദായ സമുദാഹൃതാ
ശാതശാരദ ശശാംകശേഖര ശിവാ ശിവാ ശിവമുദീയതാം.

This ashtakam has many unique parameters which are not seen in other writings of Sree Narayana Guru.

2. नीलनीरदनिभा निशाकरनिकाश निर्मलनिजानना
लोललोचन ललामशोभित ललाटलालित ललाटिका।
शालिता शकुलशारदा चरणचारि शाश्वतशुभावहा
कालकाल कमनीयकामुक कला कलाप कलितावताम्।।

നീലനീരദനിഭാ നിശാകരനികാശ നിർമ്മലനിജാനനാ
ലോലലോചന ലലാമശോഭിത ലലാടലാലിത ലലാടികാ
ശാലിതാ ശകുലശാരദാ ചരണചാരി ശാശ്വതശുഭാവഹാ
കാലകാല കമനീയകാമുക കലാ കലാപ കലിതാവതാം.

The names and synonyms used in this prayer /adoration appears to be very novel and special.

3. कुंभीकुंभकुचकुं भकुङ्कुम विशुंभिशंभू शुभसंभवा
जृंभीजंभरिपु जृंभलस्तनि निषेव्यमाण चरणांबु।
जा डिंभकुंभिमुख बाहुलेयलसदङ्कका विधुरपङ्कका
डांभिकासुरनिशुंभशुंभमथिनी तनोतु शिवमंबिका।।

കുംഭികുംഭകുചകുംഭകുങ്കുമ വിശുംഭിശംഭു ശുഭസംഭവാ
ജൃംഭിജംഭരിപു ജൃംഭളസ്തനി നിഷേവ്യമാണ ചരണാംബു
ജാ ഡിംഭകുംഭിമുഖ ബാഹുലേയലസദങ്കകാ വിധുരപങ്കകാ
ഡാംഭികാസുരനിശുംഭശുംഭമഥിനീ തനോതു ശിവമംബികാ.

Extremely complicated and rare Sanskrit words are used for composing this ashtakam.

4 दारितातिघन दारिकादमित दारुणाघनिरयश्चटा
मारमारण मरा मराल मणिमत्तराग परमानिनी
शूरशूरदनुसूनुसारमरतारकासुर रिपुप्रसू
राजराजरमणीरपारमितराजितामल पदावताम्।।

ദാരിതാതിഘന ദാരികാദമിത ദാരുണാഘനിരയശ്ചടാ
മാരമാരണ മരാ മരാള മണിത്തരാഗ പരമാനിനീ
ശൂരശൂരദനുസൂനുസാരമരതാരകാസുര രിപുപ്രസൂ
രാജരാജരമണീരപാരമിതരാജിതാമല പദാവതാം.

In each stanza, guru salutes Goddess Devi and hence the name Devi pranaama Devi ashtakam used (the ashtakam which is written by saluting Devi)

5. हेलयास्वदित हालयाकुलितकालया मलिन श्रीलया
व्रीलया पलित फालया विमलमालया समरवेलया।
स्थूलया वपुषि बालया कुशलमूलया जलदकालया
पालयेति परिपालयेति परिपालयेति जपमालया।।

ഹേലയാസ്വദിത ഹാലയാകുലിതകാലയാ മലിന ശ്രീലയാ
വ്രീലയാ പലിത ഫാലയാ വിമലമാലയാ സമരവേലയാ;
സ്ഥൂലയാ വപുഷി ബാലയാ കുശലമൂലയാ ജലദകാലയാ
പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ.

Every letter, every word and each stanza have many specialty of twisting letters, which undoubtedly demonstrates the caliber of Sri Narayana guru to use the ancient language Sanskrit like the Vedic scholars did.

6. रामया विमतवामया समितकामया सुमितसीमया
भूमयाधिकपरोमया घनकदंबया विधुरितामया।
घोरया समरवीरया कलितहीरया समरपारया
पालयेति परिपालयेति परिपालयेति जपमालया।।

രാമയാ വിമതവാമയാ ശമിതകാമയാ സുമിതസീമയാ
ഭൂമയാധികപരോമയാ ഘനകദംബയാ വിധുരിതാമയാ
ഘോരയാ സമരവീരയാ കലിതഹീരയാ സമരപാരയാ
പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ.

It is to be specially mentioned here that, the meaning of each word and line can be understood only with the commentary or with the guidance of the Sanskrit scholars.

7. हारया जलदनीरया शमितमारयातप विदारया
भूमयाधिकविकारया चकितचोरया सकलसारया।
वीरयाच शिवदारया मुलितहीरया नमितशूरया
पालयेति परिपालयेति परिपालयेति जपमालया।।

ഹാരയാ ജലദനീരയാ ശമിതമാരയാതപ വിദാരയാ
ഭൂമയാധികവികാരയാ ചകിതചോരയാ സകലസാരയാ
വീരയാച ശിവദാരയാ മുലിതഹീരയാ നമിതശൂരയാ
പാലയേതി പരിപാലയേതി പരിപാലയേതി ജപമാലയാ.

Undoubtedly one can declare that this ashtakam and eight stanzas have taken Sri Narayana Guru to the level of Sree Veda Vyasa, Vasishta and Sankaracharya..

8. साशया विधुतपाशया विधृतपाशया सरजनीशया
शोषयानपतपाशया कुचविकोशया विनुतमेशया।
सेनया सुमथनाशया हृतहराशया दमितनाशया
हेलयादृतसुकोशया दिवि विमोचये विमतनाशया।।

സാശയാ വിധുതപാശയാ വിധൃതപാശയാ സരജനീശയാ
ശോഷയാനപതപാശയാ കുചവികോശയാ വിനുതമേശയാ
സേനയാ സുമഥനാശയാ ഹൃതഹരാശയാ ദമിതനാശയാ ഹേല
യാദൃതസുകോശയാ ദിവി വിമോചയേ വിമതനാശയാ.

Few names and synonyms used in this ashtakam and also the lines as such quoted here:

Ramayaa vimathavaamayaa samithakaamayaa sumithaseemayaa
Bhoomayaadhikaparomayaa ghanadambayaa vidurithaamayaa...
Haarayaa jaladaneerayaa samithamaarayaathapavidaarayaa
Bhoomayaadhikavikaarayaa chakithachorayaa sakalasaarayaa...
Saasayaa vidhuthapaasayaa vidhruthapaasayaa sarajaneesayaa
Soshayaanapathapaaasayaakuchvikosayaavinuthamesayaa..

8. बाहुलेयाष्टकम्

1. ओं ओं ओं होमधूमप्रकटतटजटा कोटिभोगिप्रपूरम्
अं अं अं आदितेय प्रणतपदयुगांभोरुह श्रीविलासम्।
उं उं उं उग्रनेत्रत्रय लसित वपूज्येतिरानन्दरूमं
श्रीं श्रीं श्रीं शीघ्रचित्तभ्रमहरमनिशं भावये बाहुलेयम्।।

ഓം ഓം ഓം ഹോമധൂമപ്രകടതടജടാകോടിഭോഗിപ്രപൂരം
അം അം അം ആദിതേയ പ്രണതപദയുഗാമ്ഭോരുഹ ശ്രീവിലാസം
ഉം ഉം ഉം ഉഗ്രനേത്രത്രയ ലസിത വപുർജ്യോതിരാനന്ദരൂപം ശ്രീം
ശ്രീം ശ്രീം
ശ്രീഘ്രചിത്തഭ്രമഹരമനിശം ഭാവയേ ബാഹുലേയം

These are the lines composed for adoring and worshipping Lord Baahuleya (Lord Subrahmanya).

2. ह्रीं ह्रीं ह्रीं हृष्टषट्कन्धरमघमरणारण्यसंवर्त्तवह्नीम्
ऐं ऐं ऐं ऐङ्गुदी सत्फलमृदु मिलितप्राशि योगीन्द्रवन्द्यम्।
क्लीं क्लीं क्लीं क्लिष्टकायक्लमदव दहन क्लेशनिर्म्मूलनाशाम्।
सौं सौं सौं सौराकान्ति भ्रमहरमनिशं भावये बाहुलेयम्।।

ഹ്റീം ഹ്റീം ഹ്റീം ഹൃഷ്ടഷട്കന്ധരമഘമരണാരണ്യസം
വർത്തവഹ്നിം
ഐം ഐം ഐം ഐങ്ഗുദീ സത്ഫലമൃദുമിളിതപ്രാശി
യോഗീന്ദ്രവന്ദ്യം
ക്ലീം ക്ലീം ക്ലീം ക്ലിഷ്ടകായക്ലമദവ ദഹന ക്ലേശനിർമ്മൂലനാശം
സൗം സൗം സൗരകാന്തിഭ്രമഹരമനിശം ഭാവയേ ബാഹുലേയം

This an unusual composition of guru where an entirely different pattern of mantras are composed here with letter repeating in the beginning of each lines of each stanza like moolaaksharam or beejaaksharam.

3. शं शं शं शव्दरूपं शशिधरममलं शङ्करं सांबमूर्तिम्
शिं शिं शिं शिष्टवन्द्यं शिखरिनिलयनं शिक्षितानेकलोकम्।
शुं शुं शुं शुभ्रहासं शुभकरमतिसन्देह सन्तोहनाशम्
शौं शौं शौं शौक्लिताङ्गं सितभसितगणैर्भावये बाहुलेयम्।।

ശം ശം ശം ശബ്ദരൂപം ശശിധരമമലം ശങ്കരം സാംബമൂർത്തിം
ശിം ശിം ശിം ശിഷ്ടവന്ദ്യം ശിഖരിനിലയനം ശിക്ഷിതാനേകലോകം
ശും ശും ശും ശുഭ്രഹാസം ശുഭകരമതിസന്ദേഹ സന്ദോഹനാശം
ശൗം ശൗം ശൗം ശൗക്ലിതാങ്ഗം സിതഭസിതഗണൈർ ഭാവയേ
ബാഹുലേയം.

This is a complete manra style composing starting with the letters and then variety of names and synonyms.

4. रं रं रं रम्यदेहं रजतगिरिगृहं रक्तपद्माङ्घ्रियुग्मम्
रिं रिं रिं रिक्तशोक प्रकृतिपरमजंघालमानीलनेत्रम्।
रुं रुं रुं रूक्षकाय प्रतिभटहननं रक्तकौशेय वस्त्रम्
रौं रौं रौं रौरवादि द्रुतहरकुहरं भावये बाहुलेयम्।।

രം രം രം രമ്യദേഹം രജതഗിരിഗൃഹം രക്തപദ്മാങ്ഘ്രിയുഗ്മം
രിം രിം രിം രിക്തശോക പ്രകൃതിപരമ ജംഘാലമാനീലനേത്രം
രും രും രും രൂക്ഷകായപ്രതിഭടഹനനം രക്തകൌശേയവസ്ത്രം
രൗം രൗം രൗം രൗരവാദി ദ്രുതഹരകുഹരം ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

All the names and synonyms were collected from Skandapurana, Sivapuraana, Ganesa Puraana, Devi Bhaagavatha and so on.

5. हं हं हं हंसयोगीप्रवरसुखकरं हस्तलक्ष्मीसमेतम्
हिं हिं हिं हीनामानं हितसुखवरदं हिंसयापेतकीलम्।
हुं हुं हुं हुंकृतिध्वंसित रजनिचर क्रौर्यकौडिल्यमूर्तिम्
हैं हैं हैं हैमकुम्भायतकरा सहजं भावये बाहुलेयम्।।

ഹം ഹം ഹം ഹംസയോഗിപ്രവരസുഖകരം ഹസ്തലക്ഷ്മീസമേതം
ഹിം ഹിം ഹിം ഹീനമാനം ഹിതസുഖവരദം ഹിംസയാപേതകീലം
ഹും ഹും ഹും ഹുംകൃതിധ്വംസിത രജനിചരക്രൌര്യകൗടില്യ മൂർത്തിം
ഹൈം ഹൈം ഹൈം ഹൈമകുഭായതകര സഹജം ഭാവയേ
ബാഹുലേയം.

The relations mentioned , in Puranas of Subrahmanya with Parvathi , Siva, Ganesa and other divine concepts are quoted here for synonyms,. Each word carrying a specific meaning with a specific story behind it.

6. णं णं णं नन्दिकेशप्रवर भुजग निर्विघ्न कर्मप्रपञ्चम्
णिं णिं णिं नीलकण्ठ प्रियसुतमजितं निर्मलाङ्गं निरीहम्।
णुं णुं णुं णुत्तनाभोत्तर निभृतनिरालंब कैवल्यमुर्तिम्
णौं णौं णौं नामरूपात्मक जगदखिलं भावये बाहुलेयम्।।

ണം ണം ണം നന്ദികേശപ്രവര ഭുജഗ നിർവിഘ്ന കർമ്മപ്രപഞ്ചം
ണിം ണിം ണിം നീലകണ്ഠ പ്രിയസുത മജിതം നിർമ്മലാങ്ഗം നിരീഹം
ണും ണും ണും ണുത്തനാഭോത്തര നിഭൃതനിരാലംബ കൈവ
ല്യമൂർത്തിം
ണൗം ണൗം ണൗം നാമരൂപാത്മക ജഗദഖിലം ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

Four lines are given below just to have the real taste of the writings of this ashtakam by Guru.

7. भं भं भं भागधेयं भगवदनुचर प्राञ्जलिस्तोत्रपूरम्
भीं भीं भीं भीम नादान्तक मदनहरं भीषितारातिवर्ग्गम्।
भुं भुं भुं भूतिभूषार्च्चितममितसम स्तार्त्थशास्त्रान्तरङ्गम्
भौं भौं भौं भौममुख्यँ ग्रहणनपटुं भावये बाहुलेयम्।।

ഭം ഭം ഭം ഭാഗധേയം ഭഗവദനുചരപ്രാഞ്ജലിസ്തോത്രപൂരം
ഭീം ഭീം ഭീം ഭീമ നാദാന്തക മദനഹരം ഭീഷിതാരാതിവർഗ്ഗം
ഭും ഭും ഭും ഭൂതിഭൂഷാർച്ചിതമമിതസമസ്താർത്ഥശാസ്ത്രാന്തരങ്ഗം
ഭൗം ഭൗം ഭൗം ഭൗമമുഖ്യം ഗ്രഹണനപടും ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

8. वं वं वं वाहिनीशं वलरिपुनिलय स्तोत्रसम्पत्समूहम्
विं विं विं वीरबाहुप्रभृति सहचरं विघ्नराजानुजातम्।
वुं वुं वुं भूतनाथं भुवननिलयनं भूरिकल्याणशीलम्
वौं वौं वौं भावितारि प्रतिभयमनिशं भावये बाहुलेयम्।।

വം വം വം വാഹിനീശം വലരിപുനിലയസ്തോത്രസമ്പത് സമൂഹം
വിം വിം വിം വീരബാഹുപ്രഭൃതിസഹചരം വിഘ്നരാജാനുജാതം
വും വും വും ഭൂതനാഥം ഭുവനനിലയനം ഭൂരികല്യാണശീലം
വൗം വൗം വൗം ഭാവിതാരി പ്രതിഭയമനിശം ഭാവയേ ബാഹുലേയം.

"om m om homadhoomaprakatathatajata kotibhogiprapooram
Am am am aaditheya pranathapadayugam bhoruha sreevilaasam
Um um um ugranetrathraya lasitha vapoorjyothiraanan daroopam
Sreem sreem sreem seeghrahitthabhramaharamanisam bhaavaye baahuleyam….

9. ब्रह्मविद्यापञ्चकम्

1. नित्यानित्यविवेकतो हि नितरां निर्वेदमापद्य सद्
विद्वानत्र शमादि षट्क लसितः स्यान्मुक्तिकामो भुवि, ।
पश्चाद् ब्रह्मविदुत्तमं प्रणति सेवाद्यैः प्रसन्नं गुरुम्
पृच्छेत् कोऽहमिदं कुतो जगदिति स्वामिन्! वद त्वं प्रभो!।।

നിത്യാ ഽനിത്യവിവേകതോ ഹി നിരതാം നിർവേദമാപദ്യ സദ്-
വിദ്വാനത്ര ശമാദി ഷട്ക ലസിതഃ സ്യാന്മുക്തികാമോ ഭുവി,
പശ്ചാദ് ബ്രഹ്മവിദുത്തമം പ്രണതി സേവാദ്യൈഃ പ്രസന്നം ഗുരും
പൃച്ഛേത് കോ ഽഹമിദം കുതോ ജഗദിതി സ്വാമിൻ! വദ ത്വം പ്രഭോ!

This is a panchakam composed in five stanzas and hence panchakam (means five stanzas).

2. त्वं हि ब्रह्म न चेन्द्रियाणि न मनो बुद्धिर् न चित्तं वपुः
प्राणाहङ्कृतयोऽन्यिदप्यसदविद्याकल्पितं स्वात्मनि ।
सर्वं दृश्यतया जडं जगदिदं त्वत्तः परं नान्यतो
जातं न स्वत एव भाति मृगतृष्णाभं दरीदृश्यतां

ത്വം ഹി ബ്രഹ്മ ന ചേന്ദ്രിയാണി ന മനോ ബുദ്ധിർ ന ചിത്തം വപുഃ
പ്രാണാഹങ്കൃതയോ ഽ ന്യദപ്യസദവിദ്യാകല്പിതം സ്വാത്മനി
സർവം ദൃശ്യതയാ ജഡം ജഗദിദം ത്വത്തഃ പരം നാന്യതോ ജാതം
ന സ്വത ഏവ ഭാതി മൃഗതൃഷ്ണാഭം ദരീദൃശ്യതാം.

This is composed in the style of prasnopanishad, as the question asked by a student of Vedanta and the answer given by the Vedic Guru/scholar

3. व्याप्तं येन चराचरं घडशरावादीव मृत्सत्तया
यस्यान्तः स्फुरितं यदात्मकमिदं जातं यतो वर्त्तते ।
यस्मिन् यत् प्रलये ऽ पि सद्घनमजं सर्वं यदन्वेति तत्
सत्यं विद्यमृताय निर्मलधियो यस्मै नमस्कुर्वते ।।

വ്യാപ്തം യേന ചരാചരം ഘടശരാവാദീവ മൃത്സത്തയാ
യസ്യാന്തഃ സ്ഫുരിതം യദാത്മകമിദം ജാതം യതോ വർത്തതേ;

യസ്മിൻ യത് പ്രലയേ ƒപി സദ്ഘനമജം സർവം യദന്വേതി തത്
സത്യം വിദ്ധ്യമൃതായ നിർമ്മലധിയോ യസ്മൈ നമസ്കുർവതേ.

Since the subject of Upanishads is also the subject of this panchakam, the description about absolute truth and absolute knowledge, known as the Brahmajnaanam, is given here.

4. सृष्ट्वेदं प्रकृतेरनुप्रविशती येयं यया धार्यते
प्राणीति प्रविविक्तभुग् बहिरहं प्राज्ञस्सुषुप्तौ यतः।
यस्यामात्मकला स्फुरत्यहमिति प्रत्यन्तरङ्गं जनैर्
यस्यै स्वस्ति समर्थ्यते प्रतिपदा पूर्णा शृणु त्वँ हि सा।।

സൃഷ്ട്വേദം പ്രകൃതേരനുപ്രവിശതീ യേയം യയാ ധാര്യതേ
പ്രാണീതി പ്രവിവിക്തഭുഗ് ബഹിരഹം പ്രാജ്ഞസ്സുഷുപ്തൗ യതഃ
യസ്യാമാത്മകലാ സ്ഫുരത്യഹമിതി പ്രത്യന്തരങ്ഗം ജനൈർ
യസ്യൈ സ്വസ്തി സമർത്ഥ്യതേ പ്രതിപദാ പൂർണ്ണാ ശൃണു ത്വം
ഹി സാ.

Here, the terms Brahmajnaanam, Brahma saakshaatkaaram, Brahmam, Brahmaandam etc are described as the answer to the question asked on Brahmam.

5. प्रज्ञानं त्वहमस्मि तत्वमसि तद् ब्रह्मायमात्मेति सं-
गायन् विप्रचर प्रशान्तमनसा त्वं ब्रह्मबोधोदयात्।
प्रारब्धं क्व नु सञ्चितं तव किमागामि क्व कर्माप्यसत्
त्वय्यध्यस्तमतोƒखिलं त्वमसि सच्चिन्मात्रमेकं विभुः।।

പ്രജ്ഞാനം ത്വഹമസ്മി തത്ത്വമസി തദ് ബ്രഹ്മായമാത്മേതി സം
ഗായൻ വിപ്രചര പ്രശാന്തമനസാ ത്വം ബ്രഹ്മബോധോദയാത്
പ്രാരബ്ധം ക്വ നു സഞ്ചിതം തവ കിമാഗാമി ക്വ കർമ്മാപ്യസത്
ത്വയ്യധ്യസ്തമതോ ƒഖിലം ത്വമസി സച്ചിന്മാത്രമേകം വിഭുഃ

The question asked in the first stanza is "who am I? what am I ? what is this world ? Oh Lord / guru please give me the answer.".
In the answer, the guru mentions that you yourself is the Brahmam.. You are not the organ, not the mind, not the thoughts, not the

cells.....you are the soul /jeevaathma. Which is the part and parcel of the paramaathma which again is the Brahmam.

This world is composed of dead materials and they are not real and what is perceived by you is nothing but based on your level of understanding and not based on the absolute reality and truth- says the teacher to the student.

The Brahmam is the omnipotent omnipresent divine power present inside and outside the living and non living beings.

Sri Narayana guru gives the message of four Mahaavakyaas as prajnaanam brahma, aham brahmaasmi, thathwam asi and ayam aathma brahma. These are explained respectively in Aitareya Upanishad, Bruhadaaranyaka Upanishad, Chaandokhya Upanishad and Mundakopanishad., in the five stanzas.

Brahama Vidya panchakam is the essence of the Eesaawaasya Upanishad and the above mentioned Upanishads.+ the dasopanishads.

Few lines to ponder deep into

" thwam hi brahma na chendriyaani na mano buddhir na chittam vapu: ..... Praankruthayo anyapyasadavidyaakalpitham swaathmani.... Prajnaanam thwamasmi thathwamasi thad brahmaathmethi samgaayan....... Viprachara prasaantha manasaa ....

10. निर्वृति पञ्चकम्

1. को नाम देशः का जातिः प्रवृत्तिः का कियद् वयः।
इत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यैव निर्वृतिः।।

കോ നാമ ദേശഃ കാ ജാതിഃ പ്രവൃത്തിഃ കാ കിയദ് വയഃ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ

Since this poem has only five stanzas, this is known as panchakam

2. आगच्छ गच्छ मा गच्छ प्रविश क्व नु गच्छसि।
इत्यत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यैव निर्वृतिः।।

ആഗച്ഛ ഗച്ഛ മാ ഗച്ഛ പ്രവിശ ക്വ നു ഗച്ഛസി
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ

Nirvruti is a state of stabilized, relinquished, detachment from the worldly joys in a yogi through the experience of his saadhana.

3. क्व यास्यसि कदा*ff*यातः कुत आयासि को*f*सि वै।
इत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यैव निर्वृतिः।।

ക്വ യാസ്യസി കദാ *ff* യാതഃ കുത ആയാസി കോ*f*സി വൈ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ

This is a state which can be attained by a yogi through thapascharya and continuous yogic practices.

4. अहं त्वं सो*f*यमन्तर्हि बहिरस्ति न वास्ति वा।
इत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यैव निर्वृतिः।।

അഹം ത്വം സോ *f* യമന്തർഹി ബഹിരസ്തി ന വാസ്തി വാ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ

Here, Guru mentions about the state of Nirvruti and how the yogi feels about his surrounding at this level of Nirvruti.

5. ज्ञाताज्ञातसमः स्वान्यभेदशून्य कुतो भिदा।
इत्यादि वादोपरतिर् यस्य तस्यै निर्वृतिः।।

ജ്ഞാതാജ്ഞാതസമഃ സ്വാന്യഭേദശൂന്യഃ കുതോ ഭിദാ
ഇത്യാദി വാദോപരതിർ യസ്യ തസ്യൈവ നിർവൃതിഃ

That yogi will not have any significance/ importance for /in his name / nation, /relatives, /belongings/ caste /religion/mission/age etc. (he is not worried about all these or he never bothers about these).
He is not even bothered about the activities like coming, going, sitting, eating etc also. That yogi is beyond all these.
He does not give /take/distribute /enjoy/entertain/….he never thinks that he is inside or outside something. He feels he is everywhere.
He, who has attained the Nirvruti level stabilized harmonious approach on knowledge and ignorance /his own or others / full and empty and also to his mind /body /thought /words /actions etc says Sree Narayana guru

Few lines to understand the above message:
" ko naama ko jaathi pravrutthi kaa kiyad vaya
Ityaaadi vaadoparthir yasya thasyaiva nirvruthi…
Aagaccha gacha maa gacha pravaisa kva nu gacchasi…"

11. श्लोकत्रयी

1. अस्ति धर्म्मीत्यनुमितिः कथं भवति वागपि?।
असन्निकृष्टत्वादस्मिन् प्रत्यक्षमनुमानवत्।।

അസ്തി ധർമ്മീത്യനുമിതിഃ കഥം ഭവതി വാഗപി ?
അസന്നികൃഷ്ടത്വാദസ്മിൻ പ്രത്യക്ഷമനുമാനവത്.

The foundation principles of Sanaathana dharma literature are presented in the three lines here.

2. न विद्यतेf स्ति धर्म्मीति प्रत्यक्षमनुमानवत्।
मानाभावासौ नेति बोध एवावशिष्यते।।

ന വിദ്യതേ f സ്തി ധർമ്മീതി പ്രത്യക്ഷമനുമാനവത്
മാനാഭാവാദസൗ നേതി ബോധ ഏവാവശിഷ്യതേ.

The title itself tells that this is a poem /prayer having three stanzas. Hence sloka thrayee.

3. असन्निकृष्टत्वादस्य प्रत्यक्षं धर्म्म धर्म्मिणोः।
असृष्टसाहचर्याच्च धर्म्मिण्यनुमितिः कुतः?।।

അസന്നികൃഷ്ടത്വാദസ്യ പ്രത്യക്ഷം ധർമ്മധർമ്മിണോഃ
അസൃഷ്ടസാഹചര്യാച്ച ധർമ്മിണ്യനുമിതിഃ കുതഃ?

Very high level of Sanskrit words used in conversational style make these three lines very complicated.
These lines give in depth knowledge /interpretations on the subject matter given in the shad darsanas (philosophy / visions).
These are particularly connected with the Nyaaya saastram of shad darsanas.
They describe on four types of pramaanams which are the basic principles for accepting an argument with proofs. They are the saastram pramaanam, prathyksham pramaanam, aapthavaakyam pramaanam and anumaanam pramaanam.
These are the subject of the sloka thrayee.

12. वेदान्तसूत्रम्

1. अथ यदात्मनो जिज्ञासुस्तदिदं ब्रह्मैवाहम्।।
അഥ യദാത്മനോ ജിജ്ഞാസുസ്തദിദം ബ്രഹ്മൈവാഹം.
2. किं तस्य लक्षणमस्य च कति गणनयेति।।
കിം തസ്യ ലക്ഷണമസ്യ ച കതി ഗണനയേതി.
3. तज्ज्योतिः।।
തജ്ജ്യോതിഃ
4. तेनेदं प्रज्ज्वलितम्।।
തേനേദം പ്രജ്ജ്വലിതം.
5. तदिदं सदसदिति।।
തദിദം സദസദിതി.
6. भूयो सतः सदसदिति।।
ഭൂയോ സതഃ സദസദിതി.
7. सच्छब्दादयो तदभावश्चेति।।
സച്ഛബ്ദായോ തദഭാവശ്ചേതി.
8. पूर्वं सदिदमनुसृत्य चक्षुरादयश्चैकं चेति।।
പൂർവം സദിദമനുസൃത്യ ചക്ഷുരാദയശ്ചൈകം ചേതി.
9. ज्ञातृज्ञानयोरन्योन्य विषयविषयित्वान्मिथुनत्वमिति।।
ജ്ഞാതൃജ്ഞാനയോരന്യോന്യ വിഷയവിഷയിത്വാന്മിഥുനത്വമിതി
10. एवं ज्ञानज्ञेय विभागः।।
ഏവം ജ്ഞാനജ്ഞേയ വിഭാഗഃ
11. एकैकं रुद्रत्वमासीदिति।।
ഏകൈകം രുദ്രത്വമാസീദിതി.
12. ब्रह्मैवाहं तदिदं ब्रह्मैवाहमस्मि।।
ബ്രഹ്മൈവാഹം തദിദം ബ്രഹ്മൈവാഹമസ്മി.
13. अतीतागामिनोरसत्त्वं यतः यदेतदान्वीच्छत।।
അതീതാഗാമിനോരസത്ത്വം യതഃ യദേതദന്വിച്ഛത
14. परिमाणं ततः।। പരിമാണം തതഃ
15. सदसतोरन्योन्यकार्यकारणत्वात्।।
സദസതോരന്യോന്യകാര്യകാരണത്വാത്.
16. अहं ममेति विज्ञातः मत्तो नान्यः।।
 അഹം മമേതി വിജ്ഞാതഃ മത്തോ നാന്യഃ

17. तद्वत् तस्मात्।।
തദ്വത് തസ്മാത്
18. दृग्दृश्ययोः समानकालीनत्त्वात्।।
ദൃഗ്ദൃശ്യയോഃ സമാനകാലീനത്വാത്.
19. सुखैकत्वात्।।
സുഖൈകത്വാത്.
20. व्यापकतया दिशामस्तित्वात्।।
വ്യാപകതയാ ദിശാമസ്തിത്വാത്.
21. अणुमहदवयव तारतम्यस्याभावात्।।
അണുമഹദവയവ താരതമ്യസ്യാഭാവാത്.
22. असतो*f*व्यापकत्वात्।।
അസതോ *f* വ്യാപകത്വാത്
23. आत्मान्यत् किञ्चिन्नास्ति।।
ആത്മാന്യത് കിഞ്ചിന്നാസ്തി.
24. तस्मात् तस्य सत्त्वाच्च।।
തസ്മാത് തസ്യ സത്ത്വാച്ച.

Sree Narayana guru has given these basic principles of Vedanta like the Mahavaakyas or sutras given in Upanishads and darsanas.

These are numbered and compiled in Patanjalee sutra style. There are 24 such sootra vaakyaas given by Guru here.

They convey the abstract message of yoga sutra and Vedanta.. the subject matter in these sutras are the jeevaathma, paramaathma, Brahma thatwam and so on.

Fe examples are given below just to have a simple understanding on the depth with which they are presented.

Atha yadaathmano jijnaasusthadidam brahmaivaaham
Thajjyothi:
Thadidam prajjwalitham   Thadidamsadasadithi
Sukhaikathwaath   Thadwath thasmaath
asathoavyaapakathwaath

13. होममन्त्रम्

ॐ अग्ने! तव यत्तेजस्तद् ब्राह्मं अतस्त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि
त्वदीया इन्द्रियाणि मनोबुद्धिरिति सप्तजिह्वाः।
त्वयी विषया इति समिधो जुहोमि अहमित्याज्यं जुहोमि
त्वं नः प्रसीद प्रसीद श्रेयश्च प्रेयश्च प्रयश्च स्वाहा।।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

ഓം

അഗ്നേ! തവ യത്തേജസ്തദ് ബ്രാഹ്മം
അതസ്ത്വം പ്രത്യക്ഷം ബ്രഹ്മാസി.
ത്വദീയാ ഇന്ദ്രിയാണി മനോബുദ്ധിരിതി സപ്തജിഹ്വഃ ത്വയി
വിഷയാ ഇതി സമിധോ ജുഹോമി
അഹമിത്യാജ്യം ജുഹോമി
ത്വം നഃ പ്രസീദ പ്രസീദ
ശ്രേയശ്ച പ്രേയശ്ച പ്രയച്ഛ സ്വാഹാ.
ഓം ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ ശാന്തിഃ

Sree Narayana guru has touched all the subjects at least as abstract, given in ancient Indian texts like Vedas, Upanishads, darsanas and so on.

Here he has composed the homa mantra exactly in the style of Veda mantra and Brahmana mantras given in the respective texts.

This mantra is chanted for offering the materials like ghee, milk, curd etc., to the consecrated yaaga agni /fire as the Vedic mantras are chanted with swaahaa endings. These mantras elevate guru into the level of Vedic Rushies.

"Agne ! thava yatthejasthath braahmam athasthwam prathyaksham brahmaasi…thwam na: praseeda praseeda sreyascha preyascha prayascha swaahaa:"

14. मुनिचर्यापञ्चकम्

1. भुजः किमुपधानतां किमु न कुम्भिनी मञ्चतां
व्रजेद् वृजिनहारिणी स्वपदपातिनी मेदिनी।
मुनेरपरासम्पदा किमिह मुक्तरागस्य त-
वमस्यधिगमादयं सकलभोग्यमत्यश्नुते।।

ഭുജഃ കിമുപധാനതാം കിമു ന കുമ്ഭിനീ മഞ്ചതാം
വ്രജേദ് വൃജിനഹാരിണീ സ്വപദപാതിനീ മേദിനീ
മുനേരപരസമ്പദാ കിമിഹ മുക്തരാഗസ്യ ത-
ത്ത്വമസ്യധിഗമാദയം സകലഭോഗ്യമത്യശ്നുതേ.

2. मुनिः प्रवदतां वरः क्वचन वाग्यमी पण्डितो
विमूढ इव पर्यटन् क्वचन संस्थितो/प्युत्थितः।
शरीरमधिगम्य चञ्चलमनेहसा खण्डितं
भजत्यनिशमात्मनः पदमखण्डबोधं परम्।।

മുനിഃ പ്രവദതാ വരഃ ക്വചന വാഗ്യമീ പണ്ഡിതോ
വിമൂഢ ഇവ പര്യടൻ ക്വചന സംസ്ഥിതോ/ പ്യുത്ഥിതഃ
ശരീരമധിഗമ്യ ചഞ്ചലമനേഹസാ ഖണ്ഡിതം
ഭജത്യനിശമാത്മനഃ പദമഖണ്ഡബോധം പരം.

3. अयाचितमलिप्सया नियतिदत्तमन्नं मुनि
स्तनोः स्थितय अन्वदन् पथि शयानको/व्याकुलः।
सदात्मदृगनश्वरं स्वपरमात्मनोरैक्यतः
स्फुरन् निरुपमं पदं निजमुपैति सच्चित् सुखम्।।

അയാചിതമലിപ്സയാ നിയതിദത്തമന്നം മുനി-
സ്തനോഃ സ്ഥിതയാ അന്വദൻ പഥി ശയാനകോ/ വ്യാകുലഃ
സദാത്മദൃഗനശ്വരം സ്വപരമാത്മനോരൈക്യതഃ
സ്ഫുരൻ നിരുപമം പദം നിജമുപൈതി സച്ചിത് സുഖം.

4. असत्सदिति वादतो बहिरचिन्त्यमग्राह्य
मण्वखर्वममलं परं स्तिमितनिम्नमत्युन्नतम्।
पराङ्मुख इतस्ततः परिसमेति तुर्यं पदं
मुनिस्सदसतोर् द्वयादुपरिगन्तुमभ्युद्यतः।।

അസത്സദിതി വാദതോ ബഹിരചിന്ത്യമഗ്രാഹ്യമ-
ണ്വഖർവമമലം പരം സ്തിമിതനിമ്നമത്യുന്നതം
പരാങ്മുഖ ഇതസ്തതഃ പരിസമേതി തുര്യം പദം
മുനിസ്സദസതോർ ദ്വയാദുപരിഗന്തുമഭ്യുദ്യതഃ

5. स्ववेश्मनि वने तथा पुलिनभूमिषु प्रान्तरे
क्व वा वसतु योगिनो वसति मानसं ब्रह्मणि
इदं मरुमरीचिकासदृशमात्मदृष्ट्याखिलं
निरीक्ष्य रमते मुनिर् निरुपमे परब्रह्मणि।।

സ്വവേശ്മനി വനേ തഥാ പുളിനഭൂമിഷു പ്രാന്തരേ
ക്വ വാ വസതു യോഗിനോ വസതി മാനസം ബ്രഹ്മണി
ഇദം മരുമരീചികാസദൃശമാത്മദൃഷ്ട്യാഖിലം
നിരീക്ഷ്യ രമതേ മുനിർ നിരുപമേ പരബ്രഹ്മണി.

This is a poem written in five lines which gives the actual quality of a Rushi dwelling in a hermitage.

All the qualities and qualifications needed and expected from a sanyaasi are explained like a small story.

The commonly used words in this panchakam are dharma, karma, yoga, life style, thought level, vision level, knowledge etc of a Rushi dwelling in an ashram /hermitage.

The environment of an ashram /hermitage is also explained in the last line.

The yogi's mind is expected to focus always on the Brahmam and he should always be detached with worldly / material comforts.

15. धर्मः

धर्म एव परं दैवं धर्म एव महाधनम्।
धर्मस्सर्वत्र विजयी भवतु श्रेयसे नृणाम्।।

ധർമ്മ ഏവ പരം ദൈവം ധർമ്മം ഏവ മഹാധനം
ധർമ്മസ്സർവ്വത്രഃ വിജയീ ഭവതു ശ്രേയസേ നൃണാം

Dharma is a message composed in one stanza by Sree Narayana Guru. About the responsibilities, privileges and duties of an individuals. This is written as a message of felicitating for the monthly dharmam.

The method of practicing the dharma and demonstrating dharma are explained in this stanza.

Guru tells here that dharma is the ultimate god, it is the greatest property and leads to all prosperity, it leads to success always and it gives us everything.

16. समाधि श्लोका

सर्वज्ञ ऋषिरुत्क्रान्तः सद्गुरुः शुकवर्त्मना।
आभाति परमव्योम्नि परिपूर्ण कलानिधिः।।

लीलया कालमधिकं नीत्वाऽन्ते स महाप्रभुः।
निस्स्वं वपुः समुत्सृज्य स्वं ब्रह्मवपुरास्थितः।।

സർവ്വജ്ഞ ഋഷിരുത്ക്രാന്തഃ സദ്ഗുരുഃ ശുകവർത്മനാ
ആഭാതി പരമവ്യോമ്നി പരിപൂർണ്ണ കലാനിധിഃ

ലീലയാ കാലമധികം
നീത്വാഽന്തേ സ മഹാപ്രഭുഃ
നിസ്സ്വം വപുഃ സമുത്സൃജ്യ
സ്വം ബ്രഹ്മവപുരാസ്ഥിതഃ.

This is a two stanza memorial lines written when Vidhyaadhirja Chattambiswamigal expired / attained samaadhi.
These lines really adores Swami for this knowledge on Vedas and other ancient Indian books.
" he was a great jnaana, Rushi, great guru, a complete man, knower of all Vidya lead a great useful life for all of us..."

DARSANAMAALA ദർശനമാല दर्शनमाला

INTRODUCTION

Darsanamaala, is the compilation of one hundred stanzas explaining the foundations of the great Indian darsanas (visions). This is written by Sree Narayana Gurudeva, in Sanskrit. Understanding the darsanas of ancient Indian Rushies is difficult, similar is the standard of darsana maala and hence understanding the messages of darsana maala is not easy for a common man . Here, an attempt is made just to introduce the darsanas for common men, particularly those who are interested to know the content of darsana maala in English. This may also be considered as an introduction for a non Indian about Sree Narayana Guru's writings.

Darsanas are the literature of ancient India which attempt to explain the world from what is not known and what is not seen to know and understand. Hence the name darsana maala means the garland of visions , which is the most appropriate title. The darsana maala has been compiled in ten darsanas and the explanation given here is in the order given the book. What is given below is not the translation nor commentary but the message of each stanza.

This is one the most important scientific explanation given by Guru for arriving at the ultimate and absolute truth, as given by ancient Rushies of India and also the great scientists of the modern world. For arriving to an unknown point many points are to be arbitrarily fixed, even though they may not be absolute knowledge. They remain as reference. Adhyaaropa is like 'arbitrarily fixing' the qualities and values/factors in one or more parameters . The scientists have arbitrarily fixed the temperature of melting the ice as 0° and 100° C for boiling the water. Similarly the fixing of Greenwich line, the latitude and longitude, the molecular weight of hydrogen as 1 and so on are Adhyaaropam. Sree Narayana Guru explains this as the primary requirement to understand the essence, truth and fact of nature / universe. From this chapter Sree Narayana guru moves to other nine more chapters totaling 100 messages in 100 stanzas of darsana maala.

1. अद्यारोप दर्शनम् / അദ്ധ്യാരോപദർശനം

Adhyaaropa darsanam is the first chapter of darsanamaala. Here explains the method of attributing qualities / qualification to different items connected with science and non science subjects. Even in ordinary things we attribute qualities like beauty, sincerity, etc like we say beautiful butterfly /flower/ place/ home etc and devoted man/servant etc. guru mentions that all these qualities are attributed by men /scholars / scientists / thinkers.. Even the qualities of god are attributed by men. . By attributing many qualities we build an image in our mind based on which we search the ultimate truth, this is what is known as adhyaaropam.

1. आसीदग्रे/सिदेवेदं भुवनं स्वप्नवत् पुनः।
सससर्ज सर्वं सङ्कल्प मात्रेण परमेश्वरः।।
ആസീദഗ്രേ *f* സദേവേദം ഭുവനം സ്വപ്നവത് പുനഃ
സസർജ സർവം സങ്കല്പമാത്രേണ പരമേശ്വരഃ.

Before the creation of the material world and universe, nothing existed here. Only the awareness and consciousness existed which is the bodham known as the divine power (Prajnaanam Brahma). from there the creation occurred.

2. वासनामयमेवादा वासीदिदमथ प्रभुः।
असृजन्मायया स्वस्य मायावीवाखिलं जगत्।।
വാസനാമയമേവാദാവാസീദിദമഥ പ്രഭുഃ
അസൃജന്മായയാ സ്വസ്യ മായാവീവാഖിലം ജഗത്.

All the created materials did not have the names and forms, initially. Like a magician, the universal divine power separated everything step by step and attributed qualities in (to) them and later their names.

3. प्रागुत्पत्तेरिदं स्वस्मिन् विलीनमथ वै स्वतः
बीजादङ्कुरवत्स्वस्य शक्तिरेवासृजत्स्वयम्।।

പ്രാഗുത്പത്തേരിദം സ്വസ്മിൻ വിലീനമഥ വൈ സ്വതഃ
ബീജാദങ്കുരവത്സ്വസ്യ ശക്തിരേവാസ്യജത്സ്വയം.

Like a tree and all the qualities of that tree are hidden in the seed, the whole universe remained hidden in Brahmam which was the absolute essence of all these.

4. शक्तिस्तु द्विविधा ज्ञेया तैजसी तामसीति च।
सहवासो/नियोर् नास्ति तेजस् तिमिरयोरिव।।
ശക്തിസ്തു ദ്വിവിധാ ജ്ഞേയാ തൈജസീ താമസീതി ച
സഹവാസോ ƒനയോർ നാസ്തി തേജസ് തിമിരയോരിവ.

There are two types of forces /energies /sakti in the nature. First one is the positive and the other one is negative. The former is constructive in nature and the other one is destructive.

5. मनोमात्रमिदं चित्रमिवाग्रे सर्वमीदृशम्।
प्रापयामास वैचित्र्यं भगवान्चित्रकारवत्।।
മനോമാത്രമിദം ചിത്രമിവാഗ്രേ സർവമീദൃശം;
പ്രാപയാമാസ വൈചിത്രം ഭഗവാംശ്ചിത്രകാരവത്.

The creation of the universe was done by the divine power like an artist creates a picture or sculpture from his mind. Thus the universe is well designed and defined in a similar way as the artist draw the picture..

6. आसीत् प्रकृतिरेवेदं यथा/दौ योगवैभवम्।
व्यतनोदथ योगीव सिद्धिजालं जगत्पतिः।।
ആസീത് പ്രകൃതിരേവേദം യഥാ ƒ ദൗ യോഗവൈഭവഃ
വ്യതനോദഥ യോഗീവ സിദ്ധിജാലം ജഗത്പതിഃ.

Like, a yogi's experience remain hidden in him and gets demonstrated only when he exposes them, that the qualities remain in the divine power, till it was demonstrated by creating the universe in the present form.

7. यदात्मविद्यासङ्कोचस्तदाऽविद्या भयङ्करम्।
नामरूपात्मनात्यर्थं विभातीह पिशाचवत्।।
യദാ ഽത്മവിദ്യാസങ്കോചസ് തദാ ഽവിദ്യാ ഭയങ്കരം
നാമരൂപാത്മനാ ഽത്യർത്ഥം വിഭാതീഹ പിശാചവത്.

People think everything is different due to their ignorance, when the depth of knowledge increases they understand that ultimately everything is one (everything converges into one) . (As we say all the four forces - gravitational, electrostatic, weak and strong forces- can ultimately be converged into one). Guru compares this with in darkness (ignorance) people see the ghost, but when the light (knowledge) comes the ghost disappears.

8. भयङ्करमिदं शून्यं वेतालनगरं यथा।
तथैव विश्वमखिलं व्यकरोदद्भुतमतं विभुः।।
ഭയങ്കരമിദം ശൂന്യം വേതാളനഗരം യഥാ
തഥൈവ വിശ്വമഖിലം വ്യകരോദദ്ഭുതം വിഭുഃ.

The city (of ghost) was not there (vacuum) before it was created, like that the universe was also vacuum in where the omnipotent omnipresent divine power created the world.

9. अर्क्काद्यथाक्रमं विश्वं तथा नैवेदमात्मनः।
सुप्तेरिव प्रादुरासीद्युगपत्स्वस्य वीक्षया।।
അർക്കാദ്യഥാക്രമം വിശ്വം തഥാ നൈവേദമാത്മനഃ
സുപ്തേരിവ പ്രാദുരാസീദ്യുഗപത്സ്വസ്യ വീക്ഷയാ.

Only one universe was created starting from the Sun(s) first and then others in the order. But it is like a world is created by us in our dreams., there came into existence the universe from the Brahmam /atman .

10. धानादिव वटो यस्मात् प्रादुरासीदिदं जगत्।
स ब्रह्मा स शिवो विष्णुः स परः सर्व एव सः।।

ധാനാദിവ വടോ യസ്മാത് പ്രാദുരാസീദിദം ജഗത്
സ ബ്രഹ്മാ സ ശിവോ വിഷ്ണുഃ സ പരഃ സർവ ഏവ സഃ.

Like a banyan tree grows from a minute seed, the universe got developed /created /formed /... from the minute (sookshma) awareness and consciousness (swabhodha and prajnaana) which is also called /known as akhanda bodham.

Thus ends the Adhyaaropa darsanam chapter meant for learning and teaching the absolute reality and the experience of the akhanda bodham.

2. अपवाद दर्शनम् / അപവാദദർശനം

1. चैतन्यादागत स्थूलसूक्ष्मात्मकमिदं जगत्।
अस्ति चेत्सद्घनं सर्वं नास्ति चेदस्ति चिद्घनम्।।
ചൈതന്യാദാഗതം സ്ഥൂലസൂക്ഷ്മാത്മകമിദം ജഗത്
അസ്തി ചേത്സദ്ഘനം സർവം നാസ്തി ചേദസ്തി ചിദ്ഘനം.

From the torrential energy came /evolved out the material world /jagath. That was minutest and intensely dense at first. This was the essence/ starting egg/ embryo (brahmaandam) of all the these. Then came the universe from that, which was present like the yogic saadhana present in a yogi.

2. अन्यत्र कारणात् कार्यं असदेतदतो *f* खिलम्।
असतः कथमुत्पत्तिरनुत्पन्नस्य को लयः।।
അന്യന്ന കാരണാത് കാര്യം അസദേതദതോ *f*ഖിലം
അസതഃ കഥമുത്പത്തിരനുത്പന്നസ്യ കോ ലയഃ.

The cause (kaaranam) and effect (kaarya) are inseparable in many cases. What all the material world existing now were not existing initially in this form. How can a non existing thing exist and then how can it become non existing. It is because many of these things exist only for a small duration/

period and that period when compared to the age of the universe was infinitesimally small which is almost like it was non existed.

3. यस्योत्पत्तिर्लयो नास्ति तत् परं ब्रह्म नेतरत्।
उत्पत्तिश्च लयो ƒ स्तीति भ्रमत्यात्मनि मायया।।
യസ്യോത്പത്തിർലയോ നാസ്തി തത് പരം ബ്രഹ്മ നേതരത്
ഉത്പത്തിശ്ച ലയോ ƒസ്തീതി ഭ്രമത്യാത്മനി മായയാ.

The one which existed /existing does not have evolution or destruction. what we see /feel/ experience that it is existing /or it exist is nothing but maaya.(which is a mere feeling/ illusion)

4. कारणाव्यतिरिक्तत्वात् कार्यस्या कथमस्तिता?।
भवत्यत: कारणस्य कथमस्ति च नास्तिता?।।
കാരണാവ്യതിരിക്തത്വാത് കാര്യസ്യ കഥമസ്തിതാ?
ഭവത്യതഃ കാരണസ്യ കഥമസ്തി ച നാസ്തിതാ?

If the effect (kaarya) exist without any separation/ difference from the cause (kaaranam) then how can the analyses of the effect be done ? Similarly if understanding the effect is not possible clearly, how can we declare that the cause was not there.?

5. कार्यत्वादसतो ƒ स्यास्ति कारणं न ह्यतो जगत्।
ब्रह्मैव तर्हि सदसदिति मुह्यति मन्दधी:।।
കാര്യത്വാദസതോ ƒ സ്യാസ്തി കാരണം ന ഹ്യതോ ജഗത്
ബ്രഹ്മൈവ തർഹി സദസദിതി മുഹ്യതി മന്ദധീഃ.

Brahmam is the one which was neither created nor destroyed. It is the cause and effect also. What we see here in this world /jagath is nothing but a mythya which is temporary form. Ultimately all what are seen are no way different from the ultimate and absolute truth which is Brahmam.

6. एकस्यैवास्ति सत्ता चेदन्यस्यासौ क्व विद्यते?।
सत्यस्त्यात्माश्रयो यद्यप्यसति स्यादसंभव:।।

ഏകസ്യൈവാസ്തി സത്താ ചേദന്യസ്യാസൗ ക്വ വിദ്യതേ?

സത്യസ്ത്യാത്മാശ്രയോ യദ്യപ്യസതി സ്യാദസംഭവഃ.

If only the one (advaitham) exists , then another (dwaitham) cannot exist. If another exists that means another was created, that is possible only from the first one and not separately from a non existing.

7. विभज्यावयवं सर्वमेकैकं तत्र दृश्यते।
चिन्मात्रमखिलं नान्यदिति मायाविदूरगम्।।

വിഭജ്യാവയവം സർവമേകൈകം തത്ര ദൃശ്യതേ
ചിന്മാത്രമഖിലം നാന്യദിതി മായാവിദൂരഗം.

Even in our body each organ is created from the same zygote came into existence by the union of the egg from the mother and sperm from the father. All the organs came from this and not separately from outside. Even though the zygote was named so, the organs do have different names/ shapes / sizes/....Ultimately they got evolved from the same zygote/ embryo.

8. चिदेव नान्यदाभाति चितः परमतो न हि।
यच्च नाभाति तदसद्यदसत्तन्न भाति च।।

ചിദേവ നാന്യദാഭാതി ചിതഃ പരമതോ ന ഹി
യച്ച നാഭാതി തദസദ്യദസത്തന്ന ഭാതി ച.

The only one which was existing here was the one with ' inherent, intrinsic, self guiding, self motivating, self energizing, awareness and consciousness' with all the qualities .That one is the Brahmam.

9. आनन्द एवास्ति भाति नान्यः कश्चिदतो *f* खिलं।
आनन्दघनमन्यन्न विना *f* नन्देन विद्यते।।

ആനന്ദ ഏവാസ്തി ഭാതി നാന്യഃ കശ്ചിദതോ *f* ഖിലം
ആനന്ദഘനമന്യന്ന വിനാ *ff* നന്ദേന വിദ്യതേ.

That one is the sath which is the essence, it is the swabodha consciousness and prajnaana (awareness). That is also told as the aananda. (as a part of sath + chith + aananda)

10. सर्वं हि सच्चिदानन्दं नेह नाना *f* स्ति किञ्चन।
यः पश्यतीह नानेव मृत्योर्मृत्युम् स गच्छति।।
സർവം ഹി സച്ചിദാനന്ദം നേഹ നാനാ *f* സ്തി കിഞ്ചന
യഃ പശ്യതീഹ നാനേവ മൃത്യോർ മൃത്യും സ ഗച്ഛതി.

Everything has it's qualities and qualifications derived from the sath /essence/ Brahmam. Nothing else existed /exist /seen here. If anyone thinks that there exists something else (the dwaitha bhaava) he lives in darkness.

3. असत्यदर्शनम् / അസത്യദർശനം

What is the reality ? and non reality and what is the truth and what is not ? What is the essence and what is not ? That is explained in the asathyam darsanam. It is analyses of the opposite of the truth. It is the analyses of non existing which we feel as existing. Hence the name asathyam and its vision /understanding becomes asathya darsanam.

1. मनोमयमिदं सर्वं न मनः क्वापी विद्यदे।
अतो व्योम्नीव नीलादि दृश्यते जगदात्मनि।।
മനോമയമിദം സർവം ന മനഃ ക്വാപി വിദ്യതേ.
അതോ വ്യോമ്നീവ നീലാദി ദൃശ്യതേ ജഗദാത്മനി.

everything which we perceive/ feel /experience / is linked with our mind at the same time we do not know the answer for the question where and what is the mind. Just the non existing sky has non existing blue color, but we feel the existence of the blue sky, like that only the universe 'exist' in the atman.

2. मनसो *f* नन्यया सर्वं कल्प्यते *f* विद्यया जगत्।
विद्यया *f* सौ लयं याति तदालेख्यमिवाखिलम्।।
മനസോ *f* നന്യയാ സർവം കല്പ്യതേ *f* വിദ്യയാ ജഗത്
വിദ്യയാ *f* സൗ ലയം യാതി തദാലേഖ്യമിവാഖിലം.

We try to establish this world in our own mind, the deeper our ignorance the shallower becomes our explanation about the universe. But whence the ignorance is removed the shining of the absolute knowledge /jnaanam can be perceived. Then we can understand the absolute real /actual /truthful /essence of the cosmos exist ,(in Brahmam)

3. विजृंभते यत्तमसो भीरोरिह पिशाचवत्।
तदिदं जाग्रति स्वप्नलोकवद् दृश्यते बुधैः।।
വിജൃംഭതേ യത്തമസോ ഭീരോരിഹ പിശാചവത്
തദിദം ജാഗ്രതി സ്വപ്നലോകവദ് ദൃശ്യതേ ബുധൈഃ.

People see the ghost in the darkness due to their ignorance and fear complex, but the yogis see the world like what is seen in a dream.

4. सङ्कल्पकल्पितं दृश्यं सङ्कल्पो यत्र विद्यते।
दृश्यं तत्र च नान्यत्र कुत्रचिद्रज्जुसर्प्पवत्।।
സങ്കല്പകല്പിതം ദൃശ്യം സങ്കല്പോ യത്ര വിദ്യതേ.
ദൃശ്യം തത്ര ച നാന്യത്ര കുത്രചിദ്രജ്ജുസർപ്പവത്.

By partial knowledge or wrong impress, people may think a rope as a snake in darkness, like that due to the darkness of ignorance, people may think what they see in this world are all real (this is due to wrong understanding).

5. सङ्कल्पमनसोः कश्चिन्नहि भेदो *f* स्ति यन्मनः।
तदविद्या तमः प्रख्यमिन्द्रजालमिवाद्भुतम्।।
സങ്കല്പമനസോ: കശ്ചിന്നഹി ഭേദോ *f* സ്തി യന്മനഃ
തദവിദ്യാ തമഃ പ്രഖ്യാമിന്ദ്രജാലമിവാദ്ഭുതം.

The mind and the mental vision do not have much difference, the mind itself manifest in different ways due to biased knowledge or ignorance. This is just like a magician manipulates our mind through his magic.

6. मरीचिकावत् प्राज्ञस्य जगदात्मनी भासते।
बालस्य सत्यमिति च प्रतिबिंबमिव भ्रमात्।।

മരീചികാവത് പ്രാജ്ഞസ്യ ജഗദാത്മനി ഭാസതേ
ബാലസ്യ സത്യമിതി ച പ്രതിബിംബമിവ ഭ്രമാത്.

A wise man understands that a mirage is not real (it is the creation of the mind), but a child thinks it is water. Like this a real yogi knows that the world is only the creation of the mind (mental reflection) and not real.

7. आत्मा न क्षीरवद्याति रूपान्तरमतोखिलम्;।
विवर्त्तमिन्द्रजालेन विद्यते निर्म्मितं यथा।।

ആത്മാ ന ക്ഷീരവദ്യാതി രൂപാന്തരമതോ *f* ഖിലം;
വിവർത്തമിന്ദ്രജാലേന വിദ്യതേ നിർമ്മിതം യഥാ.

This world is not created like the butter is created from the milk (The milk fat itself manifest in butter) . But the world exists in the Brahmam/aatman or the aatman itself manifest as the world, like a magician produces many things (we feel that it is from nothing, but they are existing).

8. मायैव जगतामादिकारणं निर्मितं तया।
सर्वं हि मायिनो नान्यदसत्यं सिद्धिजालवत्।।

മായൈവ ജഗതാമാദികാരണം നിർമ്മിതം തയാ
സർവം ഹി മായിനോ നാന്യദസത്യം സിദ്ധിജാലവത്.

The spiritual capacity /siddhi /saaadhana of a yogi is not different from the yogi himself,. It is the manifestation of the yogic power which exist in him. Like this, the world exist in the Brahmam, but it is manifested as maaya (= yogic capacity of a yogi / magical capacity of a magician)

9. विभाति विश्वं वृद्धस्य वियद्वनमिवात्मनि।
असत्यं पुत्रिकारूपं बालस्येव विपर्ययम्।।

വിഭാതി വിശ്വം വൃദ്ധസ്യ വിയദ്വനമിവാത്മനി
അസത്യം പുത്രികാരൂപം ബാലസ്യേവ വിപര്യയഃ

A child thinks a doll is real, but not a grown up man. So a real yogi knows that the world is the reflection of the mind like we see the picture ' forests' in the clouds.

10. एकं सत्यं न द्वितीयं ह्यसत्यं भाति सत्यवत्।
शिलैव शिवलिङ्गं न द्वितीयं शिल्पिना कृतम्।।
ഏകം സത്യം ന ദ്വിതീയം ഹ്യസത്യം ഭാതി സത്യവത്
ശിലൈവ ശിവലിങ്ഗം ന ദ്വിതീയം ശില്പിനാ കൃതം.

ultimate fact /truth /reality is one and only one without two (advaitham) the manifestation of the one and only one.

4. मायादर्शनम् / മായാദർശനം

This a common explanation in all the vedanthic texts and the explanations about maaya have gone deep which generally is difficult to understand. In common man's language it is said that all these are nothing but maaya/ illusion. It echoes that nothing is permanent, everything is temporary. This maaya vaadam or maaya darsanam explains how an unreal factor / observation / experience /facts give the feeling of reality. Guru explains what really this maaya through the vision.

1. न विद्यते या सा माया विद्या *f* विद्या परा *f* परा।
तमः प्रधानं प्रकृतिर्बहुधा सैव भासते।।
ന വിദ്യതേ യാ സാ മായാ വിദ്യാ *f* വിദ്യാ പരാ *f* പരാ
തമഃ പ്രധാനം പ്രകൃതിർ ബഹുധാ സൈവ ഭാസതേ.

The maaya which is the part of the Brahmam /absolute truth does not have any form. That itself exist in two types of knowledge as Vidya and Avidya. She (maaya) demonstrates and manifests herself in paraavidya, aparaavidya, natue, knowledge, sakti and so on.

2. प्रागुत्पत्तेर्यथा *f* भावो मृदेव ब्रह्मणः पृथक्।
न विद्यते ब्रह्म हि या सा माया *f* मेयवैभवा।।

പ്രാഗുത്പത്തേർ യഥാ ƒഭാവോ മൃദേവ ബ്രഹ്മണഃ പൃഥക്
ന വിദ്യതേ ബ്രഹ്മ ഹി യാ സാ മായാ ƒമേയവൈഭവാ.

Prior to making a pot only the clay existed. This clay manifested as the pot. Before the creation of the world the maaya existed which was the energized form of Brahmam itself. (Indirectly it is explained that Brahmam has to parameters inseparably remain as one, like a magnet has north pole and south pole in the same magnet)

3. अनात्मा न सदात्मा सदिति विद्योतते यया।
सा विद्येयं यथा रज्जुसर्प्यतत्त्वावधारणम्।।
അനാത്മാ ന സദാത്മാ സദ് ഇതി വിദ്യോതതേ യയാ
സാ വിദ്യേയം യഥാ രജ്ജുസർപ്പതത്ത്വാവധാരണം.

Like a rope is confused as a snake but when deeply searched for the truth, the real knowledge comes out, like that when deeply searched, one understands that only the aatman exist and all other things are unreal . Here the former is known as Vidya. The wrong knowledge that a rope is a snake is created by the mind and hence it is known as Avidya.

4. आत्मा न सदनात्मा सद् इदि विद्योतते यया।
सैवाविद्या यथा रज्जुसर्प्पयोरयथार्त्थदृक्।।
ആത്മാ ന സദനാത്മാ സദ് ഇതി വിദ്യോതതേ യയാ
സൈവാവിധ്യാ യഥാ രജ്ജുസർപ്പയോരയഥാർത്ഥദൃക്.

Avidya makes us think that the aatma is not real and the world is real. The feeling that the unreal is real is due to avidya.

5. इन्द्रियाणि मनोबद्धि पञ्चप्राणादयो यया।
विसृज्यन्ते सैव परा सूक्ष्माङ्गानि चिदात्मनः।।
ഇന്ദ്രിയാണി മനോബുദ്ധീ പഞ്ചപ്രാണാദയോ യയാ
വിസൃജ്യന്തേ സൈവ പരാ സൂക്ഷ്മാങ്ഗാനി ചിദാത്മനഃ.

All the sensory organs, functional organs, brain, intellect,

pancha praana, etc remain active in the body due to the fact that an energy /sakti/force exist in the body which the vedantists call as paraa (paraa sakti) which is only experience able.

6. अङ्गान्येतान्यवष्टभ्य सुखी दुःखीव मुह्यति।
चिदात्मा मायया स्वस्य तत्त्वतो *f* स्ति न किञ्चन।।
അങ്ഗാന്യേതാന്യവഷ്ടഭ്യ സുഖീ ദുഃഖീവ മുഹ്യതി
ചിദാത്മാ മായയാ സ്വസ്യ തത്ത്വതോ *f*സ്തി ന കിഞ്ചന.

The awareness and consciousness which itself is the manifestation of the aatman which remains strongly attached with the organs, create impress like happiness, unhappiness, sorrow, fear, anger, etc. because the 'real' (reality) things remain hidden.

7. इन्द्रियाणां हि विषयः प्रपञ्चो *f* यं विसृज्यते।
यया सैवा *f* परा *f* ध्यात्मस्थूलसङ्कल्पनामयी।।
ഇന്ദ്രിയാണാം ഹി വിഷയഃ പ്രപഞ്ചോ *f*യം വിസൃജ്യതേ
യയാ സൈവാ *f*പരാ ധ്യാ *f*ത്മസ്ഥൂലസങ്കല്പനാമയീ.

The energy /sakti/power /force / which can be observed through organs and which can be experimented /demonstrated externally even though it is the part of the aatman itself, it is known as aparaa (this is also present in the same aatman with paraa like the north and south pole co exist in the magnet)

8. शुक्तिकायां यथा ज्ञानं रजतस्य यदात्मनि।
कल्पितस्य निदानं तत्तम इत्यवगम्यते।।
ശുക്തികായാം യഥാ *f*ജ്ഞാനം രജതസ്യ തഥാത്മനി
കല്പിതസ്യ നിദാനം തത്തമ ഇത്യവഗമ്യതേ.

Some times people misunderstand that the pearl is made of silver due to ignorance, Like this due to ignorance people think that the world is the aatman and they think it is real.

9. धीयते *f* स्मिन् प्रकर्षेण बीजे वृक्ष इवाखिलम्।
अतः प्राधान्यतो वा *f* स्य प्रधानमिति कथ्यते।।

ധീയതേ *f* സ്മിൻ പ്രകർഷേണ ബീജേ വൃക്ഷ ഇവാഖിലം
അതഃ പ്രാധ്യാനതോ വാ *f* സ്യ പ്രധാനമിതി കഥ്യതേ.

The feeling that a tree is engrossed in a seed is due to ignorance. The tree is not engrossed in the seed; only the awareness and conscious for the development of the tree is engrossed in the seed. Like this only the awareness and consciousness for the manifestation of the world is engrossed in the aatman. The world is not engrossed in the aatman (However there are many view points about this which are used for strong arguments says Guru)

10. करोतीति प्रकर्षेण प्रकृत्यैव गुणान् पृथक्।
निगद्यते*f*सौ प्रकृतिरितिह त्रिगुणात्मिका।।

കരോതീതി പ്രകർഷേണ പ്രകൃത്യൈവ ഗുണാൻ പൃഥക്
നിഗദ്യതേ *f* സൗ പ്രകൃതിർ ഇതീഹ ത്രിഗുണാത്മികാ.

One should clearly understand that maaya is the embodiment of (three gunas) satwa-rajas-thamo gunas / qualities. Nature and the prakruthi are the manifestations of this maaya. Hence the nature /prakruthi has all the three gunas.

5. भानदर्शनम् / ഭാനദർശനം

Bhaanam is said to be the light /knowledge ./ reality /etc. In this vision /darsanam the explanation is given about the reality / truth in the light of knowledge/ jnaanam. After knowing about asathyam, maaya, adhyaaropam through the explanations of Guru, one should come to know the reality through Vedanta, in the light of knowledge /jnaanam and experience /anubhoothi / anubhava. Bhaanam is the realization that 'it' exists. Bhaanam means giving light/ producing light . The light of truth / fact/ essence/ cause/ effect / knowledge/power.....etc.

1. अन्तर्बहिरवदासीनं सदा भ्रमरचञ्चलम्।
भानं द्विधैव सामान्यं विशेष इति भिद्यते।।
അന്തർബഹിർവദാസീനം സദാ ഭ്രമരചഞ്ചലം
ഭാനം ദ്വിധൈവ സാമാന്യം വിശേഷ ഇതി ഭിദ്യതേ.

Bhaanam is also the inner feeling of light and realization generated as in an external source. It is said to be like a continuously flying bee creates a vibrating sound. This is like creating an inner light says Guru. There are two types of bhaanam one is common (saamaanyam) experience and the other is unique /uncommon (visesham).

2. स्थूलं सूक्ष्मं कारणं च तुर्यं चेति चतुर्विधं।
भानाश्रयं हि तन्नाम भानस्याप्युपचर्यते।।
സ്ഥൂലം സൂക്ഷ്മം കാരണം ചതുര്യം ചേതി ചതുർവിധം
ഭാനാശ്രയം ഹി തന്നാമ ഭാനസ്യാപ്യുപചര്യതേ.

There are four points to be remembered when we go through this explanations. They are the presence of macro bhaanam (sthoolam), micro (sookshmam) cause (kaaranam) and beyond all these (thureeyam). Bhaanam word is used with the above four Sanskrit words to explain the appropriate natural phenomena

3. दृश्यतामिह कायो *f* हं घटो *f* यमिति दृश्यते।
स्थूलमाश्रित्य यद्भानं स्थूलं तदिति मन्यते।।
ദൃശ്യതാമിഹ കായോ *f* ഹം ഘടോ *f* യമിതി ദൃശ്യതേ
സ്ഥൂലമാശ്രിത്യ യദ്ഭാനം സ്ഥൂലം തദിതി മന്യതേ.

The experience generated in the body and mind by listening /seeing/ smelling /tasting /touching/ etc is known as sthoola (macro) bhaanam as the experience of the body/ tissues and cells.

4. अत्र कायो घट इति भानं यत्तद्विशिष्यते
तथा *f* हमयमिति यत् सामान्यमिति च स्मृतम्।।

അത്ര കായോ ഘട ഇതി ഭാനം യത്തദിശിഷ്യതേ

തഥാ*f*ഹമയമിതി യത് സാമാന്യമിതി ച സ്മൃതം.

The macro /sthoola bhaanam is observable in all the living and nonliving substances like body . Materials /etc. This is the light of external source. For these the words I, he , it, that, etc and their relation with this body is applied.

5. इन्द्रियाणि मनोबुद्धी विषयाः पञ्चवायवः।

भास्यन्ते येने तत्सूक्ष्मं अस्य सूक्ष्माश्रयत्वतः।।

ഇന്ദ്രിയാണി മനോബുദ്ധീ വിഷയാഃ പഞ്ചവായവഃ

ഭാസ്യന്തേ യേന തത്സൂക്ഷ്മം അസ്യ സൂക്ഷമാശ്രയത്വതഃ

All the sensory and functional organs, intelligence, thoughts, etc are activated directly with out an external source, but due to the influence of the inner light known as micro / sookshma bhaanam. The activation of the inner self takes place due to aatma chetana /soul.

6. अज्ञो *f* हमिति यद्भानं तत् कारणमुदाहृतम्।।

अत्राहमिति सामान्यं विशेषो *f* ज्ञ इति स्फुरत्।।

അജ്ഞോ*f*ഹമിതി യദ്ഭാനം തത് കാരണമുദാഹൃതം

അത്രാഹമിതി സാമാന്യം വിശേഷോ*f*ജ്ഞ ഇതി സ്ഫുരത്.

the experience that I get from my own ignorance or knowledge is known as the kaarana /cause bhaanam . In this approach I , MY and ME are the sthoola /macro factors but the experience is the cause factor /kaarana bhaanam.

7. अहं ब्रह्मेति यद्भानं तत्तुर्यमिति शंस्यते।

सामान्यमहमित्यंशो ब्रह्मेत्यत्र विशिष्यते।।

അഹം ബ്രഹ്മേതി യദ്ഭാനം തത്തുര്യമിതി ശംസ്യതേ

സാമാന്യമഹമിത്യംശോ ബ്രഹ്മേത്യത്ര വിശിഷ്യതേ.

Beyond the three; micro, macro and cause factors, the fourth one is known as thureeya which is the bhaanam /light of realization that I myself is the Brahmam , here I and me are the

common sthoola, but the realization of Brahmam is special, which is the thureeyam state.

8. यत्र भानं तत्र भास्यं भानं यत्र न तत्र न
भास्यमित्यन्वयेनापि व्यतिरेकेण बोध्यते।।

യത്ര ഭാനം തത്ര ഭാസ്യം ഭാനം യത്ര ന തത്ര ന
ഭാസ്യമിത്യന്വയേനാപി വ്യതിരേകേണ ബോധ്യതേ.

Whenever the light exists the vision exists to see the forms/ subjects . When there are no forms/ subjects and whenever there is no light, then vision does not exist. Guru says only when the light /knowledge /power/strength / exists there exists the visions.

9. यथा दृग्दृशमात्मानं स्वयमात्मा न पश्यति।
अतो न भास्यते ह्यात्मा यं पश्यति स भास्यते।।

യഥാ ദൃഗ്ദൃശ്യമാത്മാനം സ്വയമാത്മാ ന പശ്യതി
അതോ ന ഭാസ്യതേ ഹ്യാത്മായം പശ്യതി സ ഭാസ്യതേ.

The eyes cannot see the eyes directly. Similarly the aatma cannot see the aatma the one which has to be seen using external eyes should have external or internal (source) of light. The aatma does not get light from external sources, so for getting the vision of aatma internal bhaanam/light is inevitable

10. यद् भास्यते तदध्यस्तं अनध्यस्तं न भास्यते।
यदध्यस्तं तदसदप्यनध्यस्तं सदेव तत्।।

യദ് ഭാസ്യതേ തദധ്യസ്തം അനധ്യസ്തം ന ഭാസ്യതേ
യദധ്യസ്തം തദസദപ്യനധ്യസ്തം സദേവ തത്.

The vision of a material is obtained due to that matter get acted/ activated with light. (The light and the surface molecules of the substance act together) . Since two factors influence, the light become impure compared to the original light. Here one which does not depend upon the external light and depends only on the internal light / illumination, that light is pure and known as 'sath'

6. कर्म्मदर्शनम् / കർമ്മദർശനം

Karma is the action/ activity which is the manifestation of movement and energy. For every movement it is said that an immovable base (adhishtaanam) is needed. This base according to Vedanta is the karmaadhishtaanam.. When the universe evolved the proofs of creation, manifestation and manipulation were taking place. At that time too the movement of materials were taking place. Again for this movement such as rotation and revolution the immovable base is the Brahmam . and that is nischala, nirvikaara, niranjana, nishkriya ...Brahmam. Guru says this is also known as sathyam... adhishtaanam (Satyam = truth + fact + essence). All the movements are the demonstrations of the sakti /force/ energy/sakti. This sakti is also defined in Vedanta as the maaya. The creation/ manifestation /demonstration process is the karma and its explanation is karma darsanam.

1. आत्मैव मायया कर्म्म करोति बहुरूपधृक्।
असङ्गः स्वप्रकाशो *f* पि निद्रायामिव तैजसः।।
ആത്മൈവ മായയാ കർമ്മ കരോതി ബഹുരൂപധൃക്
അസങ്ഗഃ സ്വപ്രകാശോ *f* പി നിദ്രായാമിവ തൈജസഃ.

The aatma does not get attached with anything even though, it appears like attached . It illuminates by itself. (This is like electricity which never gets attached with anything whether it is bulb/heater /cooler /calling bell /...but the presence of electricity is demonstrated/ can be seen). In the universe this aatman plays the role of self manifestation to form the jagath. (In modern science it is said that creation of the material world from awareness)

2. मन्ये वदामि गृह्णामि शृणोमीत्यादि रूपतः।
क्रियते कर्म्म परमात्मना चित्तेन्द्रियात्मना।।
മന്യേ വദാമി ഗൃഹ്ണാമി ശൃണോമീത്യാദി രൂപതഃ
ക്രിയതേ കർമ്മ പരമാത്മനാ ചിത്തേന്ദ്രിയാത്മനാ.

(Electricity does not do any work, but when it passes through bulb /fan/heater/ cooler / the work is being done ; karma is being done- by the material connected through which the power passes). Similarly this aatma activates each organ of speech /listen/talk/ smell /touch / walk /...etc and the organs do their respective work /karma

3. आत्मैव कर्म्मणः पूर्वमन्यत् किञ्चिन्न विद्यते।
   ततःस्वेनैव कर्म्माणि क्रियन्ते निजमायया।।
   ആത്മൈവ കർമ്മണഃ പൂർവമന്യത് കിഞ്ചിന്ന വിദ്യതേ
   തതഃ സ്വേനൈവ കർമ്മാണി ക്രിയന്തേ നിജമായയാ.

Before the karma /action /work / ....starts only the electricity was there as seen in a battery (not connected). From that aatma, when comes to the point of karma /action, the energy is created. The adhishtaanam of all the karma is the aatma, which is the manifestation of Brahmam.

4. शक्तिरस्त्यात्मनः काचिद्दुर्घडा न पृथक् स्वतः।
   तयैवारोप्यते कर्म्म निखिलं निष्क्रियात्मनि।।
   ശക്തിരസ്ത്യാത്മനഃ കാചിദ്ദുർഘടാ ന പൃഥക് സ്വതഃ
   തയൈവാരോപ്യതേ കർമ്മ നിഖിലം നിഷ്ക്രിയാത്മനി.

The aatma itself possess the energy /force which is known as the aatma chaitanya (chaitanya means the energy). This aatma chaitanya is responsible for the chetana/ karma /action / etc. Like electricity, in tools, activates them, that the aatma chaitanya activates where it exists.

5. सर्वदा *f* सङ्ग एवात्मा *f* ज्ञतया कर्म्मसङ्गिवत्।
   करोति न करोमीति न ज्ञः कर्म्मसु सज्जते।।
   സർവദാ *f* സങ്ഗ ഏവാത്മാ *f* ജ്ഞതയാ കർമ്മസങ്ഗിവത്
   കരോതി ന കരോമീതി ന ജ്ഞഃ കർമ്മസു സജ്ജതേ.

Few think that " I am working because of my aatma is directing me to do so" They think the aatma is intensely

involved in action too. This is wrong, this does not happen, because aatma does not do any work unless it gets attached with the organs. Hence the organs work in presence of aatma. Knowing this the yogis say that let the organs do their function as their original vaasana for doing so and the yogies get detached from karma even when their organs do the karma.

6. ज्वलति ज्वलनो वायुर्वाति वर्षति वारिदः।

धरात्मा सन् धरति खल्वेको वहति वाहिनी।।

ജ്വലതി ജ്വലനാ വായുർവാതി വർഷതി വാരിദഃ

ധരാത്മാ സൻ ധരതി ഖല്വേകോ വഹതി വാഹിനീ.

(Like the electricity in different instruments gets converted into heat energy, magnetic energy, kinetic energy, chemical energy and so on), The same aatma chaitanya is present in (as) air, water, wind, rain, life force etc.

7. ऊर्ध्वं प्राणो ह्यधो ƒ पानः खल्वेको याति निष्क्रियः।

नाड्यन्तराळे धमति क्रन्दति स्पन्दति स्थितः।।

ഊർദ്ധ്വം പ്രാണോ ഹ്യധോ ƒ പാനഃ ഖല്വേകോ യാതി നിഷ്ക്രിയഃ

നാഡ്യന്തരാളേ ധമതി ക്രന്ദതി സ്പന്ദതി സ്ഥിതഃ.

It is the same aatma chaitanya which plays the role of pancha praana of which the praana moves upwards and apaana moves downwards in the body. The same aatma chaitanya guides the heart beat, breathing rate, body temperature and so on.

8. अस्तिजन्मर्द्धिपरिणत्यपक्षयविनाशनम्।

षड्भावमिह यो याति स नान्यो ƒ विक्रियात्मनः।।

അസ്തിജന്മർദ്ധിപരിണത്യപക്ഷയവിനാശനം

ഷഡ്ഭാവമിഹ യോ യാതി സ നാന്യോ ƒ വിക്രിയാത്മനഃ

Birth, existence, procreation, evolution, degradation and destruction are the six stages in every living beings which take place due to the presence of aatma in the body. But these changes are for the body and not for the aatma.

9. स्वयं क्रियन्ते कर्म्माणि करणैरिन्द्रियैरपि।

अहं त्वसङ्गः कूटस्थ इति जानाति कोविदः।।

സ്വയം ക്രിയന്തേ കർമ്മാണി കരണൈരിന്ദ്രിയൈരപി

അഹം ത്വസങ്ഗഃ കൂടസ്ഥ ഇതി ജാനാതി കോവിദഃ

All the organs function by its own inherent intrinsic awareness and consciousness, like the nose smells, ears hear, eyes see, legs walk/bend/..hands stretch, tongue moves etc. These organs function without the external interference or instructions. So the yogi knows that even without 'my instruction' they function. Hence I am different from these. And gets detached.

10. दृश्यत्वाद् भास्यमहम प्यतो *f* हं शुक्तिरङ्गवत्।

अध्यस्तमेक एवाद्य श्वो *f* पि सर्वोपरि स्थितः।।

ദൃശ്യത്വാദ് ഭാസ്യമഹമപ്യതോ *f*ഹം ശുക്തിരങ്ഗവത

അധ്യസ്തമേക ഏവാദ്യ ശ്വോ *f*പി സർവോപരി സ്ഥിതഃ

Even the feeling that I and mine is due to the existence aatma (but it disappears in deep sleep) even when the aatma remains . Hence this feeling is created in the body not from the aatma but due to the presence of aatma.

7. ज्ञानदर्शनम् / ജ്ഞാനദർശനം

The jnaana darsana part of the darsana maala describes in detail about the relative and absolute knowledge. This part is described as it is given in Bhagavath Geetha in great details. All the great achaaryas of Bharath have focused this subject whether they followed dwaitha siddhanta or advaitham..

1. ज्ञानमेकं हि निरुपाधिकं सोपाधिकं च तत्।

अहङ्कारादिहीनं यज्ज्ञानं तन्निरुपाधिकं।।

ജ്ഞാനമേകം ഹി നിരുപാധികം സോപാധികം ച തത്

അഹങ്കാരാദിഹീനം യജ്ജ്ഞാനം തന്നിരുപാധികം.

It is told that there are two types of jnaanam /knowledge.

One is the relative knowledge known as sopaadhika jnaanam and the other is absolute knowledge , the nirupaadika jnaanam. The former is a comparative presentation of knowledge and the latter non compared and absolute.

2. अहन्तया *f* न्तर्बहिरस्ति यदेवमिदन्तया ।
भानवृत्त्या *f* न्वितं यत्तु ज्ञानं सोपाधिकं मतं ।।
അഹന്തയാ*f*ന്തർബഹിരസ്തി യദേവമിദന്തയാ
ഭാനവൃത്ത്യാ*f*ന്വിതം യത്തു ജ്ഞാനം സോപാധികം മതം.

All the knowledge which are given based on my /our /I, where self is a direct or indirect factor, that knowledge is known as sopaadhika jnaanam which is relative in nature. (my house, I built it, my management capacity....)

3. अनात्मनामहङ्कारादीनां येनानुभूयते ।
साक्षी तदात्मज्ञानं स्याद्येनैवामृतमश्यते ।।
അനാത്മനാമഹങ്കാരാദീനാം യേനാനുഭൂയതേ
സാക്ഷി തദാത്മജ്ഞാനം സ്യാദ്യേനൈവാമൃതമശ്യതേ.

Without ego and without projecting the self if the knowledge exists which is known as real knowledge. In this knowledge 'I ' is only an instrument. The knowledge is unbiased and unattached, which is the highest level of knowledge.

4. अहङ्कारादिकार्यं यदनात्मकमसंख्यकम् ।
येनावगम्यते *f* नात्मज्ञानं तदवधार्यते ।।
അഹങ്കാരാദികാര്യം യദനാത്മകമസംഖ്യകം
യേനാവഗമ്യതേ*f*നാത്മജ്ഞാനം തദവധാര്യതേ.

The knowledge/ jnaanam which does not have any bearing n the aatma that knowledge is connected with the dead materials which is known as anaathmajnaanam of jadajnaanam.

5. यथावद्वस्तुविज्ञानं रज्जुतत्त्वावबोधवत्।
यत्तद्यथार्थविज्ञानमयथात्थमतो f न्यथा।।

യഥാവദ് വസ്തുവിജ്ഞാനം രജ്ജുതത്ത്വാവബോധവത്
യത്തദ്യഥാർത്ഥവിജ്ഞാനമയഥാർത്ഥമതോ f ന്യഥാ.

Realization that a rope is a rope (and the realization that a rope is misunderstood as a snake) and the rope is not a snake is the real understanding. Like that one should have the real understanding about the truth /fact /essence of very thing which is known as yathaartha jnaana /real knowledge. Opposite of this is known as ayathaartha jnaanam.(which is like thinking a rope as a snake)

6. यत्सान्निद्ध्यादेव सर्वं भासते स्वयमेव तत्।
प्रत्यक्षज्ञानमिति चापरोक्षमिति लक्ष्यते।।

യത്സാന്നിദ്ധ്യാദേവ സർവം ഭാസതേ സ്വയമേവ തത്
പ്രത്യക്ഷജ്ഞാനമിതി ചാപരോക്ഷമിതി ലക്ഷ്യതേ.

All the knowledge /jnaanam obtained through listening , watching, smelling etc., are the experienceable knowledge obtained through our sensory organs. Hence known as the prathyaksha jnaanam / experienceable knowledge. Some times this prathyaksha jnaanam is known as aparoksha jnaanam.

7. ययानु f साधकं साध्यं मीयते ज्ञानरूपया।
वृत्त्या सा f नुमितिः साहचर्य संस्कारजन्यया।।

യയാനു fസാധകം സാധ്യം മിയതേ ജ്ഞാനരൂപയാ
വൃത്ത്യാ സാ fനുമിതിഃ സാഹചര്യസംസ്കാരജന്യയാ.

Due to continuous co existence and from that what all experience are derived results in the evolution of a culture / samskaara . And that culture gives the knowledge due to mental analyses. This analyses take us to the ultimate reality through guessing and estimating which is known as anumiti.

8. गत्वा समीपं मेयस्य मीयते श्रुतलक्षणः।
यया संवित् सोपमितिर्मृगो *f* यमिति रूपया।।
ഗത്വാ സമീപം മേയസ്യ മീയതേ ശ്രുതലക്ഷണഃ
യയാ സംവിത് സോപമിതിർമൃഗോ *f* യമിതി രൂപയാ.

Keeping all the characteristics in our mind and then trying to prove the facts about materials /things /etc., Is known as upamithijnaanam which is the knowledge acquired by comparison of known qualities or existing qualities.

9. अहं ममेति ज्ञानं यद् इदं तदिति यच्च तत्।
जीवज्ञानं तदपरमिन्द्रियज्ञानमिष्यते।।
അഹം മമേതി ജ്ഞാനം യദ് ഇദം തദിതി യച്ച തത്
ജീവജ്ഞാനം തദപരമിന്ദ്രിയജ്ഞാനമിഷ്യതേ.

All the knowledge which are connected with I, me, my, etc are explained under the connection with my jeevaathma. Hence known as jeeva jnaanam. This, that, it, there, are connected with indriyajnaanam.

10. ओं तत् सदिति निर्दिष्टं ब्रह्मात्मैक्यमुपागतम्।
कल्पनादिविहीनं यत्तत् परज्ञानमीर्यते।।
ഓം തത് സദിതി നിർദ്ദിഷ്ടം ബ്രഹ്മാത്മൈക്യമുപാഗതം
കല്പനാദിവിഹീനം യത്തത് പരജ്ഞാനമീര്യതേ.

Om thath sath (the approximate meaning of this mantra is : om that is the essence /absolute truth) is connected with the relation between the jeevaathma and paramaathma (Brahmam). That knowledge also links with many things having different names and forms (even if the things are real or imaginary like the size / form of a cow or an atom) is known as para jnaanam (knowledge connected with others).

8. भक्तिदर्शनम् / ഭക്തിദർശനം

Bhakti is the common term used in sanathana dharma to explain the mental attitude /feeling /devotion /dedication/ relation towards the god for a devotee. In this dharma the term god fearing is never used but the term is god loving with the feeling of bhakti. Sree Narayana Guru explains here about the bhakti right from the common man's feeling to a yogi's experience towards god.

1. भक्तिरात्मानुसन्धानं आत्मा *f* नन्दघनो यतः ।
आत्मानमनुसन्धत्ते सदैवात्मविदात्मना ।।
ഭക്തിരാത്മാനുസന്ധാനാം ആത്മാ *ff* നന്ദഘനോ യതഃ
ആത്മാനമനുസന്ധത്തേ സദൈവാത്മവിദാത്മനാ.

Bhakti is directly linked with aatma. The aatma is the ghaneebhootha bhaava (consolidated frozen form) which is the stabilized essence of the aananda (the experience of stabilized ecstasy). The realized souls / yogies always try to experience this aatma through the yogic wisdom says Guru.

2. अनुसन्धीयते ब्रह्म ब्रह्मानन्दघनं यतः ।
सदा ब्रह्मानुसन्धानं भक्तिरित्यवगम्यते ।।
അനുസന്ധീയതേ ബ്രഹ്മ ബ്രഹ്മാനന്ദഘനം യതഃ
സദാ ബ്രഹ്മാനുസന്ധാനം ഭക്തിരിത്യവഗമ്യതേ.

As explained earlier , the ghaneebhootha bhaava of Brahmam is also explained as aananda in its experienceable path. The effort of a yogi or a bhakta is to go deeper to the experience of brahmaananda through dhyaana, devotion, prayer or saadhana . The principles behind these practices of an individual , whether he is a yogi or a common man, are known as the bhakti.

3. आनन्दमेव ध्यायन्ति सर्वे दुःखं न कश्चन।
यदानन्दपरं ध्यानं भक्तिरित्युपदिश्यते ।।

ആനന്ദമേവ ധ്യായന്തി സർവേ ദുഃഖം ന കശ്ചന
യദാനന്ദപരം ധ്യാനം ഭക്തിരിത്യുപദിശ്യതേ.

Everyone is trying to get the real aananda /happiness in their life. None will be opting for sorrow . The bhakti in its absolute sense is the end of the trials for getting the absolute happiness without any negatives. That is achieved through the single pointed concentration of the mind with devotion.

4. आत्मैव ब्रह्म भजति नान्यमात्मानमात्मवित् ।
भजतीति यदात्मानं भक्तिरित्यभिधीयते ।।

ആത്മൈവ ബ്രഹ്മ ഭജതി നാന്യമാത്മാനമാത്മവിത്
ഭജതീതി യദാത്മാനം ഭക്തിരിത്യഭിധീയതേ.

Aatma itself is the Brahmam (Brahmam in its miniature form exist as jeevaathma in living beings). Those who are worshipping this aatma (aatma saadhana / atma for saakshaathkaaram) and focusing only this and nothing else, is the bhakti.

5. आनन्द आत्मा ब्रह्मेति नामैतस्यैव तन्यते ।
इति निश्चितधीर्यस्य स भक्त इति विश्रुतः ।।

ആനന്ദ ആത്മാ ബ്രഹ്മേതി നാമൈതസ്യൈവ തന്യതേ
ഇതി നിശ്ചിതധീർ യസ്യ സ ഭക്ത ഇതി വിശ്രുതഃ

It is said when the utmost /climax of bhakti is reached , the sath chith aananda., the aatma, aananda and Brahmam remain the same for a great yogi (even though this may look different for a common man) . Guru says that these are the three names given to the same. Those who can understand this are known as bhakta /devotee.

6. आनन्दो *f* हमहं ब्रह्मात्मा *f* हमस्मीति रूपतः ।
भावना सततं यस्य स भक्त इति विश्रुतः ।।

ആന്ദോ *f* ഹമഹം ബ്രഹ്മാത്മാ *f* ഹമസ്തി രൂപതഃ
ഭാവനാ സതതം യസ്യ സ ഭക്ത ഇതി വിശ്രുതഃ

That real bhakta/ devotee will know well that I am the aatma, I am the aananda, I am the Brahma and fix his mind in the Brahmam .

7. भार्या भजति भर्त्तारं भर्त्ता भार्यां न केवलम् ।
स्वानन्दमेव भजति सर्वो *f* पि विषयस्थितम् ।।
ഭാര്യാ ഭജതി ഭർത്താരം ഭർത്താ ഭാര്യാം ന കേവലം
സ്വാനന്ദമേവ ഭജതി സർവോ *f* പി വിഷയസ്ഥിതം

We may think that wife worships the husband and the husband worships the wife. They are not worshipping the physical body but the aatma of each other through aathmeeyaanubhooti, to get the aathmaananda. Which is the internal experience of the body.

8. एवं पश्यति कुत्रापि विद्वानात्मसुखं विना ।
न किञ्चिदपरं तस्य भक्तिरेव गरीयसि ।।
ഏവം പശ്യതി കുത്രാപി വിദ്വാനാത്മസുഖം വിനാ
ന കിഞ്ചിദപരം തസ്യ ഭക്തിരേവ ഗരീയസീ.

Those bhaktaas /devotees who can experience aananda in everything, and cannot see anything else other than the aananda, will always try to keep the bhakti in mind and in practice. Hhe considers that devotion /bhakti is superior to all other feelings.

9. लोकस्य पितरि स्वस्य गुरौ पितरि मातरि ।
सत्यस्य स्थापितरि तत्पथेनैव यातरि ।।
ലോകസ്യ പിതരി സ്വസ്യ ഗുരൗ പിതരി മാതരി
സത്യസ്യ സ്ഥാപയിതരി തത്പഥേനൈവ യാതരി.

10. नियन्तरि निषिद्धस्य सर्वेषां हितकर्त्तरि ।
यो *f* नुरागो भक्तिरत्र सा परा परमात्मनि ।।

നിയന്തരി നിഷിദ്ധസ്യ സർവേഷാം ഹിതകർത്തരി

യോ ƒ നുരാഗോ ഭക്തിരത്ര സാ പരാ പരമാത്മനി.

The real bhakti /devotion of a man is that feeling /experience towards god, guru /teacher , mother , father, incarnations/ avataraas. It is the same feeling of bhakti that we get when we watch others serving with devotion the poor people and the people who fight against adharma and establishes dharma. This devotion /bhakti when strongly get attached with the aatma, is known as paraa bhakti.

9. योगदर्शनम् / യോഗദർശനം

Yoga darsanam has been dealt in Bhagavath Gita as yoga of bhakti /karma /jnaana /saankhya and so on. Patanjali has given detailed description through yoga sutras the yoga darsana. Sree Narayana Guru deva has submitted the whole theme in the consolidated form in this chapter of darsana maala. Yoga word means putting together .joining together etc. In the yoga darsana the connecting of the pancha praana, pancha bhootha, pancha jnaanendriya, pancha karmendriya and manas /mind are described (21 components).

1. सततं योजयति यद् युनक्ति च चिदात्मनि।
मनोनिरोधरूपो ƒ यं स योग इति शंसितः।।
സതതം യോജയതി യദ് യുനക്തി ച ചിദാത്മനി
മനോനിരോധരൂപോ ƒ യം സ യോഗ ഇതി ശംസിതഃ

The factor which connects the mind with the consciousness and awareness (Prajnaanam Brahma) and through which pathway the mind reaches the aatma is known as yoga according to the authentic literature dealing the subject of the science of philosophy (saastram)

2. न द्रष्टा दर्शनं दृश्यं विद्यते यत्र तत्र हृत्।
योजयेद् वासना यावद् योगो ƒ यमिति योगवित्।।

ന ദ്രഷ്ടാ ദർശനം ദൃശ്യം വിദ്യതേ യത്ര തത്ര ഹൃത്
യോജയേദ് വാസനാ യാവദ് യോഗോ ƒയമിതി യോഗവിത്.

If and only if the above connection between the mind and consciousness takes place, the drusyam / scene, drushta / seer and darsana / seeing /the process of seeing becomes real and possible. This through the yoga. The same yoga also connects all the above three with the vaasana (inherent , intrinsic taste/ craving) of the individual .

3. नामरूपमिदं सर्वं ब्रह्मैवेति विलीयते।
यद् ब्रह्मणि मनो नित्यं स योग इति निश्चितः।।
നാമരൂപമിദം സർവം ബ്രഹ്മൈവേതി വിലീയതേ
യദ് ബ്രഹ്മണി മനോ നിത്യം സ യോഗ ഇതി നിശ്ചിതഃ

What we see here are primarily composed of the atoms and they are the fundamental particles. The particles are again composed of energy /Brahmam itself. Knowing that these are all the manifestation of the same Brahmam including ourselves and realizing that everything is the manifestation of one, that realization is yoga.

4. चित्तस्य तैलधारावद्वृत्त्या ƒ विच्छिन्नया ƒ त्मनि।
निरन्तरं रम्यते यत् स योगो योगिभिः स्मृतः।।
ചിത്തസ്യ തൈലധാരാവദ്വൃത്ത്യാ ƒ വിച്ഛിന്നയാ ƒƒ ത്മനി
നിരന്തരം രമ്യതേ യത് സ യോഗോ യോഗിഭിഃ സ്മൃതഃ

The chittham (where the thoughts originate) without interruption, like a continuous flow of oil, exists /flows in the aatma and this union of the flow of chittham and aatma is yoga.

5. यतो यतो मनो याति सदात्मनि ततस्ततः।
नियम्य योजयेदेतद् योगो ƒ यं युज्यतामिह।।
യതോ യതോ മനോ യാതി സദാ ƒƒ ത്മനി തതസ്തതഃ
നിയമ്യ യോജയേദേതദ് യോഗോ ƒ യം യുജ്യതാമിഹ.

The mind continuously jump from one subject to another, influenced by the five sensory organs. Preventing the unstable mind from roaming and fixing that in the aatma is yoga. This is possible by continuous saadhana /practice only.

6. सर्वानर्त्थकरः पुंसां सङ्कल्पः कल्पितैः सह।

उन्मूल्य वासनाजालैर्येनात्मिनी निरुध्यते।।

സർവാനർത്ഥകരഃ പുംസാം സങ്കല്പഃ കല്പിതൈഃ സഹ

ഉന്മൂല്യ വാസനാജാലൈർയേനാത്മനി നിരുധ്യതേ.

The wild imagination of the mind causes many expectations and desires which drags the mind and body to problems. Many imaginations, thus created, stick to our mind which becomes in the course of time the vaasana/cravings of the mind. This cravings, desires and imaginations are to be uprooted for fixing the mind in aatma upaasana with powerful aatma nishta /penance . This is yoga.

7. दृश्यस्य न दृशो *f* स्तित्वं अतो दृश्यं दृगात्मम्।

इति युञ्जीत दृग्रूपे यः स योगविदां वरः।।

ദൃശ്യസ്യ ന ദൃശോ *f*സ്തിത്വം അതോ ദൃശ്യം ദൃഗാത്മകം

ഇതി യുഞ്ജീത ദൃഗ്രൂപേ യഃ സ യോഗവിദാം വരഃ

The scenes (what we see -drusyam) does not exit away from the seer (those who see –drashta). So, the seeing is the temporary action /dharma performed by the eyes, happening in the seer. Knowledge that what are seen are nothing but the image created in the mind (and that material has not entered into the brain only the light rays have entered through the eyes and the image is produced) is yoga. Knowing well about this the yogi who really understands that the ultimate seer of all these are hidden in the micro body and macro universe as aatma , is the noblest among the yogis.

8. यदा पिबन् मनोभृङ्गः स्वानन्दमधुमाधुरीम्।

न स्पन्दति वशीकृत्य योजितो योगवायुना।।

യദാ പിബൻ മനോഭൃങ്ഗഃ സ്വാനന്ദമധുമാധുരീം
ന സ്പന്ദതി വശീകൃത്യ യോജിതോ യോഗവായുനാ.

The kundalini power of a yogi attracted by the power of praana, getting these two connected each other and observing/ experiencing the real sweet feeling of aatmasaa kshaatkaaram and aatmaanubhoothi in the stabilized mind is the yoga.

9. ध्यानमन्तर्भ्रवोर्दृष्टिर्जिह्वाग्रं लंबिकोर्ध्वतः।
यदा स्यात् खेचरीमुद्रा निद्रालस्यादि नाशिनी।।
ധ്യാനമന്തർ ഭ്രുവോർ ദൃഷ്ടിർജിഹ്വാഗ്രം ലംബികോർധ്വതഃ
യദാ സ്യാത് ഖേചരീമുദ്രാ നിദ്രാലസ്യാദി നാശിനീ.

Khechari mudra is one of the most complicated yogasana mudra which when practiced by focusing the eyes in the centre of the forehead/ nostrils and folding the tongue back to touch uvula, and thus controlling the breathing ,which when practiced one can attain a stabilized freedom from sleep and laziness or can remain active for many days.

10. ज्ञानं कर्म्मेति लोके *f* स्मिन् द्विधा योगः समासतः।
अनयें यॉगविस्तारः सर्वः परिसमाप्यते।।
ജ്ഞാനം കർമ്മേതി ലോകേ *f*സ്മിൻ ദ്വിധാ യോഗഃ സമാസതഃ
അനയോർ യോഗവിസ്താരഃ സർവഃ പരിസമാപ്യതേ.

Everyone should understand that there are only two types of yoga (as told by Lord Krishna) the jnaana yoga and karma yoga. The former mainly focuses on learning, teaching and practicing. The latter completely focuses on the mission oriented dharmic work undertaking and fulfilling with full devotion and dedication as one's dharma. Both of these converge to one in the end of their practice.

10. निर्वाणदर्शनम् / നിർവാണദർശനം

Nirvana is a state where the mind and body unites and a stabilized level is attained by relinquishing from all the worldly desires and attachments. Here, the happiness and sorrows do not give any type of feeling to the yogi. They live to fulfill the mission bestowed upon them by the nature. Attaining this level is practically impossible for those who are living a gentleman's life. It needs years of saadhana. Guru explains about this state in this last chapter of darsana maala.

1. निर्वाणं द्विविधं शुद्धमशुद्धं चेति तत्र यत्।
शुद्धं निर्वासनं तद्वद् अशुद्धं वासनान्वितम्।।
നിർവാണം ദ്വിവിധം ശുദ്ധമശുദ്ധം ചേതി തത്ര യത്
ശുദ്ധം നിർവാസനം തദ്വദ് അശുദ്ധം വാസനാന്വിതം

Here are two types of nirvana, the suddha nirvana and asuddha nirvana (in approximate English translation words, it can be said as pure form and impure form) . In an individual where there is absolutely no vaasana /inherent craving, that nirvana is known as pure /suddha and the other one where there is a craving and desires for worldly desires that is known as asuddha/impure nirvana.

2. अतिशुद्धं शुद्धमिति शुद्धं च द्विविधं तथा।
अशुद्धशुद्धं चाशुद्धमशुद्धाशुद्धमुच्यते।।
അതിശുദ്ധം ശുദ്ധമിതി ശുദ്ധം ച ദ്വിവിധം തഥാ
അശുദ്ധശുദ്ധം ചാശുദ്ധമശുദ്ധാശുദ്ധമുച്യതേ.

Suddha nirvana is again divided as; suddha / pure and athisuddha /extra pure. Similarly asuddha nirvana is further divided into two; asuddha and asuddhasuddha nirvana. In short, the nirvana are four types; suddha, athisuddha, asuddha,asuddhaasudha.

3. अतिशुद्धं त्रिधा पश्चाद् वरे चैकं वरीयसि।
एकमेकं वरिष्ठे *f* थ शुद्धं ब्रह्मविदि स्थितम्।।

അതിശുദ്ധം ത്രിധാ പശ്ചാദ് വരേ ചൈകം വരീയസി
ഏകമേകം വരിഷ്ഠേ *f* ഥ ശുദ്ധം ബ്രഹ്മവിദി സ്ഥിതം.

Athisuddha nirvana is of three types depending upon the level of person /yogi who attains the same. The three types of yogi are Brahma vidwara, brahmavidwareeya and Brahma vidwarishta. (detailed description of these three types of yogies are given below). The suddha nirvana is practiced by the yogies who are known as brahmavid.

4. अशुद्धशुद्धं विरजस्तमो *f* न्यत् सरजस्तमः।
मुमुक्षौ प्रथमं विद्याद् द्वितीयं सिद्धिकामिषु।।
അശുദ്ധശുദ്ധം വിരജസ്തമോ *f* ന്യത് സരജസ്തമഃ
മുമുക്ഷൗ പ്രഥമം വിദ്യാദ് ദ്വിതീയം സിദ്ധികാമിഷു

Asuddha nirvana is the experience of a yogi when he wishes to get moksha after getting himself free from all the three satwa – rajas –thamo gunas in his karmas /work/ activities. However with extremely tedious saadhana if a yogi wishes to experience the happiness of life without expecting moksha, and also influenced by the three gunas of the actions /karmas, that level of experience of nirvana is known as asuddhasudha nirvana.

5. दग्ध्वा ज्ञानाग्निना सर्वमुद्दिश्य जगतां हितं।
करोति विधिवत् कर्म्म ब्रह्मविद् ब्रह्मणि स्थितः।।
ദഗ്ധ്വാ ജ്ഞാനാഗ്നിനാ സർവമുദ്ദിശ്യ ജഗതാം ഹിതം
കരോതി വിധിവത് കർമ്മ ബ്രഹ്മവിദ് ബ്രഹ്മണി സ്ഥിതഃ

Once a yogi could get the experience of Brahma thathwam /brahmasaakshaathkaaram, and getting relinquished from all types of attachment from karma, at the same time performing al the karma entrusted upon him (without desires /attachment /craving for the rewards) that yogi alone can experience what is meant by spiritual enlightenment.

6. संन्यस्य सर्वकर्म्माणि सततं ब्रह्मनिष्ठया।
यश्चरत्यवनौ देहयात्रायै ब्रह्मविद्वरः।।

സംന്യസ്യ സർവകർമ്മാണി സതതം ബ്രഹ്മനിഷ്ഠയാ
യശ്ചരത്യവനൗ ദേഹയാത്രായൈ ബ്രഹ്മവിദ്വരഃ

(The explanations for the above statements are given here) Brahma vidwara is the yogi who after getting himself relinquished from al the worldly desires and living for others till his last breath enjoying mentally and physically the experience of spiritual life.

7. अन्येना वेदितो वेत्ति न वेत्ति स्वयमेव यः।
स वरीयान् सदा ब्रह्मनिर्वाणमयमश्नुते।।
അന്യേന വേദിതോ വേത്തി ന വേത്തി സ്വയമേവ യഃ
സ വരീയാൻ സദാ ബ്രഹ്മനിർവാണമയമശ്നുതേ.

A yogi feeling nothing about even himself until and unless someone reminds him about it , that yogi is known as Brahma vidwareeyaa. And he always stays in the brahmaananda.

8. स्वयं न वेत्ति किञ्चिन्न वेदितो *f* पि तथैव यः।
स वरिष्ठः सदा वृत्तिशून्यो *f* यं ब्रह्म केवलं।।
സ്വയം ന വേത്തി കിഞ്ചന്ന വേദിതോ *f* പി തഥൈവ യഃ
സ വരിഷ്ഠഃ സദാ വൃത്തിശൂന്യോ *f* യം ബ്രഹ്മ കേവലം

A yogi who neither knows about himself even after reminding him about himself and never bothers about himself and even his bodily activities / existence due to his focusing on the enlightened experience of spiritual life, that yogi is known as Brahma vidwarishta.

9. हेयोपादेयता न ह्यस्यात्मा वा स्वप्रकाशकः।
इति मत्वा निवर्तेत वृत्ति नविवर्त्त त्तते पुनः।।
ഹേയോപാദേയതാ ന ഹ്യസ്യാത്മാ വാ സ്വപ്രകാശകഃ
ഇതി മത്വാ നിവർത്തേത വൃത്തിർ നാവർത്തതേ പുനഃ

For a jeevanmuktha sanyaasi /yogi /Rushi, there is nothing in this world to accept or reject. He feels that his aatma always shines and illuminates with glittering light from within. The yogi who can experience this level never returns to the common

way of life again, that level is known as jeevanmuktha level.

10. एकमेवाद्वितीयं ब्रह्मास्ति नान्यत्र संशयः।
इति विद्वान् निवर्तेत द्वैतान्नावर्त्तते पुनः।।
ओं तत् सत्

ഏകമേവാദ്വിതീയം ബ്രഹ്മാസ്തി നാന്യന്ന സംശയഃ
ഇതി വിദ്വാൻ നിവർത്തേത ദ്വൈതാന്നാവർത്തതേ പുനഃ
ഓം തത് സത്

Brahmam is the one and only one which exists and there is none/ nothing other than this Brahmam . No doubt about this says Guru. The yogi who knows about this will not have a rebirth /punarjanma. He never gets himself involved in any worldly matters for himself.

THUS ENDS THE DARSANA MAALA OF SREE NARAYANA GURU DEVA

ശ്രീ നാരായണ ഗുരുദേവൻ നൽകിയ പ്രായോഗിക ജീവിത സന്ദേശങ്ങൾ

1. അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാർ എന്നൊരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമില്ല. ശുദ്ധിയുള്ളവർ - ശുദ്ധിയില്ലാത്തവർ,വിദ്യയുള്ളവർ - വിദ്യയില്ലാത്തവർ, പണമുള്ള വർ - പണമില്ലാത്തവർ എന്നീ വക വ്യത്യാസങ്ങളേയുള്ളൂ.
2. മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നത് ജാതിക്കും ലോകത്തിനും വേണ്ടി യാണോ? അതോ ഇതെല്ലാം മനുഷ്യനുവേണ്ടിയോ? മനുഷ്യൻ കെട്ടുപോയാൽ ലോകത്തിൽ സുഖമുണ്ടായിട്ട് എന്തു പ്രയോ ജനം? ജാതി മനുഷ്യനെ കെടുത്തുന്നു. ജാതി ഇല്ല. ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്.
3. മതത്തിനൊരു നിർവചനം :- തത്ത്വ ജ്ഞാനികളായ മഹാത്മക്കളുടെ അഭിപ്രായമത്രേ മതം എന്നു പറയുന്നത്.
4. മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം :- സനാതനമായ ഏതെങ്കിലും ധർമ്മത്തെയോ സത്യത്തെയോ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ യാതൊരു മതത്തിനും നിലനിൽക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല.
5. മതത്തിന്റെ പ്രചാരവും കമ്പനിയുടെ വികസനവും ഒരു പോലെ:- മതം കമ്പനി പോലെയാണ്. ചേർക്കുന്നവരുടെ ശേഷിയും നയവും മൂലധന ത്തിന്റെ കൂടുതലും അനുസരിച്ച് ഓഹരിക്കാർ ചേർന്നെന്ന് വരും.
6. ഒരുമതം ഇഷ്ടംപോലെ നിശ്ചയിക്കണം. ഹിന്ദുമതമോ ധർമ്മ മതമോ ഏതെങ്കിലും ഇഷ്ടംപോലെ എടുക്കാമല്ലോ.
7. ആദ്ധ്യാത്മിക മോക്ഷത്തിനായി മതപരിവർത്തനം ആവശ്യമില്ല.
8. മതം (ആന്തരികമായി) മാറുകയും പുറമേ കള്ളം പറയുകയും ചെയ്യു ന്നതും കഷ്ടവും പാപവുമാണ്. ഹിന്ദുമതത്തിൽ എല്ലാ മതതത്ത്വങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ട്.
9. ഹിന്ദുസ്ഥാൻ നിവാസികളെ ഹിന്ദുക്കൾ എന്ന് വിദേശീയർ പറഞ്ഞു വന്നു. ഹിന്ദുമതം എന്നു പറയുന്നത് ക്രിസ്തുമതം, മുഹമ്മദുമതം മുതലായി ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിന് വെളിയിൽ നിന്നു വന്ന മതങ്ങൾ ഒഴിച്ച് ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽ തന്നെ ഉദ്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള മതങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു പൊതു പേരാകുന്നു.

10. സ്വാതന്ത്ര്യവും സമത്വവും അനുവദിച്ചാൽ വളരെപ്പേർ ഹിന്ദുമതത്തിലേക്കു മാറും. ആദ്ധ്യാത്മികമായ മോക്ഷലാഭത്തിന് (ഹിന്ദു മതം) ധാരാളം പര്യാപ്തം തന്നെ.

11. ഭഗവദ്ഗീത :- പ്രകൃതിയിലെ 'പോക്കറ്റാണ്' എല്ലാവരും ആ ബുക്ക് എടുത്തേ മതിയാകൂ.

12. നീ സത്യം ജ്ഞാനം ആനന്ദം നീ തന്നെ വർത്തമാനവും ഭൂതവും ഭാവിയും വേറല്ല ഓതും മൊഴിയുമോർക്കിൽ നീ

13. ഈശ്വരാരാധന എല്ലാ ഗൃഹങ്ങളിലും എല്ലാ ഹൃദയങ്ങളിലും എത്തണം. ദിവസവും മുടങ്ങാതെ ഈശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം.

14. ഉത്തമരീതിയിലുള്ള ഈശ്വരാരാധന നല്ലതുതന്നെ. അന്ധ വിശ്വാസങ്ങളേയും, പ്രാണിഹിംസ മുതലായ അനാചാരങ്ങളോടു കൂടി അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന ദുർദ്ദേവതാരാധനകളേയും നിരാകരിക്കുക.

15. എല്ലാവരും ഈശ്വരനെയാണ് ആരാധിക്കുന്നത്. ബിംബത്തെയല്ല.

16. ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ബിംബത്തെപ്പറ്റി സ്മരണയേ യില്ല. ഈശ്വരനെപ്പറ്റിയാണ് അവർ (ഭക്തന്മാർ) വിചാരിക്കുന്നത്. നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവർ പറഞ്ഞു കൊടുത്താലേ അവർ ബിംബത്തെ ഓർക്കുന്നുള്ളൂ.

17. ഈശ്വരഭക്തിയെ എങ്ങും പ്രചരിപ്പിക്കുക.

18. ഈശ്വരനോടുള്ള ഭക്തിക്കും അടുപ്പത്തിനും അമ്പലങ്ങൾ പോലെ മാർഗ്ഗം തെളിയിക്കുന്നവ മറ്റൊന്നുമില്ല.

19. ക്ഷേത്രം ആവശ്യമാണ് :- ചിലർ ക്ഷേത്രത്തിൽ ചെന്ന് നിരാഹാര വ്രതവും മറ്റും നടത്തി ദേഹത്തിനും മനസ്സിനും ഗുണം വരുത്തുന്നു. ചിലർക്ക് വിശ്വാസം മൂലം രോഗം മാറുന്നു. ചിലർക്ക് ആഗ്രഹ സിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നു. അതെല്ലാം വിശ്വാസം പോലെയിരിക്കും. ഇതൊന്നും ഗുണമല്ലേ? ക്ഷേത്രവും ആവശ്യമാണ്.

20. സുബ്രഹ്മണ്യനേയും ശിവനേയും വിഷ്ണുവിനേയും എല്ലാം പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് സാധാരണ ജനങ്ങളെ കോഴിവെട്ടിൽ നിന്നും നേരെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനായിരുന്നു.

21. എല്ലാ ക്ഷേത്രങ്ങളിലും വായനശാലകൾ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ക്ഷേത്രം ഒരറ്റത്ത് അവിടെ നിന്നുകൊള്ളട്ടെ. ഭംഗിയും വൃത്തിയുമുള്ള സ്ഥലമായാൽ ജനങ്ങൾ വരും. നല്ല വിചാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. ആരോഗ്യം വർദ്ധിക്കും. ക്ഷേത്രം ആവശ്യമാണ്. വേണ്ട വിധത്തിൽ കൊണ്ടു പോകണം.

22. കുട്ടികളെ പലതരം വ്യവസായങ്ങൾ ശീലിപ്പിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും ക്ഷേത്രങ്ങളോട് ചേർന്നുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

23. നാം പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്ന ദേവൻ തീണ്ടലുള്ള ദേവനല്ല. അവിടെ ആരാധിക്കാൻ വരുന്നവരെ അകറ്റി നിർത്തരുത്. ജാതിയെ നിലനിർത്താനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളല്ല. തകർക്കാനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളാണ് വേണ്ടത്.

24. ജനങ്ങളിൽ നിന്ന് വഴിപാടായി ക്ഷേത്രത്തിൽ കിട്ടുന്ന ധനം സാധുക്കളായ ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമായ വിധത്തിൽ തന്നെ ചിലവഴിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്.

25. കരിയും (ആനയും) വേണ്ട കരി മരുന്നും വേണ്ട.

26. സത്യം ധർമ്മം മുതലായതു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വളർന്നു വരുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊടുക്കണം.

27. സത്യധർമ്മാദികളെ എഴുതി സ്മരണയ്ക്കു വേണ്ടി ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത് നന്നെന്നാണ് നമ്മുടെ അഭിപ്രായം.

28. വേദാന്തം അധികമൊന്നും പഠിക്കാനില്ല. ഒരു തിര എങ്ങനെ കടലിൽ നിന്നും അന്യമല്ലയോ അതുപോലെ, ഇക്കാണുന്ന പ്രപഞ്ചം യഥാർത്ഥ സത്തയിൽ നിന്ന് അന്യമല്ല. ഇതറിഞ്ഞാൽ മതി. മറക്കരുത്. നിത്യ സാധനകൊണ്ട് ഈ അറിവിനെ നിലനിർത്തണം.

29. എല്ലാം ഞാനാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ഭയപ്പെടാൻ ആരുമില്ല. ആ വിചാരത്തിന് അല്ലെങ്കിൽ അനുഭൂതിക്ക് അദ്വൈതം എന്നു പറയുന്നു.

30. നാസ്തികവാദം ചില വ്യക്തികൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അത് ഒരിക്കലും ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ മതമായി ഇരുന്നിട്ടില്ല.

31. ശുചിത്വപൂർണ്ണമായ ജീവിതം ഒരാചാരമായി അനുഷ്ഠിക്കണം.

32. കായ ശുദ്ധിയുണ്ടായാൽ ആഹാര ശുദ്ധിയും ഗൃഹശുദ്ധിയും എല്ലാ ശുദ്ധിയും അതിൽ നിന്നുണ്ടാവും. അതു സാധിച്ചാൽ മനുഷ്യന് എല്ലാം സാധിക്കും. പിന്നെ ആരെന്ന് അവരോട് ചോദിക്കയില്ല.

33. ശവം തിന്നരുത് :- മത്സ്യമാംസങ്ങൾ കഴിക്കരുത്. അത് ശവക്കറിയാണ്.

34. മാംസഭുക്കുകളുടെ ശരീരത്തിൽ തട്ടുന്ന കാറ്റുപോലും അശുദ്ധം :- അങ്ങനെയുള്ളവരുടെ (മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്ന വരുടെ) കാറ്റ് ഏൽക്കുന്നത് തന്നെ നമുക്ക് (ഗുരുദേവന്) ഇഷ്ടമല്ല.

35. (ദിനംപ്രതി രണ്ടുറാത്തൽ മാംസം ഉപയോഗിച്ചു വന്ന ഒരു കുടുംബ ത്തിന്റെ നാഥനോട്) നിങ്ങൾ തിന്നാതിരുന്നാൽ മാസമൊന്നുക്ക് രണ്ട് ജീവനെ വീതം രക്ഷിക്കാമല്ലോ.

36. പുത്രന് തള്ളയുടെ സ്തന്യത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനല്ലാ തെ മാതൃനി ഗ്രഹം ചെയ്ത് മാംസത്തെ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന് ദൈവ സങ്കല്പം സംഭവിക്കുമോ? അത് ഒരിക്കലും വരുന്ന തല്ല. ഇതുപോലെ ദൈവം മനുഷ്യരുടെ ഉപയോഗത്തിനായിക്കൊണ്ടു തന്നെ പ്രാണികളെ സൃഷ്ടിച്ചി രിക്കുന്നുവെന്നുള്ള വ്യവഹാരം അതുകളുടെ ക്ഷീരാദികളിലായിരുന്നു വെങ്കിൽ എത്രയോ ന്യായമായിരിക്കുമായിരുന്നു?

37. ത്യാഗം എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും ആവശ്യമാണ്. വിദ്യാലയങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ ക്കൂടി ത്യാഗം പഠിപ്പിക്കണം.

38. ത്യാഗവും കർമ്മവും :- ത്യാഗം വേണം. അപ്പോൾ കർമ്മം ശരിയാവും. ധൈര്യം ഉണ്ടാവും. മരിക്കുവാൻ കൂടി ഭയം ഉണ്ടാവില്ല.

39. നിസ്വാർത്ഥത സേവനത്തിന് എക്കാലവും ഈശ്വരാനു ഗ്രഹം ലഭിക്കും.

40. ജനങ്ങൾക്ക് വിദ്യാഭ്യാസം കൊടുപ്പാൻ ശ്രമിക്കണം. അവർ ക്ക് അറിവുണ്ടാകട്ടെ. അതു തന്നെയാണ് അവരെ നന്നാക്കാ നുള്ള മരുന്ന്.

41. അഭ്യസ്തവിദ്യരോട് :- സമ്പാദിച്ച അറിവ് കളയരുത്. അത് വലുതാക്കിയാൽ എത്ര പങ്കുവയ്ക്കാം! ഈശ്വരൻ പ്രസാദി ച്ചാൽ മതി.

42. ഇക്കാലത്ത് മുഖ്യം ഇംഗ്ലീഷാണ്. അത് പഠിച്ചില്ലെങ്കിൽ വരുന്ന ലോകവുമായി ബന്ധമുണ്ടാവുകയില്ല. സംസ്കൃതം പഠി ക്കണം. നമ്മുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആ ഭാഷയിലാണ്.

43. വിവേകം താനേ വരുമോ? വരില്ല. യത്നിക്കണം. നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കണം.

44. അവനവൻ ആത്മസുഖത്തിനാചരിക്കുന്നവ അപരന് സുഖത്തിനായ് വരേണം.

45. ആനന്ദം ലഭിക്കുന്നത് അവരവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്.

46. ഏതു ജോലി ചെയ്യുന്നതും ആത്മാർത്ഥതയോടും സത്യ സന്ധത യോടുമായിരിക്കണം.

47. ചെയ്യുന്നതെല്ലാം ഭംഗിയായി ചെയ്യണം. ഏതു ജോലിയും ചെയ്യാൻ മടിക്കരുത്. ചുടലക്കാട് സൂക്ഷിച്ചില്ലേ ഹരിശ്ചന്ദ്രൻ?

48. സുഖം ഉണ്ടാകുന്നത് അവരവരുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമാണ്.

49. ആരിൽ നിന്നും നന്ദിയെ പ്രതീക്ഷിക്കാതെ കർത്തവ്യ കർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കുക :- നാം നന്ദിയെ പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ടതില്ല. ശക്തി ക്കനുസരിച്ച് കർത്തവ്യമായതിനെ ചെയ്യുക. അതാണ് വേണ്ടത്.

50. വ്യവസായിയോടും തൊഴിലാളിയോടും :- നിങ്ങൾ ഇരട്ട ക്കാളവണ്ടി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? (കാളകൾക്ക് വണ്ടിവലിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ) കരുത്തുണ്ടായാൽ മാത്രം മതിയോ? രണ്ടു കാള കളും ഒരേ മനസ്സോടെ വലിച്ചില്ലെങ്കിൽ വണ്ടി മുന്നോട്ട് നീങ്ങുമോ? നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും ചെയ്യിക്കുന്നതുമായ തൊഴിൽ ഒരു കാള വണ്ടിയെപ്പോലെയാണ്. നിങ്ങൾ രണ്ടു പേരാണ്. ആ വണ്ടി വലിക്കേണ്ട കാളകൾ. രണ്ടുപേരും പരസ്പരം യോജിക്കാതി രുന്നാൽ വണ്ടി മുന്നോട്ട് നീങ്ങു കയില്ല. മനസ്സിലായോ ?

51. വ്യവസായം കൊണ്ട് അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുക.

52. വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞാൽ അഭിവൃദ്ധിക്ക് ആവശ്യമായി ട്ടുള്ളത് വ്യവസായമാണ്.

53. കുട്ടികളെ പലതരം വ്യവസായങ്ങൾ ശീലിപ്പിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകളും ക്ഷേത്രങ്ങളോട് ചേർന്നുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്.

54. കുടുംബങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നതും ധാർമ്മികമായ ജീവിത ത്തെ തുലക്കുന്നതുമായ സമ്പത്തുണ്ടാക്കുന്നത് നല്ലതല്ല. ധാർമ്മികമായി സമ്പാദിക്കുന്ന ധനത്തിനേ നിലനില്പുള്ളൂ; ആയത് പുണ്യവുമാണ്.

55. അനാവശ്യച്ചെലവു ചെയ്യുന്നതിനുള്ള വാസന ഉപേക്ഷിക്കണം.

അനാവശ്യമായി ഒരു കാശുപോലും ചെലവു ചെയ്യരുത്.

56. സംഘടനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം ഒരു പ്രത്യേക വർഗക്കാരെ മാത്രം ചേർത്തു സമുദായത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാനാകരുത്.

57. നമ്മുടെ സമുദായ സംഘടന എല്ലാ മനുഷ്യരേയും ഒന്നായി ചേർക്കുന്നതായിരിക്കണം.

58. വഴക്കുണ്ടായി തമ്മിൽ പിരിയരുത്. യോജിപ്പായി കഴിയണം.

59. അനുകരണ ഭ്രമം :- അന്ധമായി ആരെയും ഒന്നിനെയും അനുകരിക്കരുത്.

60. ദീപം ജ്വലിക്കുന്ന നിമിഷം ഇരുട്ട് ഇല്ലാതാക്കുന്നു:- നൂറു കൊല്ലമായി ഇരുളടഞ്ഞു കിടന്ന മുറിയിൽ അത്രയും കൊല്ലം വിളക്കു കത്തിച്ചു വെച്ചങ്കിലേ ഇരുൾ മാറുകയുള്ളൂ എന്നു ണ്ടോ?

61. ഗുരുദേവാവതാര ലക്ഷ്യം :- നാം ഒരു അവതാരമായി ആരെ ങ്കിലും കരുതുന്നുണ്ട് എങ്കിൽ ഈ അവതാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ജാതിവ്യത്യാസം ഇല്ലാതാക്കലാണ്.

62. ആത്മപരിശോധന :- മറ്റുള്ളവരെ നിരൂ പണം ചെയ്യാൻ മാത്രം പഠിച്ചാൽ പോരാ. നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരും ഒരാത്മ പരിശോധന നടത്തുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

63. ശീലം :- ശീലിച്ചാൽ ഒന്നും പ്രയാസമില്ല. തീയിലും നടക്കാം.

64. ആവശ്യം :- ലൗകികവും ആത്മീയവും രണ്ടല്ല. രണ്ടും വാസ്തവത്തിൽ ഒരേ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ശരീരത്തിന്റെ എല്ലാ അംഗങ്ങളുടെയും ഒത്തുള്ള പ്രവൃത്തിയാൽ ശരീരം സുഖം അനുഭവിക്കുന്നു.അതുപോലെ മനുഷ്യ സമുദായത്തിന്റെ പരമ ലക്ഷ്യമായ സുഖപദത്തെ പ്രാപിക്കു വാൻ ആത്മീയമായും ലൗകികമായും ഉള്ള സർവ്വവിധ ഏർപ്പാടുകളേയും ഏകോപിച്ചുള്ള പ്രവൃത്തി ആവശ്യമാണ്.

65. ധർമ്മമാണ് ലോകത്തെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നത്.

66. ജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്യുന്നത് തന്നെയാണ് മുഖ്യധർമ്മം

67. ശരീരശുദ്ധി, വാക്ശുദ്ധി, മനഃശുദ്ധി, ഇന്ദ്രിയശുദ്ധി (കണ്ണ്, മൂക്ക്, നാക്ക്, ചെവി, ത്വക്ക് - ഇവയാണ് ഇവിടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ), ഗൃഹശുദ്ധി എന്നീ പഞ്ച ശുദ്ധികളാണ്. മനുഷ്യർക്ക് ചുരുക്കത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

68. അറിവുള്ളവർ ഉപദേശിച്ചിട്ട് നിങ്ങൾ ജന്തുഹിംസ, നിർത്തിയെന്നു വരുന്നതിനെക്കാളും, നിങ്ങൾ തന്നെത്താനെ അതു നിർത്തൽ ചെയ്യുന്നതാണുത്തമം.

69. സ്ത്രീധനം കൊടുക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നത് സന്താനങ്ങളെ വില്ക്കുകയും വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു പോലെയാണ്.

70. അഞ്ചു വയസ്സുവരെ കുഞ്ഞിനോട് ദേവനോടെന്നപോലെ പ്രേമത്തോടെ തന്നെ പെരുമാറാണം. അതുവരെ അവന്റെ ബുദ്ധിയുടെ സംസ്ക്കാരം മാതാവ് സ്വയം ചെയ്യണം.

71. അനാശാസ്യമായ വാക്ക് അഥവാ വസ്തു, മംഗളകരമല്ലാത്ത വാർത്ത, അപമാനം, അഹന്ത ഇതൊന്നും കുഞ്ഞിനോടേ പാടില്ല.

ശ്രീനാരായണഗുരുദേവന്റെ കർമ്മസന്ദേശവും ധർമ്മ സന്ദേശവും ഗുരുദേവകൃതികളും സന്ദേശങ്ങളും ഗുരുദേവന്റെ സന്ദേശാമൃത ബിന്ദുക്കളും

അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാർ എന്നൊരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗമില്ല. ശുദ്ധിയുള്ളവർ - ശുദ്ധിയില്ലാത്തവർ, വിദ്യയുള്ളവർ - വിദ്യയില്ലാത്തവർ, പണമുള്ളവർ - പണമില്ലാത്തവർ എന്നീ വക വ്യത്യാസങ്ങളേയുള്ളൂ.

മനുഷ്യൻ ജീവിക്കുന്നത് ജാതിക്കും ലോകത്തിനും വേണ്ടിയാണോ? അതോ ഇതെല്ലാം മനുഷ്യനു വേണ്ടിയോ? മനുഷ്യൻ കെട്ടുപോയാൽ ലോകത്തിൽ സുഖമുണ്ടായിട്ട് എന്തു പ്രയോജനം? ജാതി മനുഷ്യനെ കെടുത്തുന്നു. ജാതി ഇല്ല. ഉണ്ടെന്നു വിചാരിക്കുന്നത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്.

മതത്തിനൊരു നിർവചനം:- തത്ത്വജ്ഞാനികളായ മഹാത്മ ക്കളുടെ അഭിപ്രായമത്രേ മതം എന്നു പറയുന്നത്.

മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം :- സനാതനമായ ഏതെങ്കിലും ധർമ്മത്തെയോ സത്യത്തെയോ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ യാതൊരു മതത്തിനും നിലനിൽക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല.

മതത്തിന്റെ പ്രചാരവും കമ്പനിയുടെ വികസനവും ഒരു പോലെ:- മതം കമ്പനി പോലെയാണ്. ചേർക്കുന്നവരുടെ ശേഷിയും നയവും മൂലധനത്തിന്റെ കൂടുതലും അനുസരിച്ച് ഓഹരിക്കാർ ചേർന്നെന്ന് വരും.

ഒരുമതം ഇഷ്ടംപോലെ നിശ്ചയിക്കണം. ഹിന്ദുമതമോ ധർമ്മ മതമോ ഏതെങ്കിലും ഇഷ്ടംപോലെ എടുക്കാമല്ലോ.

ആദ്ധ്യാത്മിക മോക്ഷത്തിനായി മതപരിവർത്തനം ആവശ്യമില്ല.